

د ګوانتانامو انځور

ليکوال:

ملا عبدالسلام ضعيف

۱۳۸۵ هـ لمريز

قضاوت لـه وخت لـه مخه قضا نـه ده   دباطل حكم هيڅ كله فتوی نـده

حق هغه دي چې قران ورته حق وايي   حق دبوش او دكلينټن مدعی نـده

چې څوك رب ته وفادار په خوله او زړه وي   دغه لاره دثواب ده خطا نـده

كه حاكم شي كه محكوم شي كه مفقود شي   چې الله ته مجرم نه يې ګناه نـده

سادګي نـده دعقل امتحان دي   دا دنيا عبث دژوند او خندا نـده

دلته هرڅه دخيړني نه رازيږي   په تعليق كې رانښكيل شوي معما نـده

كه شفا دي خداي ازل كې كړي نه وي   دا خواږه عسل دي زهر دوا نـده

په سرو سپينو دي دخسو سودا مكړه   ماجله په حساب كې وريا نـده

اعتراض دهغه چا په ځان منمه   چې زما دين او زما وطن تې سودا نده

شخه ږيره لو پكړي ملي څادر مو   دتعليم او تربيې نيمګړتيا نـده

چته ژيره نيكتايي او پتلون واړه   زموږ دپوهي او كلتور رهنما نـده

پوهه هسي دضمير په رڼا ښكاري

اي ضعيفه سيلقه دځغستانده

دکوانتانمو انځور

ليکوال: ملا عبدالسلام ضعيف

دکتاب نوم:	دکوانتنانامو انځور
لیکوال:	ملا عبدالسلام "ضعیف"
تصحیح اوتدقیق:	محمد حسن "حقیار"
کمپوز او دیزاین:	خیرالله "فضلي"
دخپریدو نیټه:	۲۸/۰۶/۲۰۰۶
دچاپ شمیر:	۵۰۰۰ ټوکه

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

تقريظ

الحمد لله وحده والصلاه والسلام على من لا نبي بعده.
اما بعد:
محترم ملا عبدالسلام ضعيف صاحب هغه پيژندل شوي شخصيت دي چې دافغانستان داسلامي امارت له پلوه په اسلام اباد کې سفير و. اګر چې مونږ دوارو ورونو: (عبدالرحيم مسلم (دوست) او استاذ بدرالزمان(بدر) دزندان ددورې نه مخکې ضعيف صاحب ليدلی نه و، خو دخبري رسنيو له لارې دهغه دخيری او نوم سره اشنا شوي وو. دلومړي ځل له پاره مونږ ضعيف صاحب دقندهار دهوايي ډګر په خواکې دامريکايي اغزن زندان په څپرګيو کې وليد.
کله چې د ۲۰۰۱م کال دستمبر په (۱۱) يوولسمه دامريکا په نيويارک او واشنګټن حيرانوونکي بريد وشو او امريکا له ډېرې وارخطايۍ او ترورۍ دناټو اونورو پوځونو ملګرتيا دډالرو، وسلو او وسائلو سره زمونږ سيمې ته راوخوځېده، دترهګرۍ په خلاف دجنګ ډرامه پيل شوه او په افغانستان د کرغېړن يرغل تکل وشو. دتل غوندې دافغانستان په دغه ناورين کې دپاکستان دپوځي استخباراتو: اي ايس اي غوالنګه شوه. دګاونډيو هېوادونو په هکله د اي ايس اي کرغېړن کړه وړه او عزائم دتاريخ يو تور باب دي چې له هيچا پټ نه دي.

دا چې دترهګرۍ په خلاف دجنګ په ډرامه کې صلیبیانو څه وکړل او څه غواړي؟ او د پاکستان پوځي استخباراتو دافغانستان او نړیوالو سره کومې لوبې رواني کړي دي؟ او په یو وخت کې هځې کوي چې په خپل زعم کې العیاذ بالله هم الله تعالی وغولوي؛ هم نړیوال، امریکا، افغانستان او دپاکستان ولس ته په سترګو کې خاورې واچوي او په دې ترتیب اوبه خړې کړي او کبان په کې ونیسي..... ددې اونورو اړوندو موضوعاتو او خبرو تفصیل به لوستونکي دضعیف صاحب په دې کتاب ((دګوانتاناموانځور))اوزمونږ دواړو ورنو په شریک لیکل شوی کتاب ((ماتې زولنې)) کې وګوري.

مونږ دواړه ورونه ددغه جنګ لومړني قربانیان یو چې د ۲۰۰۱م کال دنومبر په (۱۷) اولسمه د اي ایس اي دافغاني ګوډاګیانو په لمسون اي ایس اي ونیولو او دډالرو دپنډ او پېړ مبلغ پر بدل کې یې په امریکا وپلورولو. زمونږ ګونا دخپل دین، وطن او نوامیسو نه دفاع وه؛ کله چې دډیورنډ دمنحوسې کرښې تاریخي او قانوني حیثیت رنګ شوي و اورنګ شو هغه وخت راورسېده چې دافغانستان دخپلې خاورې پخوانیو اصلي پولوته ورسیږي او خپل حقه حقوق تر لاسه کړي. نو ددې په ځاي چې پاکستان حق ته غاړه کښېږدي او حق په حقدار وسپاري..... ټول افغانستان ته یې خیټه اوبو کې کیښوده او دخپلو افغان دښمنه افغان نماغلامانو نه یې دافغانستان په پاکستان کې دمدغمولو دعرائضو مطالبه وکړه، هغوي همداسي وکړل، او مونږ یې په کلکه مخالفت وکړ... نو ځکه اي ایس اي دجاري ناورین ښکار کړو.

زمونږ دنیولونه وروسته د ۲۰۰۲ م کال دجنوري په (۲) دوهمه ملا عبدالسلام ضعیف صاحب هم د اي ایس اي بزدلو جنرالانو او

کرنیلانو ونیوه او درې ورځې وروسته یې په امریکا خرخ کړ: دټولو مسلمانانو نیول او په امریکا پلورل دپاکستان له پاره یو لوی تاریخي شرم او عار دی، خو دهغه ضعیف صاحب پلورل تر ټولو لوي شرم او عار دی چې دپاکستان او ټولو نړیوالو طاغوتي قوانینو مطابق یې قانوني پاسپورټ، ویزه اونور اسناد لرل. پاکستان دافغانستان دسفیر په حیث منلي و او دقانوني ضمانت لاندې اوسېده. خو پاکستان دننګ، غیرت، بین الدولي، بین المللي، سفارتي او دیپلوماتي قوانینو، ادابو او ضوابطو ته شرمناکه سرغړونه وکړه، مونږ په لومړي ځل ضعیف صاحب دقندهار په امریکایي محبس کې ولیده.

وروسته بیا ګوانټنا موته یو ځاي انتقال شولو او په یو بلاک کې په نږدې پنجرو کې سره پاتې شو. چې دغه سونزمن سفر او تاریخي مرحلې کې مو تر ډیره حده سره وپېژندل. دپنجرو په دغه ملګرتیا کې به مو اکثره یوتر بله دتحقیق جریانات او دژوند دتودو سړو معلومات سره تبادله کول. ریښتیا خبره داده چې دضعیف صاحب ثبات، ښو اخلاقو، جرات او...... مونږ ډېر اغیزمن کړو. ضعیف صاحب په ډېرو سختو شرائطو کې حوصله له لاسه ورنه کړه. او ټولو کړاوونو او ربړونو ته یې دصبر او زغم اوږه ورکړه. په همدغو ستونزمنو شرائطو کې ورته الله تعالی دا توفیق هم ورکړ چې قران کریم یاد (حفظ) کړي. اکثره به دقرانکریم په تلاوت بوخت و. ښايي دمسلمانانو دغه کړاوونه، دردونه، تېرونه، شهادتونه او ګنې ستونزې داسلامي نړۍ دویښتابه، یووالي، پاځون او یون لاملونه شي او ټوله اسلامي نړۍ یو موټي او یو کور شي. مونږ نور ستاسو او دضعیف صاحب تر منځ نه پرده کیږو دا تاسو او دا مو ضعیف صاحب.

عبدالرحیم (مسلم دوست) او استاذ بدرالزمان (بدر)

څه پرضعيف صاحب څه يې پرليکنه

د (ګوانتانامو انځور) دبشر دخواخوږو او نړېوالې ورورولۍ دمدعيانو ؟؟ په لاس د بشر درټلو، کړولو، سپکولو، ځوررولو او دردولو لپاره دهغه جهنم ته ورته ځاى (ګوانتانامو) ترخې خاطرې دي چې دځمکې پر سر يواځې خپله خپل مثال دى او بس.

دکتاب ليکوال ښاغلى ملا عبدالسلام ضعيف هم هغه څوک دى چې له شک پرته ديو ديني عالم او په نړيواله کچه ديو پياوړي ديپلومات په توګه ځلېدلى خو دليکوال او اديب په توګه لا چا نه پېژنده خو دادى حالاتو او اړتياوو ليکوال هم کړ.

زه له دولسو کالو راهيسې له ضعيف صاحب سره پېژنم، دپېژندګلوى په پيل کې يا هغه وخت چې دده سير ت مې نه و مطالعه کړى نو دده دصورت يا فزيکي جسم په لېدلو مې داسې انګېرله چې ښايي ضعيف صاحب به رښتيا ضعيف نه وي، دى به ډېر کبرجن او په اصطلاح کلانکاره وي خو کله مې چې پېژندګلوي ورسره ډېره شوه او په يو وزارت کې ده ته د آمر او ماته دمامور په توګه دکار چانس پيدا شو نو دده په اړه خپل خيالي اټکل مې ناسم ومونډ او درک مې کړه چې ملا عبدالسلام دحق پر وړاندې ډېر ((ضعيف)) دى.

دضعيف صاحب دسياسي کفايت، مديريت، اهليت او شخصيت په اړه ځکه څه نه ليکم چې دى داسې ورک نومى او ټيټ پوړى څوک نه وو چې ګوندې څوک يې نه پېژني (عيان ته څه حاجت دبيان) خو دده

به يي ويل: چه په مونږ هر څه تيريږي الله (ج) دي زمونږ نور ملګري په حفظ او امان کې وساتي.

۲ چه کله به ملګري خلاصيدل دنورو ملګرو حال به يي ليد، نو دخپل خلاصون په خوشحالئ به نه پوهيده. او دا احساس به ورسره وو چه کاش چه ټول خلاص شوي واي او يا زما په ځاي بل مظلوم خلاص شوي واي.

نو عجيبه غوندي احساس- عجيبه غوندي وروري – عجيبه قرباني څومره اخلاص- رښتينولي- الله (ج) دي يې له هر يوه څخه قبول او منظور کړي.

۳- تر ټولو بختور خو ضعيف صاحب وچه دافغانستان نمائنده يي په ګوانتانامو کې وليدلاى شو او بالاخره ورسره راغي.

او داسي نمائنده چه داسلام – ديانت- افغانيت- او شفقت ننبې له ورايه وباندي ښکاري.

داهغه څوك دي چه زه يې پيژنم كه ددي نمائنده، په واك او اختياركي واي، نو هيڅ افغان ته به په هيڅ ځاي كې هيڅ نوع تكليف نه وو رسيدلي داسلامي وروروليي، او افغاني وحدت سمبول: **A-B**

په ښاغلي ضعيف صاحب ډيري سختي او ناخوالي تيري شوي. دنورو ورونو په شمول دي الله (ج) اجر ورکړي.

او الله (ج) دي ټول ملګري لدي ظلم او ستم څخه راخلاص کړي خصوصاً: زما ګران ورور خيرالله خير خوا. له ټولولوستونکو څخه هيله من يم چه دمظلومو بنديانو په حق کې د دعا لاس پورته کړي.

ورور مومحمد قاسم(حليمي)

دیو نړدې همکار او ملګري په توګه ماته هم ویاړ دی چې دوست مې دیو بریالي ډیپلومات . کارپوهه او محترم شخص په توګه وځلېږ

دضعیف صاحب وروستی ماموریت په پاکستان کې چې داسلام دکلا او دمسلمانانو لپاره دیو ځانګړي هېواد په توګه جوړ شوی دافغانستان ددولت او افغانانو استازیتوب (سفارت) وو.

سفیرڅوک وي، څه حقوق، مسئوولیتونه اودندې لري دا هغه پوښتنې دي چې له هر لوستوال او کم لوستي سره یې ځوابونه شته . په دې مانا چې که دوه هېوادونه ان که دوه ولسونه هم یو له بل سره وران شي او میلیونونه وګړي یې هم په جګړه کې ووژل شي نو سفیر یا استازي یې مصئون وي په مسلمانه ټولنه کې خو پرېږده ان په نا مسلمانه ټولنه کې هم همدا دود دی . او دا دود ډېره تاریخي لرغونتیا لري او که چا دادود مات کړي نو دنړیوالو له ملامتی او جګړو سره مخ شوي ..

راشده خلفاوو به دکفارو دسفیرانو ډېر احترام کاوه او یو ځل خو یې دکفارو په لاس دخپل استازي پر وژنه له هغوی سره جهاد اعلان دهغوی دلسګونو تنو وینې تویې کړې.

۲۷ کاله وړاندې ایران دامریکا له ډیپلوماتانو سره نامناسب چلند وکړ چې ددښمنی اور یې اوس هم بل دی او دایران ملت پکې سوځي .

خو پاکستاني چارواکیو دافغان دولت او افغان مسلمان ولس له استازي سره چې دواړو هېوادونو دیو بل حکومتونه په رسمیت هم پېژندلي وو. ددې سفیر رسمي اعتبار لیک یې هم منلی، سیاسي پاسپورت. ویزه .دکار اجازه هر څه یې ورکړي و څه وکړل ؟؟

افغانان ډېر ستر . غیرتي او با شهامته خلک دي او هر وخت یې دیو مسلمان ګاونډي په توګه له پاکستان سره ښې اړیکې لرلې دي

دهغوی دتېري پر وړاندې يې له صبر او زغم څخه کار اخستی ناځواني، له ژوبلې ګوتې نيول يې ورسره نه دي کړي. خو په مقابل کې يې هر وخت پاکستان دافغانانو داحسان او ځوانۍ ځواب په ناځوانۍ ورکړی دی.

راځئ چې له پاکستان سره دافغانانو دځوانۍ او ستر توب دا دوه بېلګې ولولو.

دظاهر شاه دوران ۱۹۷۱ م کال و. دپښتونستان په سر له پاکستان سره دافغانانو تبليغاتي او سړه جګړه ښه په درز کې روانه وه چې په همدې وخت کې هند له پاکستان سره ونښت ددواړو هېوادونو ترمنځ کلکه جګړه روانه وه دافغانستان دکابينې په غونډه کې ځينو وزيرانو وړانديز وکړ چې اوس پاکستان له هند سره نښتی دی نو دافغانستان لپاره ښه چانس دی چې له پاکستان سره جګړه اعلان او دپښتونستان مسئله له نظامي لارې حل کړي. په هغه وخت کې پاکستان له نظامي پلوه په ډېر کمزوري دريځ کې و چې يواځې له هند سره يې هم دجګړې تاب نه درلود په داسې حال کې چې دافغانستان برې او دپښتنو دله لاسه وتلې خاورې بيا ترلاسه کول سل په سلو کې باوري و. خو دکابينې ډېرو غړيو له دې وړانديز سره مخالفت وښود. دليل يې دا و چې پاکستان زموږ مسلمان ګاونډی هېواد دی او اوس په ډېرو ناوړو شرايطو کې قرار لري او ان دوېش له خطر سره مخ دی نو که موږ پرې حمله وکړو دابه يوې ناځوانۍ ته ورته کار وي موږ بايد دخپل مسلمان ګاونډي له ناوړه حالت څخه ګټه وانخلو او نه يې بايد له ژوبلې ګوتې ونيسو.

که څه هم پاکستان خپل مخ په اينه کې ليدلی و او انګېرلې يې وه چې افغانستان به هرومرو پرې حمله کوي خو کله يې چې دافغانانو

داسترتوب او ځواني وليده نو لِه حيرانتيا ورته ګوته په غاښ شول دهند او پاکستان ددې جګړې پايله داشوه چې پاکستان دهند پر وړاندې ماتې وخوړه . جنرال نيازي خپله وسله دهندي جنرال (ارورا) پر وړاندې کېښوده. او شيخ مجيب الرحمن له پاکستان څخه بېل شوی خپلواک بنګله ديش اعلان کړ.

د ۱۳۵۱ هـ ل دسه شنبې په ورځ دمرغومي په ۲۱مه چې د ۱۹۷۲ م کال دجنورۍ له يوولسمې سره سمون خوري پاکستان په پېښور کې افغان قونسلګرۍ ته خبر وکړ چې دپاکستان ولسمشر ذوالفقار علي بوټو غواړي همدا نن کابل ته سفر وکړي. بوټو په هماغه ورځ ديو پلاوي په مشرۍ چې هوايي مارشال رحيم خان. دوسلوالو ځواکونو لوی درستيز جنرال غلام اسحاق خان (چې وروسته دپاکستان ولسمشر شو) او نور په کې وو دهوايي ځواکونو اړوند الوتکه کې کابل ته راغی او دخواجه رواش په هوايي ډګر ورته په خپله دظاهر شاه . صدراعظم ډاکټر محمد ظاهر. دصدارت مرستيال ډاکټر عبدالصمد حامد دددربار وزير علي محمد لخوا هر کلی ووېل شو .

بوټو په کابل کې څلور ساعته تېر کړل او دګلخانې په ماڼۍ کې يې له افغان مشرانو سره خبرې اترې وکړې نوموړی دافغانانو له ځوانۍ. مروت او شهامت څخه دومره اغېزمن وو چې که کچه يې دهغه له دې څرګندونو څخه معلومولی شو . « ددې لپاره کابل ته راغلی يم چې خپل دمننې او احترام مراتب داعليحضرت همايوني. دافغانستان دحکومت او خلکو حضور ته ددوی دهغه له همدردۍ څخه ډک دريغ په اړه پخپله وړاندې کړم چې زموږ دهېواد په اړه يې په هغه وخت کې خپل کړی وو چې له يو لوی کړکيچ سره مخ وو . افغانستان دېته ورته دريغ په ۱۹۶۵ م کال هم غوره کړی و او پاکستان چمتو دی چې

دافغانستان ددې ځوانمردانه اقدام په بدل کې تر ممکنه حده متقابل اقدام وکړي ...))

افغانستان وپنج سال سلطهٔ طالبان

دسردار داؤد خان دصدارت په زمانه کې بیا هم دپاکستان او افغانستان ترمنځه دپښتونستان په سر لانجې. اوډیو بل پر ضد پروپاګند روان وو چې دپاکستان دبهرنیو چارو دوزارت مرستیال سکندر مرزا کابل ته په یو رسمي سفر راغی ځرنګه چې سکندر مرزا دافغانانو مېلمه وو نو افغان حکومت کابل راډیو ته رسماً خبر ورکړ چې دپاکستاني مېلمه د احترام لپاره دې پاکستان پسې پروپاګندا او ترهغې چې سکندر مرزا دلته وي دپښتونستان خپرونه بنده کړي.

خو پاکستانیو چارواکیو دافغانانو ددې احسان حق څومره ادا کړ!!
دافغان دولت او ولس له رسمي استازي سره یې څه چلند وکړ او دافغانانو له مجبور حال څخه یې څومره دځان په ګټه کار واخیست .
دافغانانو څومره وینې یې وڅښلې. دروسانو او دهغوی ګوډاګیانو پر ضد له افغان جهاد څخه یې څومره ناوړې ګټې واخیستې. ددې ملت له بچیانو(سربښند نکیو طالبانو) سره یې څه وکړل ؟! دا هغه حقایق دي چې لیکل یې ډېر وخت او حوصله غواړي.

زه ګومان کوم چې دنړۍ تاریخ به داسې بېلګه ونه لري چې یو څوک دې خپل هم مذهبه. په دین. دود او دستور کې ګډ ښکناګاونډی او په خپل هېوادکې بر حاله سفیر دکفارو دخوښۍ لپاره بل هېواد ته چې په دین. عقیده. ژبه. فکر ... کې ترې بېل او په جغرافیوي لحاظ دنړۍ

بل سرکې وي داسې لاس تړلی وسپارې لکه چې پسه ليوانو ته سپارل کيږي.

راځئ دلته ايمانونه او وجدانونه پرتله کړو يوې خواته داسې ايمانونه چې خاوندان يې دامريکا (صهيونيسم) دخوښې لپاره هر ذلت ته غاړه ږدي له ازادۍ. خاورې. ننګ او ناموس هر څه ورتېرېږي او بلې خواته په نوم ((ضعيف)) خو ددومره پياوړي ايمان او بشپړې عقيدې خاوند چې دګوانتانامو دزندان تکليفونو او شکنجو يې هم ايمان ټکنی نکړ.

نه يواځې دا چې ټکنی او کمزری نه شو. بلکې لا فولادي شو دايمان او سينې يې دزحمتونو او کړاوونو (آب) وخوړ نوره هم کلکه شوه اوکله چې امريکايې چارواکي ورته په زندان کې وړانديز کوي چې له ګونتانامو يا جهنم ته ورته زندان څخه به يې هم خوشې کړي، لکونه ډالر او منصب به هم ورکړي خو له دوی سره دې دوست او همکار واوسي نو په ډېرې زړورتيا پيغمبري ځواب ورکوي: (رب السجن احب الی ممايدعونني اليه) يعنې: ((زما ربه زندان راته غوره دی له هغه څه څخه چې دوی مې ورته بولي.)) چې هغه ديو مسلمان وروړ په ضد له کفر سره مرسته وه.

پاکستانيو چارواکيو دی ولې امريکاته وسپاره؟ ښکاره ده چې دچوکۍ دساتلو او دماداياتو دترلاسه کولو لپاره .خو ، ښه شوه چې دامريکا ډول ته دنځېدونکيو پاکستانيانو او افغانانو په امريکا پورې تړلې هيلې هم پوره ؟؟شوې. دوی خو معاذ الله له الله ج څخه هم پر امريکا کلک باور درلود . امريکاددوی معبود ګرځېدلی و، دوی انګېرله چې دوزخ او جنت دواړه دامريکا په واک کې دي دلته به جنت راوړي دامريکا له راتګ سره به دلته د افغانستان په وياله کې

شهد او شیدې وبهیږي. په دوی هماغه د پخوانیو قومونو کیسه شوې چې قرآن موږ ته بیان کړې : ((فلما راوه مستقبلا اودیتهم قالوا هذا عارض ممطرنا بل هو ما استعجلتم به فیه ریح عاصف تدمر کل شئ بامر ربها)) یعني:((کله یې چې په فضاکې وریځې ولیدې چې د دوی کلیو ته مخامخ راروانې وې نو دوی وویل چې دا پلنې وریځې دي چې پر موږ وربږي (نه نه) .بلکې دا هغه څه دي چې تاسې یې په غوښتلو کې بیړه کوله (عذاب دی) په دې کې توند او تېز باد دی چې د خپل رب په امر هر څه له منځه وړي .))

لوېدیځوالو هم انګېرله چې امریکا به موږ ته د ژوند ټول نعمتونه راوړي نور به نو زحمت نه وي.... خو دا دی د دوی د اټکل پر خلاف . امریکا هم پاکستاني ولس او هم افغان ولس ته اور بل کړ او وینو چې هره ورځ لسګونه بې ګناه هېوادوال وژني. په ناموس یې تېری کوي او کومه نخره پاتې ده چې ویې نکړه. نیستي او غربت خپل وروستي پړاوونه وهي، د هیچا سر. مال او ناموس خوندي ندی، لنډه دا چې امریکا باران نه بلکې توپان وخوت.

په دې کتاب کې د بشر د مدعیانو لخوا د بې ګناه ، مظلوم او کړیدلي بشر ته د سزا ورکولو. د هغوی د بې پته کولو د انسانیت د سپکاوي ښه ریښتینی انځور کښل شوی دی .

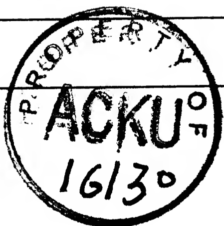
دا څرګنده ده چې لدوی سره بندیان له دې پرته بله ګناه نلري چې د ځمکې پرسرله الله (ج) پرته د بل چا جباریت نه مني، د اوسنیو فرعونانو او نمرودانو په وړاندې د تسلیمی او سجدې سر نه ټیټوي . او په همدې خاطر کړول کېږي. ځورول کېږي. ((وما نقموا منهم الا ان یومنوا بالله العزیزالحمید)) یعنی : ((او دوی ترې غچ نه اخلي مګرپدې خاطر چې دوی یواځې په عزیز او حمید خدا ی(ج) ایمان لري .

ښاغلي ضعیف هم له همدې په خدای ج مئینو کسانو او د الله ج د نور په ډیوه ستي پتنګ دی. دا کتاب دده د خپلو سترګو لیدلی حال او په ده تېرې شوې ترخې خاطرې دي.

پوره باور دی چې دامریکا دتمدن، دیموکراسۍ، پرمختګ، ازادۍ او دبشر دحقوقو په چېغو ډېر غولیدلي او دلوېدیځ ژوندانه ډېر تږي به ددې امریکایې سراب په لیدلو ماړه او دوخت ددې لوی فرعون اصلي څېره به ورته ښکاره شي نور نو درانه ضعیف صاحب ته په ده دتېرو شویو عذابونو او کړاوونو دا جرونو او په افغانستان کې دسوچه اسلامي نظام دنفاذ دعاګانې کوم.

محمد حسن حقیار

۱۳۸۵ هجري لمریز دچنګاښ لومړۍ

سریزه

دټولو کایناتو څښتن پیدا کوونکي او پالونکي ته ثنا اود نړی ستر لارښود او دهغه ورونو لارښوونکو اودکورنی ټولو غړیو او ورسره ټولو ملګرو ته درودونه او سلامونه، دلوی متعال څښتن شکر کوم چی دلوی رحمت په بخښنولو سره یې داوسنی نړی داستکباری قوت له خونړیو منګولو څخه سالم راویستم او نوی ژوند یې را په برخه کې اوله هغو ورونو څخه یو جهان مننه کوم چی زما په خوشي کولو کې یې کوښښ کړی دی.

چون د ننني دنیا دتروریست او ویره اچونکو په نامه داستکباری قوت له خوادیوویشتم قرن، تر ټولو دظلم اوبی قانونه نیولو خوشي کولو لړی روانه کړې ده، اوپه ګوانتانامو کې یی دقانون خلاف، دملل متحد، او بشری ادارو، له اعتراضونو سره سره دبی سرنوشته بندیانو ساتلو ته له قانونی محکمي پرته دوام ورکړی دي، چی داخپله تر ټولو لوی تروریستی عمل دی، چی زه هم ددغه ښامار په خوله کی دپاکستانی مخلصینو !!؟له خوا لویدلی وم، چی بیا یی په ګوانتانامو کی ترستوني کښته کړم، چی تر دریو کالو اولسو میاشتو وروسته بیا افغان حکومت ته وسپارل شوم.

دډیرو ورونووغوښتل چی له دغه جریانه خبر شی، او د هغه مفصل بیان واوری او دډیرو ورونودمبارکي په لیدوکي چي راتلل، او دډیرو ورونو دټیلفونونو په ذریعه رانه وغوښتل ، چی دا انځور څومره چی ژر ممکن وی وباسم، او ورونو ته یی تقدیم کړم، ماهم دنا چاری له کبله د دغو ورونو د ارزو پوره کولو په خاطر دغه لږ خاطرات دبیلګي په توګه

ولیکل، الله (ج) دې وکړي چې دډېرو ورونو سوالونه په کښې جواب شوي وی.

ګرانو او محترمو لوستونکو کیدای شی، تاسو زما په لیکلی وړه ډالي کې ځلورو ځیزونو ته دلوستلو په وخت کې ګوته ونیسی، اول داچې ډېر داسی لیکلي به ولولئ چی د ادبی پلوه پکښي نیمګړتیاوي وی او کله خو به داملا نیمګړتیا ولری. دا چی له یوي خوازه لیکوال نه یم، او دا اول ځل دی چی داسی لیکنی ته زړه ښه کوم، بل دا چې کله ناکله دښه صحت احساس نکوم. اوله روحی مشکلاتو سره مخ کیږم نوهیله ده چې معذرت مو ومنئ

دویم دا چی ځینی لیکنی شاید څه ذهنی فشار ولری اوله لوستلو سره یې ستا سوپه زړه کي هیښونکې څه پیداشی، اویا په دماغ درته بوج راولی، اویا داچی ځینی لوستونکی ښایي اعتراض وکړي چی ځینی مطالب دځینو شرایطو مطابق باید ذکر شوی نه وای، که بالفرض داسی څه پیداشی زه ستاسو دفکر او نظر درناوی او احترام کوم او په ځای یی بولم البته زما سره د دوو-شیانو احساس ډېر اوډیردی، اول دا چې له مسلمانانو سره په مختلفو نومونو او دسیسو ناوړه کړه وړه ونشی چی هغه دانسانیت له حده وتلی وی اود ځناورو تر حده بد چلند ورسره وشی، بل دا چی دبشر د حقوقو په نامه باید له مسلمانانو سره درغلی او دوکه بربنډه او وغندل شی، اومسلمانه ټولنه بایدد داسی دوه مخه شیطانت او په ګبین کې ګډو زهرو څخه ځان وساتي . داسی پلانونوته ځیر او ویښ واوسي او مخه یې ونیسی.

دریم داچی په لیکلو کی به غلیظ او شدید الفاظ ومومي چی دځینو لوستونکو په نظر به له ادبي چوکاټه وتي اوپه ځای نه وی، اوځینی لوستونکی یې شاید تعصب وبولي .ګرانه لوستونکیه په الله (ج) قسم

دی له چا سره شخصي تعصب نه ساتم، خودا لیکل به دوه مفهومه لری یودا چی زما شدت به زما دپوره مظلومیت نماینده ګي کوي چې دهغودعمل په مقابل کې به زما عکس العمل اوددې الفاظو کارول به زما دپرسیدلي زړه بوج کم کړي.

دویم دا چی په ټولنه کی هر سړی باید په دی پوی شی چی هر سړی دخپلو اعمالو مسؤولیت لری هغه که هر څوك وی.

څلورم په لیکنه کی د ځینو مملکتونو پالیسۍ اومنافقانه کړنو ته په زغرده اویا نا مستقیم ډول اشاره یا شدیدالفاظ کارول یاغندل، ددی معنی نلری چی ملت ته داسی څه ویل په کار دی، داسی نه ده ، بلکې زما لیکنه یوائی دهغه وخت تر حکومتونو پوری محدوده ده اوبس. زه په ګاونډي هېواد پاکستان کې، قریب دوه کاله دافغانستان دلوي سفیر او ځانګړي استازي په توګه په رسمي دنده ګومارل شوی وم، او دا هغه حالت وو چې نړیوالو په ځانګړي توګه نااسلامي نړي دافغانستان داسلامي امارت موجودیت ددوی په اصطلاح دخطر یو لوی عامل ګڼلی وو، چې دځینو افغاني کړیوپه مرسته یې داسلامي امارت ختمولو ته بډي رانغښتې وي، او ددي کار لپاره یي په مختلفو لارو چارو غور کاوه، داسلامي امارت دمخالفینو او په خارج کې دځینو غربي کلتور پلووافغانانو سره، دامارت په نابودولو کې یي مشوري او مجلسونه کول، او په خارجي هېوادونو کې یې، په یوه او یا بل نامه غونډي او کنفرانسونه جوړ ول. په افغانستان بندیزونه ولګیدل، دتجارانو په ځینو صادراتو وارداتو، دپور پر راکړه ورکړه، په بانکي حسابونو، دحکومت دچارواکو پر سفرونو، او دالوتکو په تجارتي پروازونو، هم بندیزونه ولګیدل چې ټول ملت یې له کړاوونو سره مخ کړ. دا زما په ژوندکی ماته تر ټولو سترې اوستومانه حالت وو، چې دپاکستان دحکومت په دوه

مخي سیاست بیا تردي ټولو زیات ځوریدلم. چې له یوي خوا به یې دمقدس جهاد خبري کولي، او له بلي خوایې خپل هوایي ډګرونه، او استخباراتي پټ معلومات ، امریکایانو ته دمظلومو افغانانو دوژلو، اودافغانستان دورانولو لپاره ورکول .

خو دا هرڅه وشول، زه ددغه دوه کلن مسؤولیت په وخت کې دحکومتي چارواکو، او عامه خلکو سره ډېر ناست ، او ولاړ یم، دپاکستان عام وګړي ، اسلامي احزاب اومطبوعات ،اسلام خوښه مسلمانان دي ، چې له اسلام سره پوره مینه لري، دپاکستان اوپه ځانګړي توګه دمشرف ددغه ناروا عمل خلاف وه، او ډېري هلي ځلي یې کولي چې پاکستان داسي عمل باید ونکړي چې دتلپاتي کاونډي هېوادپه ضد داسي کار نامه تر سره کړي، چې دتاریخ لپاره یې په تندي تور خال پاتي شي، او له بل پلوه پخپله ورته هغه څه پیښ شي چې دګاونډي لپاره یې غواړي. مکوه په ما ، چې وبه شي په تا .

دپاکستان ولس له افغانستان سره ډېري نیکۍ او ښیګړي کړي دي او په تیر تاریخ کې یې ورسره د ورور غوندي سلوك کړي دی، دپاکستان خلکو چې داسلامي اخوت او ورورولي له کبله کوم محبت له دطالبانو سره درلود او تردوی وړاندي یې دمجاهدینو سره درلود اوتراوسه مهاجرینوته یې په خپل کورکي ځاي ورکړي،ځانګړي قدر او ارزښت لري ډېر ورونړه او خوندي ما ولیدلې چې دپاکستان دحکومت دپالیسي خلاف یې له طالبانو سره ستري همکاري کولي او لویي مظاهري یې کولي، حتی ښځو به دخپلو ګاڼو تحفي چې تر ډېرو شیانو ورته محترمي دي طالبانو ته ورکولي ما دا لیدلي چې جوالي غریب به هم خپل په اندازه کمك کاوه چې دا زما لپاره ډېر په زړه پاتې انځور دي، زه دهغه ټولو مسلمانانو لپاره چې له افغانانو سره یې په غم کې ځان

شریك کړي، او ورسره یې الهي مینه کړي، له لویه خدایه ورته په دنیا او اخرت کې لوی اجر غواړم. که الله (ج) په ما رحمت وکړي، په ورځ دمحشر به زه ددغو ورونو او خویندو چې زموږ په غم یې ځان خبر کړي، شاهدي ورکوم انشاء الله.

دپاکستان ددیکتاتورانو او ځینو اجنټانو ناروا کړني، او پالیسي هغه قرباني نشي له منځه وړلی چې دپاکستان ملت تیرولسیزوکي کړي دي.

زه پخپله له هغه ټولو مسلمانانو ورونو او خویندو څخه ډېره مننه کوم چې دیرغلګرو دیرغلونو په وړاندې یې له موږ سره ترخپل وسه همکاري کړیده. الله (ج) مودی لدی څخه له سختو ابتلاګانو وساتی اود وروستی زمانې ناوړه فتنی او دفساد خپروونکی اذهانو زهرجن پلانونه دی الله ج په خپل لوی فضل زموږ په پاك افغانستان او ټولی اسلامی نړی نه خپر وی والسلام.

په درناوي

ملا عبدالسلام (ضعیف)

زما خوب

دنیولوځو ورځي مخکې مې خوب لیده چې ډېر وحشت ناك غوندي وو، په خوب کې مې ولیدل چې خپل سکني ورور مې راشي، په لاس کې یې دقصابانو لویه او تیره چاړه وي، په مخ یې دقهر او غصې ننبې ښکاریدي او په ډېر قهر او غصه وو. ما ته ښه نژدې راغی او لویه چاړه یې په لاس کې تاو راتاو کوله. ماته یې نیغ نیغ کتل، کله چې ښه نژدې راغي او ښه نژدې راته ودریده، په نرمه لهجه سره یې راته وویل: وروره زه ددې لپاره راغلي یم چې تا په دغه چاړه سره حلال کړم. دواړه لستوڼي یې رانغښتي وو، زه حیران وم او کله مې هم دا باور نه راتله، چې زما سکني ورور به دداسې بدۍ او ناروا ارادې تکل کړي وي، له بل پلوه ما کله هم له دې ورور سره بد سلوك نه وو کړي او نه مې کله بد ورته رسولي وو او نه مې دده دخفه کیدو هڅه کړې وه او ډېر ځله به مې ویل، چې څه توکه به کوي او یا به رواني ناروغي ورته پیدا شوې وي، خو دده په ډېر اصرار سره مطمئن شوم چې، دزړه له کومې هم دا اراده لري. ما دځان سره فکر کاوه چې مشر ورور که په دې سره خوشحالیږي، باید دا ارزو یې زه پوره کړم او که په قناعت سره بریالي نه شم نو به غاړه ورته کښېږدم او مقاومت به ورسره نه کوم، په ډېره نرمي سره مې ورته وویل وروره ما هیڅکله هم تا ته بد نه دي رسولي چې انتقام راڅخه واخلي او نه مې ستا په خلاف کوم کار کړي، څه سبب دی چې تا داسې غیر شرعي تکل کړي دی، خو ونه توانیدم چې قناعت ورکړم بالاخره ورته مې غاړه کښېښوده او ورته ومې ویل: وروره څه چې دې اراده کړې هغه پوره کړه خو بیا هم په دې تمه وم چې، کیداې شي تردې نیت تیرشي او رحم یې په زړه کې راشي، ځان مې ورته په ځه که واچاوه او قرباني ته چمتو شوم.

ورور مي بي له دي چې رحم راباندي وکړي، په غاړه يي د قصاب لويه چاړه راکښيښنوده او په بيړه سره يي حلال کړم، دا خوب مي هغه مهال وليد ، چې پنځه شپږ ورځي وروسته پاکستاني سرتيرو زما کور له ځلورو لورو څخه محاصره کړ ، خو ما دا حال تردې دمه نه چاته و ويلې او نه يې خپله په تعبير پوهيدم.

بسم الله الرحمن الرحيم

قالت ان الملوک اذا دخلوا قرية افسدوها وجعلوا اعزة اهلها اذلة ج وكذلک يفعلون. الاية

ترجمه: نو وويل بقليس چه بيشکه باچاهان هر کله چه ننوزی په کوم کلی په غلبه او قهر سره خرابوی دوی هغه کلی او گرزوی عزتمند دوسدونکو دکلی ذليله او خوار همدارنګه کوی.

کریدلی انځور

د ميلادي کال ۲۰۰۲ دجنوری دمياشتي دوهمه وه چې دپاکستاني مقاماتو دنوي کال د مراسمو لړی ختمه شوه او شپه تيره شوې وه، په خپل کور کې مې دکورنی له غړو سره دمعمول په څير ژوند کاوه او د خپلو ورکو ورونو، او شهيدانو، چې دبي رحمه دوستم لاس ته دپنا په اميد لوېدلي وو په لټون وم، او له ځينی مختلفو مراجعو څخه مي دمرستي هيله کوله.

واقعاً له خپل برخليک نه ناخبره وم، او بل دا چې دداسي لوي غم او مصيبت په پيښېدلو راڅخه دخپل ځان غم هير و، او په دي لټه کې وم، چې دشمال ورونه به په څه شکل خپلو کورونو ته سالم ورسيږي، او څنګه به د غائبو ورونو دکورونو سره تماس ونيسو، او څنګه به د بې کوره شوو افغانانو په درد ځان خبر کړو،قريب ۸ بجي وی چې ناڅاپه د کور ساتندويانو خبر راوړ ، وامې وريدل چې يوڅو تنه پاکستانيان ملاقات ته راغلي او ځانونه حکومتي مامورين معرفي کوي.

کله چې زه دميلمنو لپاره هغه کوچني کوټې ته ورغلم چې دمعمول په څير به مونږ نابلده خلك پکښي ليدل او ومي ليدل، چې درې کسه چې يو يې پښتون و چې ځان يې دګلزار په نامه معرفي کړ او دوه نور کسان چې اوردو ژبې و په چوکيو کې ناست و ، ما سلام وکړ او ښه راغلاست

مي ورته ووايه، لاسونه مو سره ونښلول او کېنيناست.و وروسته مي دچاي مناسبت وکړ او دوي ته مي انتظار کاوه چې دڅه پیغام سره مله دي.

په دوي کې يو نفر وو چې طبيعي حالت يي دتعصب او دکرکې ډك معلوميده ، تور مخ، برداره او پړسېدلي لويې شنې شونډې، او پړسېدلي خېټه، او ځړېدلی جج لکه تازه چې ددوزخه استازی راغلي وي په ډېره بي احترامي يې په خبرو پيل وکړي اوويې ويل (يور ايکسليسني يوار نو مور ايکسليسني)

(your Excellency you are no more Excellency) يعني ډېر محترمه ته نور محترم نه يې دا هغه الفاظ دي چې دډېرى دښمنۍ او تعصب له مخې استعماليږی اود ډېر بي عقلو ترخولو وزي او کله يې هم ضرورت نه ليده کيده، او يواځې يې دتعصب او دښمني ځرګندونه کوله، بيايې وويل: چې ته پوهيږي امريکايان يو لوي سوپر طاقت دی، او څوك يې مقابله نشي کولي، او نه يې خبره ورګرځولاي شي نوهغوي تاته ضرورت لري چې تحقيق درڅخه وکړي، زموږ دراتګ موخه همدغه ده چې تا امريکايانوته تسليم کړو، او هغوی زموږ څخه راضي شي اوپاکستان هم له خطره بچ شی.

په ځواب کې مې ورته وويل: چې داخبره خو سمه ده چې امريکايان ستاسو په اصطلاح سوپر طاقت دي، خوسره ددی په دنيا کې قانون او اصول شته چې دهغي له مخې دنيا ټولي چاري پر مخ بيايې نو په کومو اسلامی اوغيراسلامی مروجه اصولو تاسو له ما سره داسي معامله کوئ او دکوم قانون له مخې تاسو مجبور ياست چې ما امريکايانو ته تسليم کړئ، ستاسو حق خو يواځې دادي چې ما ته ځواب راکړئ، او مهلت راکړئ چې زه ستاسو هيواد پريږدم او بس، خو دا لوغړن او کرغيړن او

بي رحمه مېزدور په ډېرې سپين سترګۍ سره راته وويل: چې زموږ سره نن اسلام او قانون مطرح نه دي او يواځې دپاکستان ګټي مطرح دي او بس.

کله چې ما ددوي سلوك او وضعيت درك کړ ، معقوليت او دلائلو هيڅ ګټه نه رسوله مجبوراً ساکت شوم او ورته مي وويل: چې څه غواړئ هغه وکړئ موږ اوس ستاسو په لاس کې يو بې له يو پروردګاره بل څه نه لرو او پر هغه مي توکل دی.

وروسته دوي وويل: چې تر ۱۲ بجو پوري په کور کې اوسه، او وروسته به تا پيښور ته انتقال کړو خو زما کور څلور طرفه محاصره و. او دوتلو هيڅ لاره يې نه وه اونه مې داميد اوکمک مرجع درلودل، دتلفون دلارې مې دپاکستان خارجه وزارت سره تماس ونيو خومسوولومقاماتودجواب نه ډډه وکړه.

له کوره ایستل

پورتني راغلي پلاوي دکوره له ا ېستلو مخ کې راته وویل چې موږ تا پیښور ته انتقالوو چې هلته به ته زموږ سره اوسي او صرف امریکایان به درڅخه تحقیق کوي، او کیداي شي وروسته تر لسو ورځو بیرته خپل کور ته راشي، هم داسي اطمنان یې زما کور او فامیل ته ورکړی و چې تر هغه وخته چې زه لدوی سره په توَقیف کې یم. زما دفامیل لپاره به داوسیدلو ځاي، او مصرف ورکوي خو دا هرڅه په هغه ځاي پاتي شول . دیادوني وړ ده چې په دغه وخت کې ما د لسو۱۰میاشتو ویزه درلوده، او دپاکستان دبهرنیو چارو وزارت هم راته رسماً مکتوب را لیږلي و، چې زه تر هغه وخته په پاکستان کې اوسیدلي شم تر څو په افغانستان کې شرائط عادي کیږي، او هم مي دملل متحد هغه مکتوب درلود چې په کې ذکر شوي وو، چې ددي مکتوب لرونکي یو اهم شخصیت دي او دده دشخصیت باید احترام وشي او څوك ورسره غرض ونکړي. چې مطلب یې پاکستاني مقامات وو.

څه دپاسه دولس بجي وي چې دري موټره دکور مخي ته ودریدل،او راتلونکي لاري یې بندي کړي دخلکو او موټرو، تګ او راتګ یې ودراوه، او هغه ژورنالستان یې چې غوښتل یې دغه صحنه وویني او دپاکستان دغه ناروا، او ظالمانه عمل نړی، او په تیره بیا مسلمانانو ته وښیي نه پریښودل. ان تردې چې دلېدلو فرصت هم ورنه کړل شو ، ماته یې دراوتلو امر وکړ.

زه په داسی حال کې له کوره راووتم چې بچیانو مي چیغي وهلي او پاکستاني عسکرو چې داسلام دفاع خپله موخه ښیي دیوه مسلمان میلمه چې هیڅ جرم نلري هیڅ قانون جواز نه ورکوي، صرف د نامسلمانو دخوشحالولو، او دیوڅو پیسو لپاره کفارو امریکایانو ته ډالۍ کړي، دقران، او اسلام، دود، او عنعني دغیرت، او شهامت، دضیافت ،او میلمه پالني، دملي، او بین المللي، قوانینو داسلامي اخوت درحم، او شفقت په خلاف داسي ناروا جرئت وکړ،په هرصورت له کوره راووتم او حیران وم چې ولي داسي ظلم وشي، اوولي څوك نشته چې دداسي ظلمونو مخه ونیسي، هغه دبشر حقوق، او بین المللي قوانین، هغه دديموکراسي او ديپلوماسي حقوق څه شول، په هر صورت له کوره دباندي لږ شیبه ودرول شوم، او ما دکور په طرف خپلو ماشومانو ته د کتلو جرئت نشو کولاي اونه می دتسلی اوازیاپیغام ورکولی شوای. بیا په هغه موټر کې کښېناستم چې ما یې هیڅ کله توقع نه کوله، او دپاکستان له مقاماتو څخه مي چې ځانونه یې زمونږ وروڼه، او خالص مسلمانان معرفي کول، او کله کله خو به یې د مقدس جهاد خبري هم ترخولې ایستلي داسي امید نه درلود.

زه د منځ په موټر کې سپور کړل شوم چې یو امنیتي موټر مخ ته روان وو او بل یعني دویم تر شا بدرګه کاوه، هغه موټر چې زه په کښې وم دبیخي تورو ښیښو درلودونکي وو چې نه ما څوك لیدلي شوای، او نه زه چالیدلاي شواي، او امنیتي دای ایس ای IS.I کسان هم په دي موټر کې و ، چې البته اسلحه ورسره نه وه او نور دوه موټره مسلح کسان و ، او ټوله لار په همدي موټر کې موزیك چې ښځو په اردو ژبي سندرو بدرګه کاوه وړ وړ جوړ کړي و، دا ددې لپاره چي ماته څه ازار راکړي

ځکه دوي پوهیدل چې دا دشریعت او دین خلاف کار دي او دي ورباندي ځوریږي.

په لارکي مي دلمانځه کولو غوښتنه وکړه ځکه چې لمونځ په قضاء کېدو شو، په جواب کې مي واوریدل چی پیښور کې به یې وکړي او په ځو کرته مې تکرار کړل ګټه یې ونه کړه، او نه یې ماته وخت راکړ چې فرضیت په ځاي کړم او نه یې دوی پروا وکړه.

پېښور ته په رسېدو هغه دفتر ته ننویستل شوم چي ما فکر کاوه چی دپاکستان دځارګرۍ دفتر به وي یعني IS I خو اوس هم مطمئن نه یم چې دا به کوم ځاي وو هلته ددفتر یوي ځانګړي کوټې ته راهنمایې شوم چې دښکلو میزونو او چوکیو درلودونکي و، او دپاکستان بیرغ، او دجناح عکس هم د میز پر سر پراته وه، یو پښتون سړي په ځرخنده چوکې کې ناست وو یو طرف او بل طرف ته یې دچوکې په ګرځولو حرکت کاوه.

دغه سړي چې میانه قد یې درلود او ږیره یې خریبلی او لوڅ سر و، سپین چکي پاکستاني کلتوري جامي یې په تن وي. مخي ته راغی او ویې وویل، ډیر ښه راغلي محترمه زه فلانکی یم، ددغه دفتر مسؤول یم، ته زمونږ سره میلمه یې او داسي میلمه یې چې خوښ مو یې او درباندي خوشحاله هم یو،خو زه نه پوهېدم چې ددي ټکو به څه معنا وه.

او په ذهن کې مي وګرځېدل چې داسړي په خپل قول کې صادق دی، خوښ او خوشحاله ځکه شو چې په ښو پیسو ورته خرڅیږم، دوی هغه څوك دی چی انسانان د مالونو په څیر پلوری دلوړ قیمت مال دهر چا خوښ او پري خوشحالیږي، ګه نه انسان خو قیمت نلري، او نه یې څوك پلوري خاصتاً په شلمه، او یوویشتمه پیړۍ کې، خو د پاکستان حکومت دا دظلم او انسان پلورني بازار تر اوسه هم تود او ګرم ساتلي دی دمسلمان خرڅول دډالرپه بدل رواوجهادبولی.

په پېښور کې

د پیښور ددفترمسؤول دچاي او ډوډۍ ست وکړ او لمونځ مي هم وکړ وروسته بیا هغه کو ټي ته رهبري شوم کوم چې د دبندیانو یا نظر بندو کسانو لپاره تیاره شوې وه، نسبتاً وضعه ښه وه په خونه کې ګاز او برق وو، چې دیخ مخه یې نیوله، او تشناب یې هم درلود، اوبه پریمانه وي، او خوراکونه هم ښه و ، دقرانکریم یوه نسخه هم راسره و، کتابچه او قلم مي درلودل او په دروازه کې یو پیره دار (ساتونکی) ولاړ و، چې ما کله څه غوښتل په هغه کې یې مرسته راسره کوله.

نور تحقیق او پوښتنه نه وه، البته یو نفر چې په همدي دفتر کې یې دنده درلودله ډېر ډېر به راته خو په پښتو ژبه نه پوهېده، زه په اردو نه پوهیدم خو په انګریزي ژبه به مو خبري سره کولي، او ډېر ډېر به یې راته ویل چې څه به کیږي (what will happened) او ما به ځواب یواځې داورکاوه چې الله پوهیږي زه نه پوهیږم.

ددفتر مامورین به راتله سلام او احترام به یې کاوه، خبري به یې نه کولي، خو کله به یې چې ماته کتل نو په سترګو کې به یې اوښکې رغړیدلې او بیرته به وتل، یو ځلي یو نفر خوني ته راغی چې ډېر زیات احترام یې وکړ ، او کرار کرار یې سلګۍ شروع کړي، سلګي یې وار په وار ډېرېدلې، بالاخره په ژړا شو او بیهوښه ولوید ، چې بیا نورو نفرو ژر په ځولۍ کې وایست، او لدی نه وروسته بیا بل څوك رانغی دا هغه وخت و، چې وروسته ترڅلورو ساعتونو یې زه امریکایانو ته تسلیم کړم.

دوې شپې په همدغه خونه کې تیري شوي، په دریمه شپه چې تقریباً یولس ١١ بجي وي ما دخوب اراده وکړه ناڅاپه دخوني دروازه بیرته

شوه او يو سړي خوني ته راغی ميانه قدېږ و، او وهلي دبرس غوندي ږيره يې درلودله خړرنګه جامې يې په تن وي، څنګ ته راته کښېناست ،سلام يې واچاوه، دجوړ او ناجوړ پوښتنه يې وکړه، بيا يې وويل: ته خبر يې چې څه کيږي ما ويل نه بيا يې وويل تا ته چا څه ندي ويلي؟ ما ويل نه، هغه وويل چې همدا اوس موږ تا بل ځاي ته بيايو، پنځه دقيقې وخت لري که تشناب ته ځي او يا اودس کوي، زه تشناب ته ولاړم، او نوره مې پوښتنه و نه کړه چې چيري مې بيايئ، ځکه دربنتيا ځواب اميد مې نه درلود، له پنځو نه تر لسو دقيقو وروسته يې له خوني بهر کړم، او څه نور نفر په ساده جامو کې ولاړ و ، دلاسونو ولچك يې په لاسو کې و، يوه توره پټۍ هم ورسره معلومېدله، لاسونو ته يې ولچك راواچول، او توره پټۍ يې په سترګو راوتړله، او دا لومړی ځل و چې زما لاسو ته ولچك ولويدل او سترګي مې وتړل شوی، جيبونه يې تلاشي کړل، قرانکريم، يو جيبي ډيجيتل قاموس يا ژباړونکي او څه پيسي وي هغه يې واخيستې، موټر ته يې په ټيله ټيله وهلو سره وراندې کړم، او دوي ټول چوپ او غلي و چا خبري نه کولې.

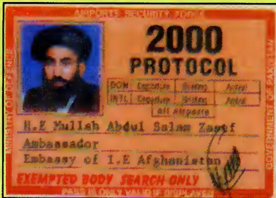
موټر حرکت وکړ ، او تر يوه ساعت يا څه کم يو ساعت وروسته مې دچورلکي اواز ترغوږو شو، او په زړه کې مې وګرځيدل چې دا به ضرور ميدان وي، او چورلکه به دامريکايانو وي، او په همدي وخت کې يو قيمتي ساعت چې پر لاس مې و، په يوه حمله له لاسه خلاص شو بيا مې و نه ليد !! او امريکايانو ته هم نه و تسليم شوی، موټر ورو ورو حرکت کاوه چې چورلکی ته ډير نږدي شو ودريد، دموټر دروازې خلاصي شوي، او په دوو نفرو يې زه له موټر څخه راکښته کړم، او يو څو ګامه وروسته ودرول شوم، تر څه درنګ وروسته په اردو ژبه راته په غوږ کې

د پاکستان له صدر رفیق تارړ سره د اعتماد لیک
د قبلېدو په حال کې

د پاکستان صدر رفیق تارړ د ډیپلوماسۍ د رسمي مراسمو په حال کې،
چې معمولاً په رسمي شکل له سفیرانو سره لیده کاته کوي.

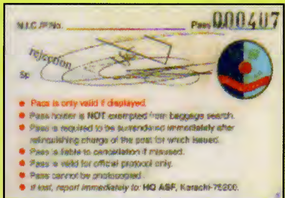
AIRPORTS SECURITY FORCE

2000
PROTOCOL

DOM Departure Arrival
INT'L Departure Arrival
all Airports

H.E Mullah Abdul Salam Zaeef
Ambassador
Embassy of I.E Afghanistan

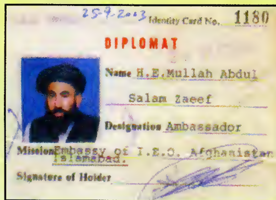
EXEMPTED BODY SEARCH ONLY

Pass 000407

- Pass is only valid if displayed.
- Pass holder is NOT exempted from baggage search.
- Pass is required to be surrendered immediately after relinquishing charge of the post for which issued.
- Pass is liable to cancellation if misused.
- Pass is valid for official protocol only.
- Pass cannot be photocopied.
- If lost, report immediately to: HQ ASF, Karachi-75200.

لوړ تصویرونه د هغه تشریفاتي کارتونو دي چـــې معمولاً د ډیپلومات د احترام لپاره ورکول کېږي، ترڅو د تلاشۍ په وخت ورسره مرسته وشي

Identity Card No. 1180

DIPLOMAT

Name H.E.Mullah Abdul Salam Zaeef

Designation Ambassador

Mission Embassy of I.E.O. Afghanistan, Islamabad.

Signature of Holder

GOVERNMENT OF PAKISTAN
MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

Note 1. The holder of this card is entitled to courtesies and privileges of a person of Diplomatic status.

Note 2 This Identity Card is Non-transferable and its loss should be reported at once to the Ministry of Foreign Affairs. The card must be returned to the Ministry of Foreign Affairs upon

لوړ کارتونه د ډیپلومات لپاره ورکول کېږي، چې د ملك په ټولو ساحو کې اعتبار لري او د یوه ملك د ډیپلومات هویت او د ډیپلوماسۍ حقوق تثبیتوي.

SIGNATURE OF HOLDER

D 001215

DATE OF BIRTH 1963

PLACE OF BIRTH Kandahar

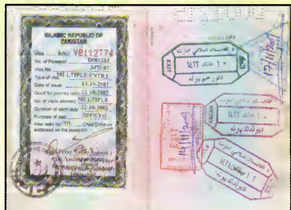
ISSUED IN KABUL

DATE 29.08.2000

HOLDER OF THIS PASSPORT

NAME H.E Alhaj Mullah Abdul Salam Zaeef SURNAME

OCCUPATION Ambassador Extra ordinary and Plenipotentiary of I.E. Afghanistan in Islamabad PAK.

ISLAMIC REPUBLIC OF PAKISTAN

Visa No. V8112774

Type of visa MULTIPLE ENTRY

Purpose of visit OFFICIAL

EXIT

کلـه چـې زه پـاکستان پـه امـریکا وپلورلم، نو د پاکستان په خارجه وزارت کې د اسیــا د بخش مسؤل عزیز احمـد خان مطبوعاتو ته ویلي وو چــې دی مـو ځکه د پاکستانه خارج کړی چې دده ویزه ختمه شوې وه. په لــوړ تصویر کـــې لیدلی شئ چې ۲۰۰۲/۱۰/ ۱۲ پورې د ویزې اعتبارشته. زه له عزیز احمد خان څخه چـې د افغانستان لپاره سفیر هم تېر شوی و، دده په دروغو ګیله من یم.

داسي وویل شوه (خدا حافظ)!!! یعنی خدای ج دی مل شه لکه زه چی دکوم ځای په خوشحاله سفر روان یم دلته می یقین شو چی امریکایانوته سپارنه ده.

امریکایانو ته تسلیمي

په همدي مهال چې امریکایانو ته سپارل کیدلم، یو دم خلکو راحمله کړه لکه شرمښان چې په ګډه حمله وکړي، په لغتو اوسوکانو یې ووهلم، او چیغي یې راباندي وهلي، کالي یې راڅخه کشول ، کله به یې په ګوتڼو، کله پړمخي، کله ستوني ستغ، او کله به پرارخ غورځول ، په چاکوګانو یې کالي راباندي څیرل، په همدي حال کې مې له سترګو څخه هم هغه توره پټه بیرته شوه، سترګي مي وغړولې و مي لیدل چې یوې خوا ته پاکستاني بې ننګه فوجي عسکر په نظامي دود صف ولاړ وه، او بلې خوا ته امریکایان څو تنه صف وه، او ډېر پاکستاني موټرونه چې یو پکښي دجنرال موټر ولاړ و چې پر پلیټ یې دجنرال نظامي سمبول و، او زما تماشا یې کول، چې امریکایانو سربېره پردي چې وهي او ټکوي مي بربنډ هم کړم، او داسلام دسپېڅلي دین دننګ او ناموس ساتندویانو په مړو سترګو ورته کتل، او پټه خوله ولاړ وه، او دتسلیمي لپاره یې تشریفاتي مراسم برابر کړي وه.

دا هغه صحنه ده چې په قبر کې به مې هم هیره نشي، دا چې زه قاتل نه وم، غل نه وم، هیڅ قانوني جرم مي نه درلود، که پاکستان (مجبورستان) دي ته مجبور وای چې هرومرو خپل دکور منل شوي میلمه ، نامسلمانو ته تسلیم کړي، دا به موږ بخښلي وای، هیر کړي به مو وای، خو دومره یې کولای شوای چې امریکایانو ته یې ویلي وای چې اقلاً زموږ په حضور کې دلسي بد سلوکې ونکړي، لکه دوي چې لیدل او په مړو سترګو یې ورته کتل.

امریکایي وحشي، متعصبو او بي رحمه عسکرو په همداسي حالت کې چې جامي مي په تن نه وي کشولم، او الوتکي ته یې پورته کړم،

لاسونه او پښې یې راته په ځنځیرونو کلک وتړل، او سترګې یې راپلستر کړې، او یوه بده کرغیړنه توره کڅوړه یې په سر راواغوستله، سرونه یې په غاړه پورې پلستر کړې، او دچورلکې په منځ کې یې په تخت پورې بیا په ځنځیرونو وتړلم، ساه مې بنده شوه، ږغ مې ترخوله نه خوت ، او کله چې به مې له ډېر تکلیف او نفس تنګۍ څخه غیر اختیاري لږ حرکت هم کاوه، د کلکې لغتې ګوذار به مې خواړه، خو داګوزار راته هیڅ هم نه معلومیده، او دا هغه حالت و، چې ډېر ځله به مې په زړه کې ګرځیدل، چې همدا به ځنکدن وي، او په دې مې تسلې کوله چې ګوندې په هم دې حالت کې مې له بدنه روح جلا شي، او دراتلونکې بې عزتیو او تکالیفو څخه به خلاص شم، خو زما دا هیلې په ناهیلې بدلې شوې.

هم داسې کش مکش، وهل، چیغې وې، او زما هم دغه حالت وو، خدای (ج) عالم دی چې څومره وخت به تیر شوی وي، چې یو ځای چورلکه ښکته شوه، او ما به په زړه کې تصور کاوه چې ګوندې تردې حالت څه هوسا شم، خو وحشي ځناورو بیا هم په داسې بې رحمۍ کشولم، او تر چورلکې لاندې یې وغورځولم، او هلته نور عسکر هم ورسره ملګرې شول، او تقریباً یو ساعت به یې همداسې لوبه راباندې کوله، چې اخر څلور پنځه نفره سربېره راباندې ناست و ، او خپل مجلس یې کاوه!!! لکه په یوه ډبره یا لرګي چې ناست وي، او زه به همیش دمرګ په انتظار وم، چې کله به مې ساه خیژي، او کله به عزرائیل چمبې راباندې ایږدي، اې پاکستانه!

تقریباً دوه ساعته دلته وم او بیا یې کش کړم، او یوې بلې چورلکې ته یې پورته کړم، چې نسبتاً هغه مخکې او دتیرې چورلکې حالتونو ته هوسا و ، داوسپنې په چوکۍ یې ټینګ وتړلم، خو وهل نه و ، تر لږ تګ تقریباً شل تر پنځویشتو دقیقو وروسته کښته شوه، او بیرته همدغسې

یې کش کړم، تر ښه ډیره حده او بیایې پر پښو ودرولم، چې دډېرو الوتکو او خلکو اواز مي تر غوږو کیده، او دیوه ترجمان په واسطه راته وویل شو ، چې پښه کښته کړه، پښه مي کښته کړه. زیني وي، په دا راز زینو کې شپږ پوړه کښته کړل شوم، او هلته یې هغه توره کڅوړه له سره راڅخه وکښله، او سترګي مي وغړولې ومي لیدل چې څو امریکایې عسکر مي مخ او شا اودواړو خواوو ته ولاړ دي، او چپ طرف ته مي وکتل چې قفس غوندي ځاي و، او انسانان پکښې پراته دي، لاسونه پښې یې را خلاص کړې، یو کوچني حمام و، هلته یې رهبري کړم چې ځان پرېمینځم، ځان مي نشواي پریمینځلاي، لاسونو مي کار نه کاوه، بې حسه وه، خو بیا هم اوبو ته ودریدلم، ځان مي لوند کړ، او بیایې یوه دریشي راکړه چې وامي غوستله، او هم دلته یوي کوچنۍ کوټې ته رهبري شوم چې نیمه قفس غوندي وه، تقریباً یو متر یې براو دوه متره اوږدوالي یې درلود، کموډ او داوبو ځاي هم دلته موجود و ، نور هیڅ پکښې نه وه . یواځې داوسپنې جال او دیوالونه و ، او راته وویل شول که ویده کېږې نو ویده شه، خو دویده کېدو لپاره هیڅ نه و ، او زه په تحیر کې وم شاه و خوا مي کتل نه پوهېدم چې چېرته یم، او څه به راسره کېږي، ویښ او که ویده یم، دا حقیقت دي، که یې په خوب کې وینم

په کبنتي کې حالات

یو عسکر دخوني مخ ته ولاړ و، چې کله بنه ځیر شوم، نو دا یو بیخي بند ځاي و، یواځې دري نوري کوچني کوټې وي، او یو ددوا ځاي و، چې موظف نرس به همیشه ورسره ناست و، یوه دروازه یې درلودله چې واشرونو چاپیره کړي وه، او د اوبو مقاومت یې هم درلود، دلته پوه شوم چې دا به هم هغه کبنتي وي چې دوي یې دافغانستان دجنګ لپاره استعمالوي، او موږ یې لاندي په شپږم پوړ کي وو، خو بیایې دسهار، مابنام په حرکتونو او د ماشینونو په لوړ ږغ چې کله به یې حرکت کاوه مطمئن شوم، چې دا هم هغه کبنتي ده.

سترګبېره پردي چې ډیر سخت وېرېدم، او ډیر لږ مي سترګو ته حرکت ورکاوه، او ژبه خو مي په تالو پوري وچه وه، خو بیا هم دځینو شیانو سوچ مي په مغزو کې ګرځیده، چپ طرف ته کوټه څه غټه معلومېده، او بندیان هم پکښي معلومیدل ، دا مې درك کړه چې ځیني ورونه به هم دلته وي، سهار د ډوډي په ورکولو ټول ولټیدل او پوه شولو، چې یو بل ورور هم راغلي دي، خبري مو نشواي کولاي، یواځې مو سره لیدلاي شواي، هغه په داسي طریقه چې یو یو به د ډوډي په پلمه دکوټې له کونجه په غلا راته کتل، او ما به هم ورته کتل، وروسته تر دوو ورځو راته معلومه شوه چې ملا فاضل محمد، نورالله (نوري) صاحب ، برهان، وثیق صاحب او غلام روحاني هم دلته دي، خو بیاهم ونه توانیدو چې خبري سره وکړو.

د سبا په را رسېدو سره دځنګ راسته طرف خوني ته یواځې دولچکو په استخدام یوووړل شوم، او دتحقیق لومړی مرحله شروع شوه، ټولي

ګوتي ولګول شوي، ورغوي او خپړي مخ او شا او دواړه طرفو عکاسي وشوي، او بيوګرافي وليکل شوه، نوري پوښتني و نه شوي، بيرته هغه خوني يا قفس ته بوتلاي شوم چي مخکي پکښي وم، ومي موندل چې څه شيان په کښي زيات شوي دي، لکه دمريضانو يو کوربچه (توشک)، يو توس، په پلاستکي سپينو قابو کې خوراك راغلی و ، چې پکښي يوه هګي او څه نيم پوخته وريجي وي، د ډوډۍ مي لږ څکه وکړل، او بيرته مي قابونه عسکر ته وسپارل، وروسته مي دځه استراحت تکل وکړ ، خو وروسته له لږ استراحت چې خوب وړی وم، دعسکر په ژغ او دولچکو په شرنګ ويښ شوم، او بيرته هغه دتحقيق خوني ته يووړل شوم.

دتحقيق په دويمه مرحله کې لږ پوښتني وي، چې دشيخ اسامه او ملا محمدعمر په هکله وي، چيري دي؟ څنګه دي؟ چيري و ؟ او څنګه و ؟ او عام طور دطالبانو دچارواکو په اړه چې څنګه شو ل؟ او چيري ولاړل؟ او يوه پوښتنه چې ډېره مختصره وه هغه د کال ۲۰۰۱ د سپتمبرد ۱۱واقعي پوښتنه وه، چې ته به علم نه پرې لري؟ يا به دي څه نه وي اوريدلي؟ البته دا هغه مقصودي پوښتني وي، چې لومړی واريې دوي په لټه کي و ، او غوښتل يې چې ورباندي پوه شي، که څه هم دوي په دې سره ښه پوه و ، چې په داسي واقعاتو کې دده لاس نه و، او علم يې هم ورباندي نشته او تر اوسه پوري هم شايد څوك پوه نه وي، چي څه وشول او چا وکړل او د چا لاس پکښي و، په زرګونو خلك بي عزته شول، په زرګونو مسلمانان شهيدان شول او په زرګونو مسلمانان بنديان شول، تر اوسه هم دغه لړۍ روانه ده، خو ددي پيښي يو ريښتني عامل هم محکمي ته وړاندې نه شو. او دامريکا ملت ته هم دقناعت وړ جواب ورنکړل شو، يواځې بي مفهومه هوايې تهمتونه او بي قانونه سلوك او معامله تر سره کيږي، دتروريست نوم دامريکايانو لپاره يو ښه فولادي

سوك دی، هرڅوك چې وغواړی غاښونه يې ورته مات کړي، په دغه سوك يی وهي چې اوس دغه عادت نوروډېرو مملکتونه هم پراخه شوی دي، ټول نيول، خوشې کول، تحقيقات او ... روان دي.

ځلور پنځه ورځي ورځني تحقيق يو ځل ، دوه ځل کيده، اړين سوالونه کيدل، خو ښه خبره زما لپاره داوه چې په دې پنځو ورځي کښې وهل نه وو او شديد تهديد او سزا هم نده راکړل شوې، خو تبعاً په داسي تنګ ځاي کي دژوند له اړتياووپرته ژوند اسانه نه دی.

له کندهاره
څخه بګرام ته انتقال

پس له پنځو یا شپږو ورځو بیا هم دسهار له ناشتې یا ناری وروسته خړ رنګ یونیفورم راکول شو اوراته وویل شو چې زوړ یونیفورم په نوي تبدیل کړم، او تر بدلیدو لږ وروسته انتقال شروع شو، چې لومړی یې دچپه طرف دخوني ورونه انتقال کړل، لاسونه او پښې مو په پلاستکي تسمو وتړل شول او په سرونو سپینې خلطې را واغوستلی شوې او لدې سره جوخت دخلطو خولې دبندیانو په غاړو پورې پلستر شوې، په هم داسې ترتیب سره اخري نوبت ماته ورسید . زما یې هم لاسونه او پښې محکم راوتړل او سپینه خلطه یې په سر راواغوستله او دلاندې شپږم پوړ څخه یې بیرته دکندهار سرته راوړم او له هغه ورونو سره یې یو ځای کښېنولم چې ترما یې مخکې یې را ایستلي وو، پنځه افغانان چې ما یې نومونه مخکې یاد کړل، دوه عرب او یو امریکایي مسلمان و، او نهم یې زه وم، دیادونې وړ ده چې زما او دنورو ورونو په یونیفورم کې فرق یواځې په رنګ کې وو، زما یونیفورم خړ او ددوې ابي یا اسماني رنګه وه.

تر ډېره دکندهار پر سر پټې سترګې او کلک تړلې ناست او پراته وو، چا به اوبه غوښتې چا به دلاس او پښو له دردو فریاد کاوه، چا به چیغې وهلې چې دخدای لپاره ساه مې بنده شوه مړ کیږم، نفس مې وخوت ، خو څوک مو پیدا نکړل چې درد مو دوا کړي، یا اوبه راکړي، اویا دانسانیت خبره راسره وکړي، یواځې دعسکرو چیغې ناري چې په انګریزي ژبه به یې وهلې (shut up. and stop movement) خبرې مه کوې، او حرکت ودروې، او دچورلکو اوازونه ترغوږو کېدل ، دوه، درې

ساعته هم دغه حالت و، او بيا په هلي کوپټرکي وتړل شولو او يوه بل ځاي ته انتقال شوو، چې تقريباً ۲۵ دقيقې به چورلکې مزل کړي وي.
دهلي کوپټر څخه کښته کړل شولو او هلته په يوه ځمکه وغورځو ل شوو، چې خاوره اومته وه او شاوخوا عسکر ولاړ وه. کله به يې په لغتو وهلو او کله به په سرو او لاسونو او په پښو راختل. زموږ لاسونه شاته تړلي وه او ځيني عسکر به دعسکري سختو بوټو په تليو زموږ دلاسونو ګوتي په ځمکي پورې موښلي، چې سخت به يې خوږولو!!!
په همدغه حالت کې ما خپل ورونه وليدل او دټولو ورونو هم داسي حال وو، دا ځکه چې يو امريکايي جنرال غوښتل ما ووينې. هغه خلطه يي له سره راڅخه پورته کړه او بې له کوم سوال او جواب نه يې زه وکتلم او بيرته يې خلطه په سر راواغوستله. تقريباً دوه دري ساعته همدلته انتظار وو، نه لمونځ اونه دځښلو اوبه وې. اودس خو لا پر لويه لاره پريږده او نه مو په اشاره سره لمونځ کولاي شواي، ځکه په مجرد حرکت سره به مو دلغتي سخت ګوزار ته ځان اماده کاوه. ځو يې دخالي چاي جواب لپاره ولاړ کړو چې هغه مو څه لږ دمه راته جوړه کړله ځو ځلي الوتکي کښيناستي او پورته شولي. بالاخره دشپې په شروع کيدلو سره، يوه الوتکه کښيناسته او موږ ته ډېره نږدې راغله او موږ يې ور پورته کړو.
دالوتکي انتقال د پل صراط يوه لاره او دځنکدن يوه صحنه وه، چې زه يې اوس هم نشم تصور کولاي او هميشه به په ګوانتانامو کې دي ته انديښمن وم، کچيري بيا مو انتقالوي څنګه به يو او څنګه به مو انتقال کړي.
په الوتکه کې يې کلک په پښو او سينه باندې وتړلو او پلنې پټې يې په ورنونو او پر سينه راواړولې او ټينګي يې د الوتکي په نورو برخو

پوري محکمي کړلې، چې موږ نیمه پراته او نیمه ناست وو، نه سم
څملاستلی شوای او نه کښیناستلاي شواي او دملا هډوکو به مودومره
سخت درد کاوه، چې بیخي مو طاقت نشو کولاي، خو بې له صبره مو
بله لار نه درلودله. کله به مو یو، او بل ته تکیه ورکوله، خو دبي رحمو
عسکرو دلغتو په ګزار به بیرته سره جلاکیدو. که به څوك دچاي جواب
نه هرڅومره په عذاب هم شو نو چا به یې روغ نه اوریده او ترجمان هم نه
و، او که به وو نو روغ به یې نه کاوه او دعسکرو سره په ژبه هم ټول نه
پوهیدل او که به پوهیدل نو له ویري به یې روغ نه کاوه. نه اوبه او نه
پوښتنه او په ډېر تکلیف به مو ساه ایستله، خو که چیري به یو کوچني
سوري هم پیدا شو او تازه هوا به مو خولي ته راغله نو دا به موږ ته لوي
غنیمت و، په لاري دوه ځله الوتکه کوزه شوه او بیایې پرواز وکړ تر ډېر
وخت وروسته یو ځاي کښیناسته دا دبگرام هوایې ډگر و.

بګرام ته رسېدل

زه عسکرو د الوتکي له رسیو خلاص کړم، دالوتکي لاندې په سیمنټو یې په ډېره بې رحمي وغورځولم، څو تنو عسکرو ناري وهلي او په انګریزي ژبه به یې ویل:

(This is the big one) یعني دغه یې لوي دي او دلغتو، سوکانو په وهلو یې شروع وکړه، ځیني دکنداغونو ګوذار مي هم محسوساوه، جامې مي له تنه جلا شوي، یواځې مي هغه خلطه په سرکي وه او ولچك او بیړۍ مي په پښو او لاسوکي وي، تازه واوره اوریدلې وه، له یوساعت وهلو وروسته یې بربنډ هغي واوري ته وغورځولم، امریکایې عسکرو ناریه و او ښځو به غزلي ویلي، کله به یې لوبي راباندي کولې او دشعرونو یوه ټوټه زما تر اوسه په ذهن کې ده، چې ډیره به یې تکراروله، « امریکا دعدل او انصاف کور دي او دعدل او انصاف طرفداره ده، د هر چا لپاره عدل غواړي،» ځکه دوي دځان لپاره له مسلمانانو سره داسي وحشي سلوك او بې رحم عمل عدل او انصاف باله، نو ځکه به یې دا شعر مکرر وایه، که نه داسي عمل په هیڅ قانون کې عدل نه بلل کیږي، او نه دغسي وحشي اعمال څوك تایېده وي، ډېره سخته یخني وه، هیڅ طاقت مي نشوکولاي او له ډېره شدید یخه به مي بې له اختیاره بدن ریږدیده او دوي به چیغي راباندي وهلي چي حرکت مه کوه او حرکت ودروه (stop movement) او دحرکت دریدل کله هم زما په اختیار کي نه و ، بالاخره وروسته تردرې، څلور ساعته دسخت یخ له امله بې هوښه شوم او نور په ځان نه یم پوهیدلي، کله چې په هوښ راغلم او سترګي مي وغړولي، په یوه لویه خونه کي وم چي دلمر وړانګي پکښي ځلیدلي، تقریباً دورځي ۹ یا ۱۰ بجي به وي خو بیا مي بدن

دومره سخت درد کاوه چي هيڅ مي طاقت نشواي کولاي او نه يې زما بدن برداشت کولي شواي.

مخ ته مي نظر وکړ چې دوه لوي عسکر چې توري کڅوړې يي په سرواغوستي دي، دشپانه غوندي دوه لوي ډانګونه يې په لاسونو کي دي او زما طرف ته دګوزار په انتظار ولاړ دي او چپه او راسته طرفته مي دوه نور دديوانو غوندي تورحبشي عسکر چه بي حده لوي پنډ او په غوښو سيخلي و، لويې لويې تورې شونډې لکه دغټو اوښانو تيار لکه دنکلونو ديوان ولاړ وه، او تومانچي يې په لاسونوکې وي او زما سرته يې نيولي وي، اودوه نورو عسکرو بيا شل ډ زی ټوپك په سر رانيولی واو ټولو په يوه لوړ اواز دري شيان پوښتل

چيري دی اسامه؟

Where is osama

او چيري دی ملا محمد عمر؟

Where is mulla omor

او تا دنيويارك او واشنګټن په پيښنو کي څه وکړل؟

what did you do in Newyork and Washengton

او زه ددوي په مابين کې بربنډ پروت ومه، څه عدل او انصاف دی، خو څومره چې دوي چيغي او ناري راباندي وهلي ما دځواب طاقت نه درلود او نه مي خوله ښورولاي شوه ځکه غاښونه او ژامي مي يخي وي او ژبه مي په تالو پوري ټينګه نښتي وه، خو يواځې به مي دا درك کولاي شو چي اوس وخت دوهلو او د وژلو دی ، مرګ ته مي ډيره بيړه کوله، له ډيره سخته عذابه او له تحقيري سلوکه، الله (ج) دي يې په نافرمانی کې نه شميري، کله چي دوي پوه شول، چی خبري نشي کولاي او د ځواب طاقت نلري، ځو شيبې يې پريښودلم او بيايې يوه شنه اسماني رنګه

ډېرشي راواغوستله، چې له سره ترنوکانو پوري یوه تیکه وه او دوو عسکرو کش کړم او په یوه نږدلي خرابه کې یې وغورځولم، چې ډېره یخه وه او بې له دغو جامو بل څه نه و دویم ځل بیا بیهوښه شوي وم او کله چې مي سترګي وغړولې په یوه بړستنه کې پیچلي وم لکه مړي، سر او پښي مي ټول په دغه بړستن کې پټ و ځان ته مي لږ حرکت ورکړ ، لاس او پښي مې ټینګ تړلي و او په ډېر تکلیف مي سر تر بړستن و وېست، شاوخوا مي سترګي وغړولي یواځې کوچنې نږدلي کوټه وه، دروازه یې نه درلوده او امریکایې عسکره په دروازه کې ناسته وه، عسکره امریکایي ښځه وه نژدي راغله، په نرمه لهجه یي وویل: څنګه یې او څه ته ضرورت لري، دالومړی ځل و، چې ما له امریکایې عسکرو انساني ډوله ږغ واورید ، بیا هم مي دځواب توان نه درلود، خو دي ښځې بیا هم خبره تکرار کړه چي په انګریزي پوهیږې؟ او بیا هم ما ژبه نشواي خوځولاي او عسکره بېرته دروازي ته ولاړه او پرخپله چوکي کښیناستله، تر ډېره حده مي فکر کاوه چې دا به ګوانتانامو جزیره وي، او اوس به زه هلته یم او دا مي یقین و خو کله چې مي دخوني دیوالوته نظر وکړ ډېر زاړه واو په پښتو ژبه دطالبانو یادګارونه پر ې لیکلې و او دیادګارو سره تاریخونه هم لیکل شوي و ، بیرته مي دا یقین شو، چي دا ګوانتانامو نه ،بلکي افغانستان دی خو بیا هم نه پوهیدم چې په افغانستان کې کم ځاي دي، مازدیګر وو، دټولي ورځي لمونځونه مي په نس خوړلي و او تر اوسه زما په اند یوه ورځ او شپه تیره شوي، ډوډۍ یا اوبه مي نه دي څکلي او بیهوښی خولا خوب راپوره کړي وو، ټولو هډوکو مي ډېر سخت درد کاوه، سر او وږي مي عسکرو په وهلو کي رامات کړي و او بدن مخ مي په وینو لړلي وو او په ډېر حیرت کې وم، چې نوربه څه کیږی او دابه مي ډېر ویل یا الله ته راڅخه راضي شي، ته

نور ورونه په خپل حفاظت کي وساته او بل هیڅ مسلمان زموږ په رنګ ذلیل امتحان کي مه واقع کوه. خاصتاً علماء کرام او نور معزز ورونه ځکه ددوی بی عزتی دټوله مسلمانانو بی عزتی ده، اي ربه! ته دافغانستان دمظلوم ولس په حال ورحمیږه او خپل ددین حفاظت دخپل دنصرت په نازلولو سره وکړه، او داسي الفاظ به مي دهري سختي په ځاي خولي ته راتله ، الله (ج) دي قبول کړي.

مابنام شو تیاره خپره شوه، دبرقي ماشین ژغ مي ترغوږو شو او یو ګروپ دخرابي دروازی له مخ سره روښانه شو، خونه یې روښانه کړه، ژبه مي لږ وښوریده او موظفی عسکري ته می په ټیټ اواز وویل:

(can you help me) یعني کمك راسره کولي شي؟ او هغي په جواب کي راته وویل: (what do you need) څه ضرورت لري؟ ما دلمانځه د ادا کولو اجازه وغوښته او اجازه یې راته راکړه، لاسوته مي حرکت ورکړ ، په تړلي لاسو مي تیمم وواهه او په ناستو مي لمانځه ته شروع وکړه.

ما لا لمونځ نه وو سرته رسولي چې دوه نفره خوني ته راننوتل او دخوني په کونج کي کښیناستل ما لمونځ ادا کړ ډېر ویریدلم چې اوس مې له لمانځه څخه کش نه کړي، خو بیا هم خداي ج رحم وکړ.

په بګرام
کې دتحقيق مرحله

له لمانځه وروسته مي مخ دوي ته واړاوه یونفر په عسکري او بل په ملکي جامه کې ناست دي ، راته ويې ويل: چې ځنګه يې؟ خو په فارسي ژبه سره، چې هغه نفر چې په ملکي جامه کې وه فارسي ژبې و او ژبه او لهجه يې ايراني لهجې ته ورته وه، نيمه ږيره يې درلوده، تيتېه ونه او غنم رنګه سړي و، دغه سړي اصلاً امريکايي و ، خو په ايران کې لوي شوي و ، فريد (Freed) يې نوم و. او هغه بل تور غټ سړي امريکايي غوند ي ښکاريده، والله اعلم.

دې دوو نفرو راڅخه وپوښتل صحت دي څنګه دی ؟ ډوډۍ دی خوړلي ده؟ يخ خو به دي نه وي شوي؟ ما به ورته ويل الحمدلله او بس نه مي د واقعاتو شکايت کاوه او نه مي څه غوښتل، دبدن اومخ ويني مي دوي ليدلي وروسته يې پوښتني شروع کړي چې ډېري پوښتني يې په اسامه او ملا محمد عمر متمرکزې وې، څرنګه چې زه دهغوی له مرګ او ژوند څخه خبر نه وم ، تبعاً جوابونه منفي و ، دې منفي جوابونو ددوي دمخونو رنګونه بدل کړل او له اثارو څخه يې غصه او قهر معلوميده او خبرى به يې وار په وار سختولي او تهديدونه يې وړاندي کول ، خو زما سره بيا هغه ځواب و، او بس شپږ ورځي تيري شوي، ما ډوډۍ نه ده خوړلي، ځکه چې عسکري ساتل شوي دکلونو ورسته خواړه خومي يو زړه ته نه کيده اوبل په دي هم نه پوهيدم چې حلال به وي او که نه، دشپږو ورځو وروسته مي نيمه افغاني ډوډۍ دمحقق له لاري پيدا کړه، ديو ګيلاس چاي سره، او بيا وروسته به يې هره ورځ يوه يوه

افغاني ډوډي راکوله، قریب تر یوي میاشتي پوري په همدغه خرابه کې
وم او موظف عسکروته امر شوي وو، چي خوب ته مې پرې نه ږدي
تقریباً تر شلو ورځو پوري همدا حالت و، لاسونه او پښي مې ټینګ
تړلي و ، نه د ډوډۍ په وخت او نه دبل ضرورت لپاره خلاصیدل ،
همدغه دوه محقیقین به هره ورځ راتلل ، او پوښتني به یې راڅخه
کولي، دبې خوبۍ لړي دوام درلود، یواځې وم، نه مې څوك لیدل او نه
مې څه اوریدل تر شلو شپو او ورځو وروسته مې یو وړوکي قرانکریم
وموند، چې هغه ایراني ژبي محقق راته راوړ.
له هغه سره مصروف شوم، نو بیا هم ډېره یخني وه او کله خو به مو
توس هم پرځان نشوای برابر ولاي، ځکه لاسونه مې ټینګ تړلي و.
یوه ورځ سهار وختي ، تقریباً دکال ۲۰۰۲دجنوری ۲۴یا پنځه
ویشتمه سهار و، او داتو یا نهو بجو وخت و، چې ناڅاپه یوبل بندي زما
دغه کوټي ته راوستل شو، بل راوستل سو تقریباً شپږ کسه راغلل او
ټول مضبوط تړلي و او په سرویې توري برنکلاوي خولي اغوستي وي،
یواځې به یې دوي سترګي دبرنکولا له سوریو معلومیدي، دخوني په
کنجونو کې سره کښېنول شو او یو دوه عربي ژبي محققین هم ورسره
راغلل او په عربي ژبه یې ټولوته وویل: پام خبري ونکړئ، دروازي ته یې
یوه لویه تخته کښېښودله او دوه عسکر مسلح دننه په کوټه کې د تختي
شاته کښیناستل، یو ساعت چوپتیاوه، خو دا چوپتیا دخبرو په کولو
سره ماته شوه، خبري شروع شوي او دیوه او بل پوښتنه وشوه، زه بیا هم
چوپ وم، خو عسکرو چې څومره ویل چې خبري مه کوي، دومره خبري
زیاتیدلي او عسکرو هم په لوړ اواز څه نه ویل، بالاخره هغه عربي ژبي
محقق راغی کوشش یې وکړ چې خلك غلي کړي، خو ونه شول، ما ته هم
یو عرب ورور ویل ته ضعیف نه یې؟ ما ورته وېل بلي، بیا دغو شپږو

ورونو ټولو خبري راسره وکړي او ځانونه يې راته معرفي کړل او ما ته يې تسلي راکوله، په هغوي کې دغه شپږ نفره وه، سالم سقر، سلمان ديمن، شيخ فيض دکويټ، ثمير دالجزائر، طارق چې اصلاً دالجزائر و خو دانګلستان تابعيت يې درلود، محمد قاسم (حليمي) دافغانستان و، خبري ځکه شروع شوي چې مونږ هم دلته له ځا ځخه دغلا په ډول پټ کړل شوي وو او دوي نه غوښتل چې په مونږ ځوك خبر شي او موږ په زړه ورتيا سره خبري ځکه کولي چې مونږ پوهيدلو چې دوي اوس څه نشي ويلاي، مونږ به هر ګړي پوښتنه کوله، چې ولي په موږ پسي دروازه بنده ده؟ ولي موږ ټول په يوه خرابه کې يو؟ په جواب کې به هغوي ويل: چې دلته بيخي بد خلك راځي که تاسي ووينې وژني مو، نو ځکه مو دلته پټ ساتلي ياست چې هغه مو ونه وينې، خو مونږ پوهيدلو چې دروغ وايې، او خبره بله ده.

ترمازيګره پوري هم دلته وو، بيرته يې شپږ واړه نفر بوتلل او زه يواځې پاته شوم، خو دغه ورځ ما ته تر نوروټولو هغو ورځو دخوشحالۍ ورځ وه، چې زه پکې نيول شوي وم.

شپه تيره شوه، په سبا بيا هم هغه شپږ نفر راوستل شول، زه ډېر خوشحاله شوم، ښه راغلاست مي ورته ووايه اوروسته مي ځيني پوښتنه وکړه، چې تيره ورځ څه پيښه وه؟ ځکه دغه ورونو دنورو بنديانو سره يو ځاي ژوند کاوه، هغوي راته وويل: چې تيره ورځ د سره صليب استازي راغلي و، خطونه يې ټولول چې موږ او تاسي يې له هغوي څخه پټ کړي يو او نن بيا هغه نفر راځي، خو امريکايان نه غواړي چې دسره صليب استازی زموږ سره ووينی او زموږ په دغه کوټه ياخونه کې دساتلو غرض هم دادي نور نو مونږ نه پوهيدلو چې ولي يې موږ دسره صليب له کميټي څخه پټ ساتلو، تر مازديګره مو ښه مجلس سره وکړ،

په همدې دوو ورځو کې ډوډۍ کافي راکوله شوه، دا لومړۍ ورځ وه چې دنیولو وروسته زه په نس موړ شوم او خبري مي هم وکړي او حلیمي صاحب مي هم په دغه ورځ وپېژنده ، هغه وخت چې خپل مخ یي راته ښکاره کړ، مازدیګر شو بیرته یې نفر خپلو ځایونو ته بوتلل، زه او خپل خراب دیوالونه پاتې شولو، دخرابی دروازه هم بادته مخامخ وه، دیخ زور پرې رسېده، دخوني په منځ کی به یخ باد لګیده، په دیوالو به یې ښه انعکاس کاوه.

دوي ورځي وروسته یې لاندي منزل بلي خوني ته بوتلم او هلته حلیمي صاحب او سالم سقر هم و ، موږ خبري سره کولي، دسالم ورور قصه مي تر اوسه په غوږو کي ده، چې داوښکو په ډکو سترګو به یې راته کوله، ویل: دویل یوه کوچنۍ لور مي وه چې تازه پر خبرو راغلي وه، دکندهار په ښار کې مونږ دپنا ځاي نه درلود، کله یو ځاي او کله بل ځاي به له بمبار څخه تښتېدلو، یو سهار وختي ډېر سخت یخ و، او د ي ماشومي به په ژړا ژړا ویل: (ابي برد) یعني پلاره یخ دي، او ما هیڅ نشول کولاي او دي ماشومي به بیا هم دغه تکراروله ما او مور به یې سم ورسره ژړل ، ده ویل: میرمنه مي ښیرازه وه، دانتقال په وخت کې به ډېر په تکلیف وه، ښار نه وو نیول شوي ما خپل بچیان چمن ته ورسول، زما ښځه او نوري عربي ښځي راسره وي، کله چې تر افغانستان وتلې نو د افغانستان خاوره یې په پلوونو پوري تړله، ما ځیني پوښتنه وکړه، چې پر دې څه کوئ؟ هغوي ویل: بیا به موږ افغانستان وینو او که نه، د افغانستان مقدسه خاوره دجهاد خاوره ده او دالله (ج) ددین دنافذیدو یوازني پاتي ځاي دی، خو دي دهغو بچیانو په احوال ناخبره و، چې پاکستان به ورسره څه کړي وي. دري ورځي مونږ دري واړه سره یو ځاي وو، په اخره ورځ یوه بل ځاي ته انتقال شولو، شپه شوه حلیمي صاحب یې تحقیق ته

بوت ، دماسخوتن لمونځ مو وکړ ، وروسته عسکر راغلل ویل یې چې تاسو لاندې بیا ېو، یعني زه او سالم چې کله لاندي بوتلل شولو نور ورونه موهم ولېدل چې لاسونه اوپښې یې ټینګ ورتړل دانتقال غوندي ښکارېدل

قریب شل بندیان کښېنول شوي دي، لاسونه او پښې یې ښې کلکې تړلې وې توري لوغړني کڅوړې یې په سرونو وراغوندي، چې دا علامه دانتقال وه، چې چیرته به یې انتقالوي والله اعلم

کندهار ته انتقال

په ډېر تلوار سره عسکرو لاسونه او پښې نورهم محکم راوتړل او په سریې هغه توره کڅوړه راواغوستله او پر زنګنویې کښېنولم زما سر یې دبل بندي پرشاه تکیه کړ او هم دارنګه یې زما شاه ته بل بندي کښېناوه او سریې زما پر اوږو راتکیه کړ، تر یوه ساعته هم داسې کش مکش شروع و، او وروسته یې یو یو ولاړولو او یو دبل تر شاه ته یې قطار درولو او په یوه نري ټینګه لیلوني رسۍ یې متې سره راوتړلې، لکه اوښان سره قطار یې کړو، عسکرو به رسۍ یو طرف بل طرفته کشوله، چې دهر ځل کشولو په وخت کې به دټولو بندیانو چیغې ترغوږو کیدلې، ځکه چې ډېر سخت به خوږېدل او لیلوني رسۍ به مو پر بازوګانو نوره چسپیدّله، خوتر ډېره حده قصداً کیدله، ترڅو موږ وځور وي، ددغه قطار په وروښو کې دنافع په نامه یو سوډاني عرب و، چې په دواړو پښو زخمي و، ډېري سختي چیغې به یې وهلې او سخت په عذاب و، نو عسکرو ددې پر ځاي چې کمك راسره وکړي ناري او چیغې به یې راباندي وهلي چي چپ او ږغ مه لرئ، خو بیا هم له ډېري سختۍ ډېر فریادونه اورېدل کیدل ، یوه ورور چې امین الله نومیده دتوبې اوسېدونکي و، او فعلاً په چمن کي اوسیدي هم په دغه قطار کې و، چې بیا یې په کندهار کې راته وویل چې ما په دغه وخت کې یقین کاوه، چې اوس مو دحلالیدو ځاي ته بیايې او حلالوي مو، خاصتاً په هغه وخت کې چې یو عرب ورور چې زخمي و، له ډېري سختۍ څخه به یې زګیروي کاوه، او خرهار یې شروع کړ، امین الله ورور ویل چې زما یقین شو چې هغه یې حلال کړ او اوس زموږ نوبت دي، نو له ځان سره مي

دشهادت کليمي شروع کړي. او ما هم دډېرو ورونو اوازونه اوريدل چې په زوره زوره يې کليمي ويلي اوچا دقرانکريم دتسلي ايتونه ويل.
هم دا لټ او خريز شروع وو، په شاړه ځمکه کې يې روان کړي وو، کله کله به په ډبوکي ګوزاريدلو. تر څو يوه اواز ته نژدي کيدو چې دغتې الوتکي اواز و، ورو ورو هغه ځاي ته ورسيدو، دالوتکي لوړو اوازونو دورونو چيغي او ناري زما غوږو ته پري نښودي.
الوتکې ته نژدې يو په بل سره وغورځول شوو، لکه دلوي کور دباريدو په وخت کې ترلي غوټي او بيا يو يو الوتکې ته خيژول کيدلو، دننه په الوتکه کي کښينول شوو، او دالوتکي په تخت پوري ټينګ وترل شولو، پر ورونونو يې پټي راوترلي او دخپ لخوايې هم پټې وترلې الوتکې پرواز وکړ، او دلږ وخت وروسته بيا هم دعذاب شکايتونه پورته شول، دلغتو په سخت ګذارونو سره به ځوابيدل ، خو بيا هم مزل لنډ و، او وروسته تر يوه ساعته تقريباً الوتکه کښته شوه، خو دکښته کېدلو په وخت کي ډېر هوسا او ارام شولو، خلکو مخ ته زورکاوه، نو ملا به له درد نه لږ خلاصيدله تقريباً دکال ۲۰۰۲ دفبروری ۸ يا ۹ وه الوتکه کښته شوه، بيا يي يويو کښته کولو ترڅو ماته نوبت راورسيد، عسکرو کشولم او دکشولو په حال کې به يې په لغتو او سوکانو په نس، تشي او ورنونو وهلم، بيا يې يو ځاي په ختو کې پرمخي وغورځولم او دا هم هغه ځاي و، چې نور ورونه هم پکښې غورځول شوي وه، ډېر سخت يخ و، ختې ډېري يخي وي او تر يونيفورم يې يخني اوچته احساسيدله عسکرو به سربيزه خپله لوبه راباندي کوله، کله به سربيره راباندي کښيناستل ، کله به يې په لغتو وهلو او کله به يې نوکاري لګولي، دکوچني لښتو او لرګيو په ګذارونو بالا، خو ښه خبره داوه، چې توري خلطي مو په سر پاتي وي چې هم يي مخ له ختو راته ساته او هم يې دنفس

تنګي په ساه مخ او سر تود راته ساتي، تر ډېره دمه دغسي حالت دوام درلود، یو یو نفر یې ولاړولو ترڅو ماته نوبت راورسید، دوو عسکرو په ډېر وحشي ډول راحمله کړله او له ختوږې پورته کړم او په تراټه یې څغلولم او په تشي تشي کې به یې په عسکري لویو بوټو او سوکانو وهلم او بیا به یې پړمخي په ځمکه په ډېر قوت وغورځولم، ترڅوېې پر یوه تخته پړمخي وغورځولم او څلور پنځه عسکره سربیره راباندي کښېناستل، لوې لوې رمباړې او ناري یې راباندي وهلي چې ونه ښوري، کالي یې په چړو او چاکوګانو راباندي څیري کړل، دومره به یې په سر او پښو باندي زورکاوه چې تر ډېره حده موږ فکر کاوه چې حلالوي به مو، زه هم په دغه حالت کې شکمن شوم چې اوس مو حلال نکړي، نو یقیني خبره خو داوه چې موږ تر ژوند په حلالېدو څو چنده خوشحالیدلو، او داسي توهینوونکي افعال هیڅ بشر نشوای برداشت کولی.

بیرته یې بربنډ له تختي څخه پورته کړم لوړیي ودرولم، خو له ډېره وهمه او سختیو مي یخ هیر شو اوګرمي خولي مي په بدن راماتي شوي او دومره یې زیات وموښلم اوویي مروړلم چې شرمښ به میږ هم دومره نه ومروړي.

تحقیق شروع شو دکامرو کړ پي مي هم ترغوږو کیده او رڼا یې هم دخلطي تر باریکو چولو سترګي بریښولي، عکاسي او تحقیق له بربنډو انسانانو څخه، خو دامریکایانو لپاره یوه میله او تماشا وه، یو دم یې خلطه له سره راڅخه لري کړه، ومي لیدل چې بربنډ وروڼه هم ولاړ دي، څوك یي پرتختو ګوزارکړیدي، پر چا کالي شلوي او په چایې اغوندي، دوارخطایې یوه فضاء وه چې زړونه سره چوي، دومره توهین چې زما ژبه یې تعبیرولي نشي، ښځي او نر ولاړ دي تماشا کوي، لویه غټه خیمه وه،

او ډاکتران هم پکښې موجود و . چې بیایې طبي معاینه کوله، تحقیق عکاسي او معاینه خلاصه شوله بیرته یې دریشي راواغوستله توره کخوړه یې راپر سر کړه او په کشولو او ځغلولو یې یو ځاي ته بوتلم، پړمخي یې وغورځولم لاسونه او پښې یې راخلاص کړل او کخوړه یې له سره را څخه وکښله. عسکر مي په سراو پښو ناست و . لږه شیبه یې همداسي پریښولم او یو دقیقه وروسته یې ږغ راباندي وکړ، چې ولاړ شه، پورته شوم، ځان مي دخاورو او خټو څخه وڅنډه شاه وخوا مي سترګي ورغړولي، یوه لویه خیمه وه، په تختو سره یې څلور طرفه دیوالونه جوړ شوي و او څلور سره طرفونه یې له مځکي څخه تقریباً یو متر پورته وه، مستطیل غوندي جوړ شوي وه او بیا په دوه متري کې تقریباً دزخو او اغزو لرونکیو سیمانو په واسطه بنده او محاصره شوي وه، په هم دغه خیمه کې چې تخت یې په غټو تختو جوړ شوي و او له پاسه یې لوي ترپال و، تقریباً دشلو نفرو دمیشته کیدو ظرفیت یې درلود، چي ښه مي سترګي وپوولې ډېري هم دا ډول خیمي مې ولیدلی او دنورو بندیانو ورونو څخه ډکې وي، موظف عسکر راته په اشاره هغه سامان وښود ، چې دهر نفر لپاره مځکي دننه په ترپال کې ایښودل شوي و، یو پټو و او په هغه کې دوه نازك توسان، یوه زیرپیراهني، یو جوړ جرابي، او بوټونه او یوه دسر برنکو لا (خولۍ)وه زیرپیراني مي واغوستل، جرابي مي په پښو کړي، برنکولا (خولۍ)مي پر سر کړه او په دواړه توسانو کي مي ځان وپیچه او له ډېري یخني څخه مې بیخي طاقت نه کیده. هغه نور وروڼه چي تر ما وروسته پاتې و په همدي شکل تردي ځایه راورسیدل، تقریباً سهار ته به یو ساعت پاتي و، او ملا محمد صادق اخند هم دغې خیمي ته راوستل شو، هغه د اورزګان ولایت دبلاغ دکلي اوسیدونکي و، چې هغه وخت یې په چمن کې کور و، او په

افغانستان کې د شوروي ديرغل په وخت کې دجهاد دصدقيه جبهې پخواني قوماندان و، چې زموږ امير و، ما کالي ورته برابر کړل، دي سختي يخنۍ نيولي و، چې دکاليو دبدلولو په وخت کي يې ماته وويل ماته مه ګوره، حقيقت دا و، چې ما ده ته نه کتل او کومک مي ورسره کاوه، دده دا قصه مې هم په زړه ده، کله چې ملا محمد صادق اخند شا و خوا وکتل خلك يې په خيمو کې ويده وليدل چې ځانونه يې په توسانو کې پيچلي وو، ګومان يې وکړ چي دا خلك به مړي پراته وي، ما ته يې په تحير سره وويل: څومره مړی پراته دي ما ورته وويل: نه ويده دي خو يو ګړي وروسته په هره خيمه کې اذان شروع شو بيخي لګه په ښار کې چې سړي وی هر طرفته د اذانونو ږغ و، حاجي ملاصاحب ناڅاپه په لوړ اواز وويل: شکر الحمدلله داسلام کلي ته راغلي يو، او ډېر خوشحاله شو. خو امين الله ورور بيا ويل: خدايه کشکي مړه واي داڅه وحشي حالت و، هيڅ دهيرولو نه دي او نه دانسانانوپه څېر دي، خو ما به ورته ويل: چي الله ج مو دي تردي له بد ترو وساتي.

په کندهار کې دتحقیق مرحله

سهار شو لمونځ مو وکړ او غوښتل مو چې یو ګړی دمه وکړو، خو دمي ته پرې نه ښودل شولو او دتحقیق مرحله شروع شوه، لومړی عرب وروڼه تحقیق ته بوتلل شو ، که څه هم زه په دغه ورځ تحقیق ته بو نه تلل شوم، خو دنورو وروڼو په بیولوکي مو ډېرې ستونزې درلودلې، تحقیق ته بیول ډېر سخت او تحقیر امیزه وه، مثلاً کله چې به یې یو نفر تحقیق ته بیوه نو عسکر به ددروازې له خوا راغلل، ولچك او بیړې به یې په لاسو کې وه او په زوره زوره به یې ناري کړې څځ پاي ته ولاړ شئ، د خیمې ټول وروڼه به پاي ته ولاړل او نور عسکر به دپای لخوا دسیمې خاردار شاه ته مسلح ودریدل او دټوپکو خولې به یې دبندیانو طرفته نیولې وې او بندیان مکلف وچې پرزنګنونو ودریږي او لاسونه شاته ونیسي، او هغه نفر چې تحقیق ته بیول کیدل مکلف و، چې پړمخې ځان په خټو او خاورو کې وغورځوي، لاسونه پر ملا سربېره تړلو ته اماده کړي، او پښې به یې جفتې نیولې وې، عسکرو به دروازه خلاصوله، په ډېر تلوار به داخلیدل دسړي پر سر او پښو به کښیناستل او لاسونه به یې شا ته ورتړل، پښې به یې ورته تړلې، توره لوغړنه خلطه به یې په سر وراغوستله او بیا به یې ویسته او دروازه به یې تړله، وروسته به هغه نورو بندیانو ته اجازه ورکول کیده چې خپلو ځایونو ته ورشي، همداسې به شپه او ورځ کیدل ، شپې او ورځې به سړي ارام نشوای کولای،په تیره چې به هغه نرې وچکې بې حیا ښځه وه چې ډېرتیزاووچ اوازیې درلودې اوډیرې سختې، چغې به یې وهلې، تحقیق ته په بیولوکې یوه بله لویه ستونزه دا وه، چې ډېرو متعصبه عسکرو به خلك ډېر په تکلیف کشول ،

لاسونه به يې شاته کشوله اوسر به يې مخکې ته کښېښ کښېښ، زور به يې پرې کاوه پرځمکه به يې کشاوه او دسپيو په غپا به يې بدرګه کاوه، ډېر ځله خو زما دزنګنو غوښې په ځمکه تللي او هغه ټينګ پټلون به دمخکې دکشولو په وخت کې سورې سورې شو، او کله به يې سرونه له ديوالو او دروازو سره راجنګول ، په داسې وخت کې چې موږ به هيڅ نه ليدل ، سترګې به موټينګې تړلې وې او ځانونه مو هم ددوي په اختيار کې وو، سهار شو دسره صليب مامورين راغلل او غوښتل يې چې مرکه راسره وکړي او د احوال معلومات راخخه وکړي او په عين حال کې يې غوښتل زموږ بيوګرافي ياپيژنه له ځان سره راجستر کړي، سپينې فورمې يې راکړې چې کورونو ته خطونه وليکو، دسره صليب يوه مامور دسيمې خاردار هغه بل طرفته راسره ودريده، او دنيولو او وروسته دسلوك پوښتنې يې راڅخه کولې، خو موږ تر ډېره شك کاوه چې دا به هم دامريکايانو يوه استخباراتي څانګه وي، ډېر به موزړه نشواي ورته تشولاي او خبرې به مو په ډېر احتياط ورسره کولې، لکه تقريباً دمحققينو سره، خو بيا هم خبرې ساده او بې سامه وي، دخطونو ليږل او رارسيدل به مو دځان لپاره غنيمت باله، تر ډېره حده خو به موږ دسره صليب ناوسې احساسوله او دبلې خوا مو دامريکايانو له غروره او تکبره پړسيدلې پاليسي دقانون له چوکاټه ډېره ليرې بلله، خو بيا هم د سره صليب دخطونو وړل او راوړل دستايلو وړ دي، چې موږ يې حداقل دخپلو کورونو له احوال څخه خبرولو، سره صليب دخپل راجستړ دهويت کارتونه راته راکړل او دنورو شيانو وعدې به يې کولې چې دامريکايې مقاماتو سره به خبره وکړي، لکه کتابونه، دوا ، ډوډۍ، اوبه او نورې دژوند اسانتياوې، خو تر څو چې زه په کندهار کې وم په اخرکې څو دقصو کتابونه، دشطرنج تختې او په دروميا شتو کې يو ځلې

بي عزته بي حرمته بربنډ غسل ولیدل سو، خو نور څه پرمخ تګ نه ولیدل سو، موږ ډېر دمذهبي کتابو، داوداسه د اوبو، دبشر احترام غوښت، خو کله هم زموږ دغه ارمان ترسره نه شو. دکال ۲۰۰۲ دفبروري له ۱۰ څخه بیا د جولاي تر لومړی پوري په کندهار کې وم، مخ مو نه دي پریولي او نه مو لاسونه پریولي دي، یوائې دښنبلو اوبه راکولي، خو چي کله به مو مخ یا لاس په غلا سره پریولل نو سخته سزا به راکول کیده، خو دسزا له ویري مو نشواى کولاي چې مخ، یا لاس پریمینځو.

یو ځلي یې اوه اوه نفره سره تړلو یو بل ځاي ته یې بیولو چي تقریباً څو متره یي له دغه ځایه مسافه درلوده، بیایې بربنډ کړو نه پرده وه او نه حجاب او نه بله تړوته وه چې اقلاً عورت غلیظه ورباندي پټ کړو، دوي، امریکایې عسکر نر او ښځي شاو خواته راته ولاړو او یو یو سطل اوبه، یوه چکي صابون یې له اوبو سره ایښي و، چې ځان ورباندي پریمینځو، موږ لدي توهینوونکې غسل څخه ډډه نشواي کولاي، مجبوره وو چې ځان یو دبل په مخ کې پرېمینځو، ما پر ورونو ږغ وکړ، ورونو صبر به کوو. موږ مکلف نه یو، خو لطفاً خپل سترګي یا پټي کي او یایې خپل مخ ته متمرکزي کړي دا هم د بي ابي غسل و، چې یو ځلي مو د کندهار په هوایي میدان کې وکړ، نور مو نه غسل کړي او نه مو مخ او لاس پریولی دي.

دویمه ورځ تحقیق ته بوتلل شوم، پوښتني شروع شوي او په کندهار کي داد تحقیق دویمه مرحله وه. تحقیق په عارضي کوټو کې کیده چې ترپالو نه یې پرسر پراته و، خو د تحقیق طریقه تغیر شوه او مخه یې هم بلي خوا ته متوجه شوه بیوګرافي ولیکل شوه، پوښتني شروع شوي، لهجه نرمه وه کوم تهدید نه و، اود تیری ورځي سره یې خبري نه مقایسه

کیدلي او دتحقیق دمیز شاته محقق او ددروازي سره نژدي ترجمان او ددروازي په وره کې مسلح عسکر ولاړ و.

د ملا محمد عمر او اسامه دبیوګرافیو اوپیژندلوپوښتني یې کولي او دمیز پر سریې په سور رنګه کاغذونو لیکلي، خو زه پوه نشوم چې سرو کاغذونو به څه معني درلوده، معمولاً دتحقیق خبري په دریو قسمو کاغذونو لیکل کیدي، لومړی ځل سور، څه وخت ورسته ژیړ، او په اخر کې سپین و، یو دوه ساعته تحقیق روان و، بیرته محققین ووتل او زه یې پریښودلم، موظف عسکر راغلل او توره کڅوړه یې په سر راواغوستله او بیرته یې په یوه تکلیف هغه ځاي ته ورسولم چې زموږ داوسیدو نصیب پکې پاتي وو، څو ورځي هم دغسي حالت دوام درلود، او په همداسي توهینوونکي ډول سره به یې بیولو او راوستلو.

دکندهار محبس نسبتاً اسان و، او شرائط یې ډیر سخت نه وه، مثلاً په هره خیمه کې دشلو نفرو دمیشته کیدلو ظرفیت و، خو له لسو نه تر شلو کسان په کښې اوسېدل او دري نفره یو ځاي سره کښیناستلاي شواي او خبري به مو سره کولاي شواي، خو که به تردري نفره زیات کښیناستلو نو به یې سزا راکوله، لمونځ به مو په جماعت سره کولي شواي او تر خیمې چاپیر به درو نفرو قدم وهلي شواي او سترګي به مو نسبتاً ازادي وي، دژمي موسم و، په دغه وخت کې به لمر ته هم کښېناستلي شواي، خو نور انساني عفت تر پښولاندي وو، په هره شپه کې به دشپي په نیمایې کې تلاشي راتله او لکه چا په چې وهي په داسي شکل به راغځاستل او په ډیر وحشي ډول او تړاټ سره او ډیري لویې لویې رمباړي به یې وهلي، چا به غپل، چا به غرړي کاوه، او چا به انکولاوي او غړومبي کاوه اوچابه دخره غوندی هرهارکاوه، او ټول بندیان چې تقریباً تر شپږ اوه سوو پوري یې شمېر رسیده له خوبه

ایستل، ټول وروڼه به يې پړمخي غورځول او بیا به يې یو یو پورته کاوه او تلاشي کاوه به يې، دخیمي بل طرف ته به يې غورځاوه او بیا به يې په زنګنو دراوه، سپي به يې غپول او دخلکو په سرو او ځایو به يې بویونه کشول، په همداستي بدرنګي به يې هره شپه دخوبه لټولو.

په کندهار کې د ډوډۍ نظام

د ډوډۍ نظام عسکري وجبې، یا کڅوړې وي چې دامریکا حکومت له دویم جهاني جنګ وروسته دخپلو عسکرو لپاره جوړې کړې وي، اکثره به یې ایکسپایر هم وي یعني تر خپل ټاکلي وخت به اوښتي وي، غوښې او ترکاري به په کښې پخ شوي وه، معلومه نه وه چې ذبحه شوي به وي که نه په خپکۍ به وژل شوي و . او کله کله خو به دخنزیر غوښې هم پکښې راتلي چې ډېرو ورونو به په ناخبرتیا سره خوړلي هم وي، ځکه چې ټول ورونه خو په نوشته نه پوهېدل خاصتاً په انګریزي ژبه، داهغه خوراکونه دي چې له زښت ډېر وخت وراسته، بوي ناك، خوراکونه دي زموږ درسم، رواج او عنعنوي، دود څخه ډېر لري دي او یواځې یې عسکر په جنګي حالاتو کې چې دنورو غذایې موادو رسدنه کیږي دمجبوریت له کبله خوري، خو دداسي شی خوړل دصحي لحاظه دانسان وجود ته ضرر رسوي خو مجبوریت و، بیا دجون په میاشت کې دغه عسکري وجبې په نورو وجبو تبدیل شوي چې پرې لیکلي به وه حلال او کوشر، (Kosher)کوشر دیهودانو ذبحه ده چې اکثره مسلمانان یې خوري . او حلال خو عیني دمسلمانانو ذبحه ده. کیفیت یې ښه و، او تاریخ یې هم برابر و، نورې څه میوي او شیریني هم ورسره مل وي، ددي با وجود یوه افغاني ډوډۍ هم ورسره زیاته شوه چې وروسته به یې کافي مړولو.

دډوډۍ دویشلو طریقه داوه چې کله به دډوډۍ وخت راورسید دوجبو کارټنو نه به یې دهري خیمي مخي ته ایښودل، وروسته به یې نفر صف درول او ددروازي ترسوریو به یې یو بوتل اوبه او یو خوراك

ورکاوه. کله خو به ځیني ورونو دوه خوراکه هم په چل لاسو ته راوړل ، عادل تونیسي او ثمیر الجزائري به داکار ډېر کاوه. په نیم ساعت کې به موډوډي خوړله. کاغذونه او خلطي به مو بیرته مسترد کولي. که به کله یو ورور په نیم ساعت یعني ۳۰ دقیقو کي ډوډۍ نه وخوړل بیا به سزا ورکوله .

دوه سطلونه یې په شلو نفرو راکول چې دحاجت په وخت کې به ورتلو. پرده یې یونړي ځادر و. چې دعسکر طرف ته یې پرده نه درلودله او یو تشناب کاغذ به یې دورځي په شلو نفرو راکاوه. سطلونه به دورځي دري ځله دبندیانو په لاسو هلته په بیلرانو کې تشیدل کوم چې ددغه ابرازو لپاره استخدام شوي و. په بندیانوکې ډېر ورونه وه چې مریضان او زخمیان به و چې ډاکتر اودواته یې هرګړۍ ضرورت درلود ، د دوا لپاره په ورځ کې درې ځله نرسان راتلل چې اکثره یې ښځې وي. دعاجل ضرورت بیا وقت معلوم نه و. او ټالینول ګولۍ به یې ډېر له ځان سره درلودي. اساسي دمعاینې لپاره څه نه وه. خو یواځې دضرورت معلومولو ترمامیتر او دغوږ ګوشۍ لرونکي ترینسکوف کارول کیده. خو هغه په اصطلاح ډاکټران او نرساني ددوا په کیفیت او تشخیص ډېر کم پوهیدل. د هر مرض لپاره به یې مریضان په دې مجبور ول. چې ډېرې اوبه وڅښي خاصتاً دقبض. تبې او زکام لپاره. ځکه دا داسې دواوه چې ګټه یې درلودله تاوان یې نه درلود. هغه جوړ شوي محبس یا توقیف ځای په هغه ځای کې واقع و. چې هلته دلویو بار وړونکو الوتکو قرارځای و. قرارځای ته نژدې اطراف خامه او متنه مځکه وه. ډېرې سختې دوړې به یې کولې او ډېر بد ژغ به یې کاوه. خاصتاً دباد په وخت کې. طبیعي ده چې کندهار دوړې او باد لري. خو ددغه الوتکو تیزې هوا به څو چنده کاوه. ډېر ځله خو به زما دپریوتلو کالي بیخي تر

ګرزولاندي شوه چي دخاورو رنګ به یې ورکړي و، او کله به یې هغه خواړه چي دوی راکول له خاورو را ته ډك کړل او کله کله خو به دومره غتې او درني الوتکي راتلي، چې په ږغ به یې دچا خبره دغوږو پردي پرې کېدلي او له باد سره به یې خیمي چپه کیدلې. دشپې به یې له خوبه پاڅولو او بیا به مو تولهٔ شپه او ورځ پر سر درد وو. دشپې او ورځي به عسکر څلور طرفه کرځیدل . کله به یې دومره په لوړ اواز خبري کولي چې خوب مونشو ځیني کولای، خو بیا هم ځیني عسکر لږ په انساني خواخوږي پوهیدل ، ډېر څله خو به عسکرو دخبرو پرځای ښکنځل کول ، بي له کوم دلیله او ضرورته او سر بیره پر نورو ښکنځلو به یې ده(پك یو) کلمه ډېره استعمالوله (Fuck you)، چې اخلاقاً ډېره بی احترامه کلمه ده او ټول بندیان ددغه کلمي په معنی ښه پوهیدل، ځکه چې دوي به ډېره استعمالوله، او کله ناکله خو به بي رحمو او متعصبو عسکرو دسرپنا ترپالونه په ورو شګو او ډبرو ویشتل، تر څو بندیان له خوبه خوند وانخلي، حاضري په شپه او ورځ کې دري ځله وه، چې بیا دوه ځله ته راغله، دمحبس په ټولو خیمو کې به یې خلك صف درول او بیا به یې دنمبر په اخستلو سره حاضري اخستله، مثلاً ١- ٢- ٣ چې زما نمبر - ٣٠٦ و، دغه نمبرونه به دنومونو پر ځای استعمالیدل چې زما تر خوشي کیدلو پوري مي هم دغه نوم و، دنمبر تر ذکر کیدلو می دوي عجیبي اوپه زړه پوري واقعي راپه یاد شوي چې ذکر کول یې اړین بولم.

دوي هېښوونکې قيصې

دا دوي عجيبي قيصي مي تراوسه پر زړه دي، هغه داچي په هرو څو ورځو.کي به دحاضرۍ اخيستلو مسؤول بدليده او دورځي او شپي به هم سره جلا وو، يو حاضري اخستونکی عسکر راغی، موږ يې ټول صف کړو او دترجمان په واسطه يې راته وويل چې کله چي زه دمحبس په دروازه کي ښکاره شم نو تاسو به ټول سمدستي ولاړيږئ او دخيمي مخ ته به دريږئ او سلامي به کوئ چي زه دهر صف مخ ته را ورسيږم تاسو به خاموش دريږئ او کښته به ځمکي ته ګورئ، لوړ به نه ګورئ او کله چې زه دهر بندي نمبر وايم هغه به لبيك راته وايې يعني (welcome)او ماته به نمبر راښيئ راته ګورئ به او بيا به شاته ځي او دريږي به، تر څو زه ورته امر کوم بيا به کښيني، او که مو داسي ونکړل، يعني زما دغه خبري مو پر ځاي نکړې، نو بيا زه په قهر کيږم او کله چې زه په قهر شوم بيا نو ستاسو لپاره بل رحم والا نشته او ستاسو انجام به خراب وي دحيرت خبره دا نه وه چي دا ټيټ رتبه عسکر موږ ته داسي هدايت کوي او دومره د ذلت اراده لري، حيرت په دي کې و، چې يو داسي ذليل دڅو ډالرو عسکر چي په امريکا کې يې دژوند د تيرولو لپاره له عسکرئ پرته بله دنده نشواي پيدا کولاي، دومره دمسلمانانو د توهين ارزو او اراده لرله. او د بنديانو په اړه يې دقانون د نه لرلو په خاطر هر عسکر غوښتل چې وغواړي هغه وکړي او خپل غرور پر ځاي کې، خو هغو ايماندارو مسلمانانو کله هم د هغه دغه وهمي اټکل پر ځاي نکړ.

دويم هغه نفر و، چې دډير وخت لپاره يې دغرمي لخوا حاضري اخستله، ډيره سخته ګرمي وه دباد ګرم موسم وو، دغه بي رحمه ظالم

به چې کله دحاضرۍ اخستلو تکل کاوه نو به یې نیم ساعت له مخه بندیان صف کول او ټول بندیان به په یوه ځلي صف کیدل، حال داچې دبندیانو شمېر تر اتو سوو ډېر و، او هم تقریبا په شلو خیمو. یا زیاتو کې جلا، جلا پراته وه، دا ظالم چې رنګ یې کټ مټ د بیزو غوندي و، ډېر بدرنګه او رتبه یې ډېره ټیټه وه، مخ کې له دې چې حاضري واخلي یو ځلي به یې ټول صفونه کتل، دومره په تکبر او غرور به روان و، چې په خپل ټول ژوند کې مې داسي څوك نه و لیدلي او دومره کرار به ته چې د چا خبره پر ځاي به ولاړ وو ، او کله خوبه دبل چا سره په ناحقه خبرو تر ډېره مصروف شو او بیا به یې په ډېر تکبر حاضري شروع کوله، او که به څوك ناست وو یا به د خیمي سیورې ته ولاړ و، نو به یې دستي سزا ورکوله، که به څه هم مریض و، په داسي طریقه یې مظلوم بندیان هره ورځ له یوه ساعت تر دوو ساعتو پورې و دغه تاوده لمر ته درول ، الله(ج) خودې دده جهنم ځاي کړي، امین. ما ته ځکه دلچسپه او په زړه پورې وه چې د بشر دحقوقو ذمه داران چې په دنیا کې له زمري څخه بیا تر ملخه پورې، هر حیوان ته قانون لري او احترام یې کوي، خو زمونږ لپاره چې انسانان و ګناه موهم معلومه نه وه، قانون وجود نه درلود او هر بې پلاره ذلیل عسکر به چې دخپل ژوند لپاره یې عسکري اختیار کړې وه په مونږ لوبي کولي، یوه ورځ دغه ظالم بدبخته عسکر زمونږ دخیمي چاپیره سیمي خاردار چك کاوه او لکه دښکار سپي هر شي ته به یې په ځیرځیر کتل ، ویي لیدل چې دښیښي یوه وړه ټوټه په خیمه کې وه، چې تقریباً دیوه نوك په اندازه وه، ماته یې وویل چې رایې کړه؟ ماهم وروغورځوله، بیایې په ځیر ځیر ورته کتل ماته یې وویل دادي له کمه ځایه راوړې ؟ ما ورته وویل مونږ خو له ځان سره څه نه دي راوړي او نه مونږ دلته خپله راغلي یو او نه دباندي وتلي یو، دا ښیښی کیداي

شي له ډېره وخته دلته پرتي وي، ځکه دا شاړه بيديا ده او هر څه پکښې شته، هغه ويل حتماً به يې راښيي او بيا به يې په لويه چغه ويل: ډونټ ټاك اي ويل فك يو(don’t talk I will fuck you) بيايې صليب غوندي پر زنګنونو ودرولم، ترڅو ساعته پوري يې سزا راكوله، دا ظالم به چاپيره د بنديانو په خيمو تاويده، چې كله به ماته راورسيد ښكنځل به يې كول اوبدالفاظ به يې استعمالول، زموږ سره دومره توان هم نه و، چې ورته ووايو چې ولي ښكنځل كوي، كه مو ورته ويلي واي نو بيا موږ ته سزا راكول كيده، ځكه مجرد عسكر ته جواب وركول جرم او دعسكر بې احترامي وه، خو دوي چې څه كولاي هغه يې حق و، «دزړه سوخت به مي ارام نشي هيڅكله - چې مي ياد شي دغلام بادشاهي » زړور ځوانان دچا په لاس كې و ، دمسلمانانو د بي اتفاقي او له اسلامي حدودو دوتلو او دمسلمانانو داعتماد ،او د اميرانو دغلامي په خاطر،چې تردين يې بي ديني او تر حلالو يې حرام او داسلام تر سپڅلي شريعت يې فحشا او كفري قوانينوته ترجيح وركړه، او دځان دعزت لټون يې دخپلو مؤمنو مسلمانانو په بي عزتي كې ولټاوه، اللهم ارحم علينا واصلح امراءنا.

په څلور كونجه لوي محبس كې يو اهن چادري دالوتكيو پخواني وركشاپ و، چې دننه پكښې كوچني ځايونه انتخاب او جوړ شوي و ، هغه كسان چې سزا به يې وركوله هلته به يې وړل، خو دامي هم وليدل چې ځيني خلك به په ځنځيرونو بارو او ټول بدن به يې په ځينځيرونو تړلي و، او نور هم ورته بد حالت و، دغه محبس شپږ برجونه درلودل، چې دلرګيو له تختو څخه يې جوړ كړي وو مسلح عسكر به ۲۴ ساعته پكښې ليدل كيدل چې پهري به يې كولي او نورو عسكرو به بيا په موټرو كې ګزمه كوله، په دغه لوي اوسپنيز اهن چادر كې له اتو څخه تر لسو پوري واړه دسيمانو او اغزيو قفسونه جوړ شوي و ، موږ ته ډېر

نژدي و ، تو له شپه به سپي پکښې غپول کیدل او عسکرو به په نوبت سره چیغي اوناري پکښې وهلي او بندیانو ته به یي ښکنځل کول ، ددي لپاره چې بندیان ویده نه شي او خوب ونکړي، په دغه ځاي کې به یي خلکو ته دبي خوبۍ سزا ورکوله. چې له ځلورو ورځو، بیا تر میاشت پوري خلك پکښې پراته وو .

ځوجالبې پېښې

عجيبې اوغريبې پېښې خو ډېرې پېښېدلې او هره ورځ له داسې پېښو خالې نه و، خو ځو واقعات غواړم دنمونې په ډول سره وليکم. يوه ورځ مې وليدل چې يو سپين ږيرى سړي يې راوست . عسکرو يې لاسونه تر شاه ورتړلي دي او په ډېر زور سره يې کشوي او په يوه خيمه کې يې چې ماته نژدې وه وغورځاوه. خلاص يې کړ او عسکر ځيني ووتل دخيمې کاونډيو ورونو ورته وويل: چې بابا پورته شه؟ خو هغه دومره ستړي شوي و چې نشواې ولاړېدلاې، بيا ورونو ترلاسو ونيوه او پورته يې کړ، ساه يې تېپه دريدلې وه او خبرې يې نشواې کولاې البته وارخطا به هم وو، ورونو ورسره کمک وکړ او دسپين ږيرې غريب ځخه هر څه ورك وو ، تريوې ورځې پورې سپين ږيرې بابا هم داسې و، په دې نه پوهيده چې چيرته يم او څه راسره کيږي، حتې په دې هم نه پوهيده چې موجوده بنديان څوك دي، دعسکر او بندې تر منځ يې توپير نشواې کولاې، دويمه ورځ يې بيا تحقيق ته نوم ياد شو، خو چې کله يې پرمخې پريوتو ته هڅاوه دې نه پوهيده چې څنګه پريوزي او نورو ورونو هم ورسره کمك نشواې کولاې، ځکه چې نور ورونه مجبوره وو چې پاې ته ولاړ شې او بل طرفته وګورې، عسکرو په ډېره بې رحمۍ پرمخې ورغورځاوه او سر بيره پر کښيناستل ، تينګ يې وتاړه او دغه ورور يعنې سپين ږيرې بابا فکر کاوه چې حلالوې مې، وژني مې او په زوره زوره به يې نارې وهلې کافرانو دوه دقيقې مې پريږدئ چې دوه رکعته نفل وکړم؟ بيا مې حلال کړئ، خو عسکريې به ژبه نه پوهيدل له حرکت سره به يې نور هم زور پرکاوه، موږ له ليرې ځخه ورته نارې وهلې بابکه

نه دي وژني تحقیق ته دي بیایې یواځې څه پوښتنه درڅخه کوي او بیرته دي راولي، خو ده به له ډېري وارخطایی څخه زموږ هیڅ هم نه اوریدل. ما په هغه ساعت کي ډېر سخت وژړل او د ژړا په حالت کي له ډېر قهره اوغوسي نا امیدي څخه، به کله کله راڅخه وخندل شول، خو وروسته چې کله موږ ددغه بابك څخه معلومات وکړ عمریې یوسل او پنځه کاله -۱۰۵- کاله و، داروزګان ولایت، دچارچینو دولسوالي اوسیدونکي وو، لومړنی کس وو چې دګوانتانامو دکیوبا له دوزخ څخه خوشي شو.

دوهمه پېښه

سهار وختي کنبیناستلو او لمانځه ته تیاری کوو، داوداسه له تکلیفه خو خلاص وو، تیمم مو وواهه او سنت مو وکړل، دلمانځه امامت ته زه وړاندي شوم، چې کله مو لمونځ شروع کړ، نیت مو وتاړه ډېر وختي او دسهار لومړی وخت و، په وره کې عسکرو دیوه عرب ورور نمبر یاد کړ، چې تحقیق ته یې بوځي، عرب ورور عادل نومیده او دتونس اوسیدونکي و، او له موږ سره په جماعت کې ولاړ و، دوي موږ لیدلو چې لمونځ ادا کوو او ولاړ یو، خو دوي صبر ونکړ او دویم ځل یې بیا به لوړ غږ نمبر یاد کړ او ورسره جوخت یې ناري کړی هري اپ.

(herry up) په تلوار سره، خو بیا هم موږ په لمانځه کې وو، عسکرو نور صبر ونکړ په ډېره غوسه او تلوار سره یې دروازه بیرته کړه او په منډه زموږ خیمي ته داخل شول، زه له رکوع څخه پورته او سجدي ته ولاړم چې دسجدي په حالت کې مې دوه عسکر پرسر راکښیناستل او پر سریې زور راکاوه چې پورته نشم او نورو عسکرو عادل ورور له صفه کش کړ، ویې تړی، له خیمي څخه یې وایست او وروسته عسکر زما له سر څخه ولاړ شول، بیرته موږ خپل لمونځ راوګرځاوه او عادل ورور یې په ډېري

سختۍ سره کشاوه اوتحقیق ته یې بووت ، دنړۍ په قوانینو کې تر ټولو مهمه خبره داده، چې دمذهبي شعائرو او دودونو احترام وشي، ځکه دنړۍ ټولې بدبختۍ دمذهبي دودونو له سپکاوي څخه پیدا شویدي او هر وخت چې عامي وژني او دملتونو په مینځ کې تعصب ډېر شوي، دمذهبي توهینوونکیو اعمالو په خاطر. په نړۍ کې په دي ډېر ټینګار کیږي چې هیڅ وخت باید دمذهبي چارو بي احترامي ونشي، خو امریکایانو ددنیا له قوانینو په بغاوت سره دمذهبي چارو داسي احترام کاوه.

بله پېښه

دري خیمي سره نژدي وي یواځې یو اغزن سیم تر منځ وو، چې ددوو خېمو حدود یي معلومول دغرمې د ډوډۍ وخت و، او عسکرو دغرمې استحقاق ووېشه زما وخنګ ته یوه خیمه وه چې یو پاکستانی ورور هم پکښې وو او دغابښونو له درد څخه یې هم شکایت درلود ، نرسانو ته یي زښت ډېر وویل خو یواځې به په ټالینو Talinol ګولیوځوابیده چې دهر مرض لپاره ورکول کېدي، دردیې ساعت په ساعت او ورځ په ورځ زیاتیده په هم دغه غرمه یې ډوډۍ په تلوار سره نشوای خوړلی نیم ساعت یعني دیرش دقیقي وخت تیر شوخودغه ورور ډوډۍ تمامه نه کړه په همدغه ورځ یو پنډ پړسیدلي لنډ عسکر وو ټیټه ونه یې درلوده شني سترګي دبیزوګي شکل یې درلود خورا غوښن هم و، ددې ظالم د ډوډۍ ورکولو او بیرته دکچري ټولولو نوبت و نیم ساعت پوره شو نورو ورونو ډوډۍ وخوړله خو هغه پاکستاني ورور چې دغابښو دردیې درلود د خوراك په نیمایې حالت کي و، نورو ورونو کچره ورکړه خو ده عذر وکړ او عسکر ته یې وویل که څه لږ نور وخت ورکړي ځکه چې دی معذور دی

دغه ظالم ددي پر ځاي چې دده عذر قبول کړي دغه بندي دروازي ته وغوښت او ورته يې وويل چې ولي دي ډوډی نه ده خوړلي بيايې په يوه لاس ترغاړه ونيوي او په بل لاس يې په ډېر قوت سره په سوکانو په خوله خوله وواهه او موږ ورته کتل څه مو نشواي ورته ويلی. دې ظالم داحق نه درلود نيم ساعت پوره شو که يې ددغه وروړعذر نه قبلولي نو باقي ډوډی به يې ترې اخستي واي خو وهل دانسانيت له چوکاټه وتلی کار و. شپه راغله د ډوډی کارتنونه توزيع شول خو کله چې دوجبو د وېش وخت راغی موږ يې له اخستلو ډډه وکړه دډوډی د نه خوړلو خبر په محبس کي خپور شو خو دمحبس پر مسؤولينو يې ښه اغيزه نه درلوده، دمحبس مسؤول ورسره نور څه لوړ رتبه عسکر محبس ته راغلل، هری خيمي ته دريدل او د ډوډی دنه خوړلو علت به يې پوښت زمونږ خيمي ته چې راغلل موږ په يوه اواز دتيري غرمي پيښه ورته ياده کړه ،مسؤول قبوله کړه چې بيا به داسي نه پيښيږي بيا موږ ډوډي واخستله او ومو خوړله يوه بله ورځ محمد نواب سخت مريض و، محمد نواب دسعودي عربستان اوسيدونکي و، هميشه به مريض و ،په دغه ورځ ډير مريض و، دولاړيدو توان يي نه درلود تفتيش يا تلاشي راغله موږ دمعمول په څير شاته ولاړو دغه وروړ دحرکت نه و، امريکايان داخل ته راغلل دغه پنډ ظالم هم ورسره و، چې کله يي مريض بندي په ځاي کې پروت وليد نويي په وهلو شروع وکړه په سوکانو او لغتويي واهه تر څو يي په کشولو تر اخره ورساوه دياودوني وړ ده چې په امريکايي عسکرو کې سم سړي هغه وو چې خپله يې بد نه واي کړي خو بل ته د ظلم نه کولو نصيحت هيڅکا نه کاوه خو دغه ظالم عسکر له موږ سره تر ټولو ډېر تعصب کاوه او موږ به هيڅ ته هم شکايت نشواي کولاي همدغه عسکر دقرانکريم بيعزتي وکړه چي په راتلونکي پېښه کې يې مفصل بيان دي.

څلورمه پېښه

یوه ورځ دورځي لخوا په خیمه کې ویده وم دخیمي نورو ملګرو ځینو وظیفه کوله ځینو تلاوت او ځینو هم شطرنج کاوه یو یمني ورور د شطرنج لوبه دامام شافعي صاحب په یوه روایت روا بلله او ډېره مینه يې ورسره درلودله او عمر يې تقریباً ٥٠ تر ٥٥ کلو پوري و. په ښه خواږه خوب ویده وم چې دځینو ورونو په ژړا سره له خوبه راویښ شوم ځیني ورونه په زوره زوره سلګي وهي او څوك ژاړي زه حیران شوم چې څه پیښنه ده اوپه نوروخیمو کې هم داسي حالت وو او دا ورونه داسي خفه دي چې ما کله هم نه وو لیدلي. پوښتنه مي وکړه خیر خو دي څه پیښنه ده؟ یوه ورور چي دسعودي اوسیدونکي وواومحمد نواب نومیده راته هغه پند پړسیدلي کافر عسکر په ګوته کړ چا چي هغه پاکستاني ورور په خوله په سوکانو وهلي و هغه ملعون هلته لري ولاړ و. له موږ څخه یوه خیمه خوا څلور بیلره په ځمکه کې ایښودل شوي و چي نیم په مځکه کي ښخ شوي وواو بندیانو پکښي مرداري او بولي اچولي نواب راته په ژړا ویل: دغه ظالم قرانکریم واخیست او ښه يې موږ ته کتله او بیا يې بولې وربانديې وکړې او په بیلر کې يې وغورځاوه داهغه پېښنه وه چې تر تولو دردمنه پیښنه وه چې په کندهار کې پیښنه شوه خو نیوزویك دامریکا یوي مجلي ډېره وروسته چاپ کړه او مرجع يې ګوانتانامو ښودلي وه ، اصلاً دا پېښنه په کندهار کي شوې وه موږ دسره صلیب دراتلونکو استازو سره خبره وکړه او ترې وموغوښتل چې دبندیانو په لاسونو کې مبارك قرآن باید بیرته یوسي ځکه چې قرانکریم ساتنه غواړي موږ دحفاظت اوساتني توان نلرو ددي برسېره قران زمونږ لپاره دعذاب یوه

وسیله ده چې دوي یې کاروي او موږ تر هر څومره ډېردرانه عذاب ورباندې ځوریږو خوسره صلیب دا کار ونکړ نه پوهیږو چې نه یې شو کولای او که یې نه کاوه خو امریکایې مسؤولینو دا پلوجایز په ویلو(Apologize) سره موږ ته اطمینان راکړ چې بیا به داسي عمل صورت نه نیسي خو ددي با وجود دقران تلاشي کول، په سپیو باندي بویول او له تلاشي وروسته پر ځمکه غورځول دوام درلود. تر هغه وخته چې زه ګوانتانامو ته انتقال کیدمه همداسي وضعیت وه. امریکایې مسؤولینو دهغه عسکرد سزا خبره هم ومنله خو هغه عسکر بیا هم په محبس کي و. ډېر کرکڅن او توهینونکی سلوك یې کاوه الله دی دجهنم غیږورباندی ډکه کړی!

پنځمه پېښه

یوه شپه مو ډوډی وخوړله ماسخوتن وو. لمونځ مو وکړ، چې یو دم ډېر زیات عسکردننه راغلل. او په هوا کي دچورلکو ژغونه هم تر غوږو کیدل دعکاسی غوندی سری لمبی هم په هواکی بریښیدلی، دمحبس په ګوټونو کې مسلح امنیتي موټر ځاي پر ځاي شول، او یو موټر دمحبس منځ ته راغی چې دعکاسی ویډیویي کامري یي پر سر نصب وي، موږ نه پوهیدلو چې څه پېښه ده او ددې نوي کار سبب څه شی دی؟

لږ وخت وروسته موږ ته امر وشو چې ټوله پرمخي پریوزو. او لاسونه هم کښته وغځوو. خبري هم ونکړو او نه شاه او خوا وګورو. خو بیا به هم موږ شاه و خوا دسترګو تر چولو کتل مخته ته مو بل صف خیمي وي او له خلکو ډکي وي له چپې خوا په منډه په ځنځیري قطار عسکرو راځغاستل، زغري یې پر تن پر لاسو او پښویې هم داوسپني پټې تړلي وي. دهیندارو خولی یې پر سروې له راسته طرف څخه نورو عسکرو

راځغاستل چې زغرې یې پر تن اوسپنیزې پټې. یې په پښو او لاسو تړلي وي. او غټې هینداری یې په لاسونو کې وي. په ډېر تلوار به خیمو ته داخلیدل ، اوپر بندیانو به یې حمله کوله. په یوه بل ځاي کې به یې غورځول او بیرته به یې په نورو عسکرو هغه خپلو ځایونو ته راوړل. په همدې شکل یې خپلو عسکرو ته تدریب، او تمرین. ورکاوه او خپل فلم یې جوړاوه. ترڅو امریکایانو اونورو خلکو ته وښیې چې امریکایې عسکر په څومره شهامت سره دِدوي په اصطلاح تروریستان ټینګوي، خو داد توهین او بشر ضد عمل دنړۍ له ټولو قوانینو خلاف، او په انساني جامعه کې وحشي او غیر انساني عمل و. چې انسان هېښوي خو دا عمل څو ځله په بېل ترتیب سره تکرار شو. او دي ته ورته نوري واقعي وي چې دټولو لیکل به کتاب راته ډېرغټ کړي .

یوځل نیمه شپه وه. تقریباً دیوي بجي شاه خو ابه وه چې عسکرو په دروازي کی زما نمبر ووایه. او دتحقیق لپاره یې وغوښتم. تر ټولو وختونو یې په ښه طریقه بوتلم. او کله چې دتحقیق غرفي ته داخل شوم سترګي یې راته خلاصي کړي. محقق او ترجمان پر چوکیو ناست و ، او په منځ کی یو وړوکي میز وو چاې او څه نوري خوړې پرې پرتي وي. او بیا دوه نور محققین هم راغلل او ښه دارومدارېې وکړ زه حیران وم

چي نن څنګه دا خلك دومره اخلاقي رویه کوي. چې کله یې هم نه وه کړي یو لاس یې راته خلاص کړ. وروسته یي دمحبس په اړه څه پوښتني وکړي او بیایي د کور پوښتنه وکړه. چې حال پري لري که نه بالاخره یې پوښتنه وکړه. چې کورته ځي که نه؟ (ما وویل ولي نه) هغوي راته وویل چې موږ هم پلټني کړي او ستا په ضد مو څه نه دي موندلي. او ستا بند راته ګټه هم نه رسوي نو ځکه مو تصمیم نیولي چې تا پرېږدو. خو ته باید موږ ته ووایې چې څه ته ضرورت لري. او څو پیسو ته. څو

تلفونونو ته، او بل راته ووایه چې له موږ سره دملا محمد عمر، او اسامه، او نورو عربو. او طالبانو ورونو په نیولو کي څومره همکاري کولی شي، همدااوس به ستا دخوشي کولو کار سم کړو.

ماته خوداسي خوشي کیدل تر نیولو ډېر ګران بریښیدل. او کله هم دومره دجرات خاوند نه وم، نه یم، چي د خپل مومن مسلمان ورور په سر سودا وکړم – خبره مي په بل طرف روانه کړه. پوښتنه مي ځیني وکړه زما دبند او نیولو سبب څه و؟که لطفا راته ووایئ؟ دوي ویل موږ فکر کاوه چې ته به دالقاعدي دتنظیم سره تړاو لري، دنیویارك، او واشنګټن، په پیښو به خبر یي او دالقاعدي، او دطالبانو غړي به درته معلوم وی، او مالي څانګي به یې راته وښیي خو هغه څه موږ په تا کي پیدا نکړل ، بالعکس ته له وطن سره مینه لرې، ددوی په اصطلاح (ماډریټ) شخص یې نو اوس دي دخوشې کیدو چانس دي، بیا ماورته وویل چې ستاسي له خولي دامعلومه شوه چې زه بیګناه یم، تاسو او پاکستاني غلامانو راسره ظلم کړي دی، نو باید بي قید او شرط تاسو ما خوشي کړئ، خو محققینو تر پایه دمادیاتو، او تبادلي نظر درلود ، دري ورځي همداسي تحقیقات و چې زما په انکار سره بیرته دخلکو رویه بدله شوه، تهدیدونه ډېر شول ، او عسکرو به یې هم په بد سلوك سره بیولم او راوستلم، تېر هر څه بل ډول شول.

له کندهار څخه
ګوانتانامو ته لېږدونه

یوه ورځ سهار په خیمو کي ناست وو، چي ډېر عسکر راغلل، ځنځیرونه، بیړی او زولني یي دهري خیمي مخي ته وغورځولي او له یوې خوا یې له خیمو څخه لس لس نفره په یوه تناب سره تړل، او دمحبس له دروازي به یې دباندي ایستل موږ به په خپل منځ کی ډول ډول اټکلونه اورنګارنګ تبصري کولي، چا به ویل خوشې شو چا به ویل بل ځاي ته انتقال شو ، او چا به څه او چا به څه ویل، خو لږ وروسته بیزته په هغه ترتیب سره راوستل شول ، خو سرږیره بریتونه ان ورځي یې ورته خرییلي وي، دا ترټولو دروندااوبد عمل و لومړی ځل وو چي دداسي توهینوونکي کار اقدام وشو، ماته نوبت راورسیداو ږیره مي وخرییل شوه، ږیره خرییل دنبوي سنت خلاف، او عامل یې دحنفی مذهب داکثرو علماء کرامو په فتوی فاسق بلل کیږي، او ما ته خو یقیناً له مرګ څخه بد تر کار معلومیده، نایې ته یې بوتلم ډېري زاری مي ورته نشوای کولاي، خو څو ځلي مي سرته حرکت ورکړ خو دومره سخته څپېړه مي پرسترګو وخوړه چي تقریباً پنځه دقیقي مي په سترګو توره شپه وه، د یوه بل ډاکټرسخته څپیړه می هم رایاده شوه، چي هغه وخت یې په سترګو ووهلم، چي د دوا په وخت کي مي دوهلو شکایت ورته وکړ، سترګي می له وهلو خوږ شوي خو کله چي ډاکتر راڅخه وپوښتل، چې ولي دي سترګي خوږیږي ما ورته دوهلو وویل، هغه ظالم تر هغه سخته څپېړه ووهلم اوویل یې چه ولي شکایت کوي، همدا وجه وه چې موږ به کله هم چاته شکایت نشوکولاي، خو ډېرې خرییلو دسترګو او

مخ درد راڅخه هیر کړل ، شیخ صالح دیمن اوسېدونکي چې ډېره ګڼه مبارکه ږیره یې درلودله، تر ډېره حده وژړل خو بیایې زما دژړا په وخت کي ماته تسلي راکوله، چې دا د الله ج په لاره کې وشول او غیرتمن رب به راته عوضونه راکړي،اوموږ بایدصبراوزغم لاره وپالو،څومره بدښکاریدو او هلته به می دسپین سرو ښیرا ډېره را په زړه کیدله، چې د درد اوغوسې په وخت کې به یې ویل، ږېره دي وخرییل شه اویا به یې دیوه بدکار کولو په وخت ویل د پلار او نیکه ږېره دي وخرییله، داکار یو عیب او د شرم کار و، امریکایانو هم دا توهینوونکي چلند زموږ سره دتحقیرولو په غرض وکړ، لوی رب لره دی حمد وي ، چې دا عمل ورته معلومیږي چې حقارت دی، خو عجیبه داوه چې زموږپه اړه یې د توهین او دتحقیرولو په نیت دا کار کاوه خو دخپل ځان لپاره به یي عزت ګڼله.

یوه ورځ تحقیق ته وغوښتل شوم دتحقیق په خیمه کې راته محقق وویل چې تاسو متوکل صاحب پیژنی،اواحترام ورته لری، او ځینې پوښتني یې په دي اړه راسره کولي ، په اخر کې یي راته وویل چې ته غواړې ورسره ووینې، زما په زړه کې دا شك شو چې کیداي شي هغه هم نیول شوي وي، ما ورته وویل چیري دي او څنګه ورسره لیداي شم، هغه راته وویل چې هغه هم زموږ سره په توقیف کې دی، که ته موافق یې راوبه یې بولو، ما خو غوښتل چې ورسره وګورم چې پوه شم،چی څه رنګه راغلي دی او څه معلومات تری واخلم خو دلیدلو په مطلب نه پوهیدم، چی دخه لپاره دوی غواړی زه دمتوکل صاحب سره ووینم،څه ګړی وروسته متوکل صاحب راغی او یوه قطی ایراني بیسکویټ یې هم په لاس کي و ، او ماته یې پر مېز دتحفی په شکل کښیښودل زما لاسونه او پښې تړلي و ، دبیسکویټو خوړل هم راته اسانه نه و او دوړلو اجازه یې

هم نه راکول کیدله، کور وداني او مننه مي ورته وویله ،د افغاني دود مطابق روغبړ سره وشو پنځه ترلسو دقیقو مو خبري وکړې ، دی بیرته رخصت شو، او زه محبس ته بوتلل شوم ، خو دمتوکل صاحب له لیدو څخه مي دا انتباه واخېستله، چې ژربه ګوانتانامو ته سفروی، که څه هم متوکل صاحب ماته په دي هکله څه ونه ویل ما ګومان کاوه چې دي به خبر وي والله اعلم، په دویمه ورځ بیا تحقیق ته بوتلل شوم او دمستنطق کړه وړه بیا هم څه عادي و ، او دا په کندهار کې زما وروستی تحقیق و محقق په صراحت راته وویل، چې دنوي میاشتي یعني جولای په لومړۍ ګوانتانامو ته پرواز دي، او موږ هغه بندیان ګوانتاناموته استوو چې بیا تر مرګه پوري هلته پاتي شی، وروسته له مرګه هم معلومه نه ده چې بیا به خپل ملك ته واستول شي او که نه، اوس تا ته وروستی چانس درکوو چې کورته ځي او که ګوانتاناموته، خو بیایې هم کورته دتګ لپاره هغه تېرشرائط راته وړاندي کړل چې هغه دامریکایانو سره همکاري ((جاسوسي)) وه الله ج مو دې ترې وساتي!

امریکایي مستنطق راته وویل چې یوه ورځ مهلت درکوو فکر وکړه، او بیا موږ ته جواب راکړه ما په داسی کار کې ډېر لنډ فکر واهه، ځکه علم مي پر ځان حضوري و ،او ورته مي ویل چې زه تر ټولو موجوده ورونو محترم ،او لائق نه یم، جواب مي لنډ ورکړ، بسم الله دالله رضا مي قبوله ده دسبا راغوښتلو ته ضرورت نشته، زه دچا سره مصلحت نلرم او ځان ګنهګار نه بولم، نور ستاسي کار دي چې چیرته مو بیایئ هلته مو یوسئ، بیرته یې خیمي ته راوستلم ، دي ته مي ډېره تلوسه وه چې ژر مو انتقال کي تر څو له انتظار څخه ووځواودمقصدځاي ته ورسیږو ،دویمه ورځ یې بیا ږیري سرونه بریتونه وروځي راته وخریيلي او دکال ۲۰۰۲ دجولای په لومړۍ دمازدیګر ترلمانځه وروسته ډېر عسکر راغلل او

دډېرو ځنځيرونوولچك اوبيړيو سره، ، خپل ځنځيرونه يې زموږ دخيمو مخي ته وغورځول، انتقال يي شروع کړ، څلورم نمبر زما و، په نمبر يي ولاړ کړم، لاسونه او پښې يي راته وتړلي توره لوغړنه کڅوړه يې په سر راواغوستله، اوه اته کسه يې سره قطار کړو، له محبس څخه يې وويستو هغه ځاي ته يې وروستو چې دانتقال تياری پکښې کېده، پر لوړو تختويې کښېنولو لاسونه يي دمخ خواته راوتړل، توره خولۍ يې پر تورو عينکو را بدلې کړې،چي هنداري يې پلستر شوي وي، او هيڅ نه ترې معلومېدل، خو د ساه اخستلو لپاره بيا هم ښه و ، په غوږويې سختي ګوشکي راواغوستلي نور ورونه يې هم راوستل ، موږ به خبري سره کولي او يو بل ته به مو تسلي ورکوله، بيايې يو يو يوي بلي کوټې ته استولو هلته به يې کالي راڅخه ايستل او بربنډه عکاسي به يې کوله، وروسته به يې سره رنګ د اعدام کالي او سره بوټونه رااغوستل ، ماسکو نه به يې په خوله را تړل او لاسونه او پښې به يي په ولچك او بيړيوتړلي، هغه ته قفل او دقفل شا ته به په بل قفل بندېدې، تر څو لاسونه پکښې حرکت ونکړي، په څو ساعتو کي دخلکو کار وشو دانتقال کار شروع شو، يويو نفريې ولاړولو او له الوتکي سره يې نژدې يې يو ګړۍ درنګ کاوه او بيايې الوتکي ته خيژولو دالوتکي په منځ کي يو قطار چوکۍ وې، داوسپنې تخت يې وو د پښو بيړۍ يې په تخت پورې، او د شاه ځنځير يې په چوکي پوري قلف کړل، نه مو پورته حرکت کولي شواى او نه مخ ته، ډېر سخت د عذاب سفر و، چې تر ټول محبس ما ته سخت او مشکل معلوميده، الوتکي پرواز وکړ دهر بندي مخ ته دوه عسکر ولاړوه تر لږ حده پوري ښه و، خو دوخت په تيريدو سره دخلکو فريادونه پورته کيدل ، زما يو طرف ته خيرالله خيرخواه دهرات پخواني والي وو، چې څوځله يې دلاسو له درده شکايت کاوه خو ورسره

کومه مرسته ونه شوه، زما لاسونه هم ډېر سخت په درد و ، ملا مي درد کاوه، پښې مي سختي خوږېدلي خو ږغ مي نه کاوه، ځکه چې دکومك او مرستي هیلۀ مي نه درلودله، ډېرو ورونو له ډېر سخته دردہ ژړل ، او دځان سره به یې زوروله وهل لکه د ځنکدن په وخت کې چې سړي په عذاب وي، څه دپاسه شل ساعته لاروه او څلور ساعته به مخکي تړل شوي وو، او دري ساعته وروسته چې له الوتکي تر محبسه لاړ وه چې تقریباً دیرش ساعته په داسې عذاب کې وو،، په لاره کې یې یو یوگیلاس اوبه راکولي، او یوه دانه مڼه خو ما نه مڼه واخسته، او نه مي اوبه څښلي دي، ځکه تشناب ته تلل بیا یو بل جداعذاب اوغم و، او بل په داسې ټینگو تړلیو لاسو موخوراك نشواي کولاي، لاسونه مو ډېر سخت وپړسیدل ، خولس دولس ساعته وروسته بې حسه شوله، ولچك دلاسو په پړسیدلي غوښه کې پټ شول، چې بیایې دخلاصیدو په وخت کې امریکایان هم په تکلیف کړل،ځکه خلاصیده یي سخت و، الوتکه په لاره کې یوځلي کښیناسته او دویم ځل دمقصد ځاي ته ورسیدله.

ګوانتانامو ته رسېدل

دالوتکي څخه بیا هم یو یو نفر کښته کیدل، او په یوه موټر کي یو د
بل ترشا سره تړل کیدل ، دموټر له دروازي سره په عربي او پښتو ږغ کې
په ډېره غوسه ویل کیده، چې پام حرکت ونکړئ ځاي پر ځاي اوسئ، خو
خلك ډېر وچ و او حرکت به یې کاوه خو له حرکت سره جوخت به یې یو
سخت د لغتي ګوزار خواړه، چې ما هم پکښي دوه دري ځله دلغتي
ګوذار وخوړ موټر په کښتی کي وخیژول شو او بیرته کښته شو مزل یې
کاوه تر څو خپل مقصد ته ورسید ، هلته یې یو یو نفر پر ډېرو اوشګو
کښېنولو او یو یو ګیلاس اوبه به یې راکولي، ٠ لږ ساعت وروسته یې
دولچګو سخت قلفونه خلاص کړل او عادي بیړی او ولچك پاتې شول،
زما لاسونو تر یوي میاشتي پوری پړسوب درلود، او تر دریو میاشتو
پوري بي حسه و . چی په حرکت یي نه پوهیدم، لږ ګړی دلته وو، بیا
کلینیك ته بوتلل شوم تلویزیوني عکاسي اوصحی معاینه وشوه، او
ورپسي د تحقیق خونې ته بوتلل شوم ، په خونه کې یې ټینګ وتړلم، او
لږ ګړی وروسته محقق راغي چی یو فارسي ژبي ژباړن یې ژباړه کوله
او پوښتني یي شروع کړي، څنګه یې؟ زما نوم تام دي، او زه مامور
شوی یم چې له تاسي تحقیق او ګرویږني وکړم، زه چې ډېر ستړي وم او
دخبرو توان مي هم نه درلود یواځې دومره مي ورته وویل زه دخبرو نه یم
بیا به ګورو، اوس مي هغه ځاي ته واستوه کوم چې تاسو غواړي، خو
هغه ډېر اصرار کاوه چې خبري وکړم ، بیا هم زه غلی ناست وم او قلباً
مي نه غوښتل چې خبري وکړم، او بل دا چې مخ کې به موږ ویریدلو چې
ګوانتانامو ته به مو ولیږي، اوس هغه هم وشول او هغه وهم ، هم نه و، او

له سزا څخه يې هم نه وېریدلو، ځکه تر ژوند به مو مرګ ته ډېره ترجیح ورکوله، څومره چې تام اصرار کاوه زه به ساکت ومه، ترڅو دی نا امیده شو او بیرته له غرفي ووت ، لږ ګړی وروسته عسکر راغلل زه يې له تخته خلاص کړم او روان يې کړم او هغه قفس ته يې بوتلم چې د اوسیدلو لپاره يې جوړ کړی وی، داوسپني له کانتینر څخه جوړ شوی قفس ډېرتنګ راته ښکاره شو، لاسونه او پښې يې را خلاص کړل،موظف عسکر عسکري وجبه یاخلطه دخوراك لپاره راکړه ، موږ ته خو دډېري خوشحالۍ خبره داوه، چې وروسته دپنځو میاشتو موږ ته اوبه پیدا شوي چې اودس پرې وکړو، ژر ژر مي اودس وکړ ، لمونځ مي وکړ ، اوویده شوم، خو لږ وخت ویده شوی وم چې دوروښو په زږغ سره زاویښ شوم چې په لوړ اواز سره يي خبري کولي، وروښه ویښ ناست و شپه پراوږده شوي وه، ځینووروښوخو به ویل چي دلته به لمر نه راخيژي، او بل به ویل دلته شپه ډېره اوږده ده ، بل به ویل البته شپه به اتلس ساعتبه وي، چا به څه ویل او چا به څه ویل،خو یو هم حقیقت ته نه و رسیدلي، زه ښه ویده وم او بیرته ویده شوم تهجدو ته هم راپورته نه شوم دسهار تر لمانځه پوري بیخي په درانه خوب ویده وم، نه دعسکرو په زږغ او دربا ویښ شوم، او نه دځاي نویتوب راباندي اثر کړی و، سهار شو لمونځ مو وکړ او بیامودلاري قیصي سره شروع کړي، خو ښه خبره داوه چې دننه په عنبر یا بلاك کې پر خبرو بندیز نه و، او دعسکرو رویه نسبتاً تر کندهار او بګرام ښه وه، نسبتاً لږ حریت و، خوداحریت په یوه قفس کې یواځې اوبس ، قفسونه یو دبل په څنګ و چې شپږ پوټه يې اوږدوالي درلود ، او څلورنیم پوټه يې بر و، یوه دچادر تخته يې دقفس په منځ ویلډینګ کړي وه چې ده خوب لپاره يې کار ځیني اخست ، کموډ او یو کوچني داوبو نل په قفس کې دننه جوړشوي و چې دا قفس

مو دخوب، خوراك، ، لمانځه، او دحاجت ځای و، دیوه او بل قفس په منځ کې اوسپنیزې جالۍ وي، خو دحاجت په وخت کې به ډېر مشکل و، یواځې ستر به مو په پټو سره کاوه خو بیا هم ضرورت وو- له ما سره په دغه پرواز کې اوه تنه افغان ورونه، او نور عرب ورونه وو خیرالله خیر خواه، حاجي ولي محمد صراف، مولوي عبدالرحیم مسلم دوست، بدرالزمان، او دسنګین خیرالله، او دوه نور ورونه وو چې نومونه یې زما له یاده وتلي دي، خیرالله ورور چې کله به یې اوسپنیز قفس ته څوك ننوېست نو معمولاً به یې دشاه له خوا ددروازي تر یوي کوچنۍ کړکۍ د هغه لاسونه ورته خلاصول ، خو خیرخوا ورور وایې زما دا یقین شو چې دا خومي په همدی ځاي پوری تړلی پرېږدي، او ویل یي چې زه خو یي لومړی ځل بیا په دروازه پوري وتړلم خو هغه بل خیرالله بیا داځای موقت (لنډ مهالی) باله، او ځیني عربو ورونوخوبیایقین نه کاوه، چې دادکیوبا جزیره ګوانتانامو ده، هغوی به ویل چې دا دخلیج یوه جزیره ده اواستدلال به یي داکاوه چي هوایې هغې ته ورته غوندې ده، او لمونځونه به یې هم دقبلي درسم شوي نشان پرعکس کول چي خالد ظهراني، هم په دغه ورونو کې وو او زما ګاونډی و، زه اونومړی به دلمانځه پروخت شاه په شاه دریدو، ما به مخ پر ختیځ او ده به پر لویدیځ لمونځ کاوه، عربو ورونو به دامریکایانو په هر قول، او عمل، شك کاوه دروغ به یې ګڼل او حقیقت به یې په عکس کې لټاوه، او تر ډېر وخته یې همداسي کول چې بیایې بیرته یقین زموږ خواته راوګرځېد ، او ځیني ورونو تر ډېره وخته شك کاوه چې دغه عسکر عرب دي، او په عربي ژبه ځکه خبري نه کوي چې زموږ خبري نورو جاسوسي سرچینو ته ورسوي، او تر ډېره وخته به یې په خبرو کې پام کاوه، او کله

کله به دعسکرو تر خولي هم څه عربي الفاظ ووتل او یا به یې په عربي ژبې کیف حالك ویل چې دي نورهم شکونه ډېر کړل.

دري ډوله عسکر

عسکر دري ټولي وو مختلف نښانونه یې درلودل، مثلاً دیوه ټولي درخته (ونه) وه، اود بل ټولي کریچ و، او ددریم ټولی ګرد سمبول یا میاشت وه، خو په هغه وخت کې دونې د نښان لرونکي عسکر ډېر با سلوکه خلك و دپروګرام مطابق یې عمل کاوه، او له موږ سره یې ښه رویه کوله، تعصب یې نه درلود ، خدمت به یې پر وخت کاوه، دډوډۍ د وېش په وخت کې به یې مقرره ډوډي پوره راکوله، او میوه به یې هم پوره راکوله، دخوب په وخت کې به یې مزاحمت نه کاوه، بې ځایه تفتیش او تلاشۍ به یې نکوله، دمریض دحال پوښتنه به یې کوله، ډاکټران به یې ورته راغوښتل ترجمان به یې په وخت راغوښت ، او دغسل او ګرځیدو وخت به یې پوره راکاوه، بې ځایه به یې سزا نه راکوله د دروغو راپور به یې خپل مشرانو ته نه ورکاوه، جامې به یې سمې راته بدلولې، که به ځیرې او خیرنې جامې پکښې راغلې وې هغه به یې دویم ځل راته بدلولې، دوتلو په وخت کې به یې ولچك او زولني په احتیاط را ته اچولې، احسان او ښه اخلاق خلك متاثر کوي، موږ به هم ورسره مشکلات نه جوړول، که به یو ورور زړه تنګی هم و، او څه تیره خبره به یې کوله مونږ به ورته توصیه کوله چې داسم خلك دي باید موږ هم ورسره انساني او اسلامي اخلاق وکړو، خو کریچ والاعسکر بیا بل ډول خلك و ، دپروګرام ډېر تابع خو نیم متعصب غوندي ښکاریدل، په ډوډۍ کې به یې ډېره درغلي کوله، او خلکوته به یې ډېر ځله سزاور

كوله ، دشپې به يې هم مزاحمت كاوه خو ځيني عسكر بيا هم پکښې ښو خلکو غوندې وو نورماله ګذاره به يې كوله.

خو مياشتي والاعسكر بيا ډېر متعصب و ، اخلاقي يې نمري يې صفر وې، په ډوډۍ کې به يې درغلي كوله، هميشه به يې ورېې پريښودلو، دخوب په وخت کې به يې ډېرمزاحمت كاوه ، دكالو په بدليدوكي به يې كوښښ كاوه چې خيرن كالي بيرته زموږ په غاړه پاتې شي، دبنديانو غصه به يې ډېروله، له توهين سره مل كړنه به يې كوله خو بيا به هم كله نا كله څه سم خلك پکښې پيدا كيدل چې دانسان څه نښې به په كښې ليدل كيدې خوډيركم - نوري دري تولي و چې يو يې كلي والا اوبله ٩۴ وه، او بل يې اسپانيوي وه - اسپانيوي ډېر رحم والاخلك و ، هميشه به يې له موږ سره كومك كاوه، دښو اخلاقو خاوندان وو ، تعصب پکښې مطلق نه ليدل كيده ، بشري خواخوږي يې درلودله،كله كله به يې تيروتاريخي پېښو ته هم اشاره كوله، چې نيكونه او لوړ نسلونه يې مسلمانان تير شوي و ، اضافي ډوډۍ به يې راكوله، كله يې هم سزا نه راكوله لوڅ خلك به يې پټول، دخوب په وخت كې به يې هيڅ مزاحمت نه كاوه، اوبه، صابون، شامپو به يې راكوله، مجلس به يې راسره كاوه دلمانځه په وخت كي به يې ښه احترام كاوه، دقران كريم بې عزتي به يې نه كوله، او له سياسي لوبو څخه به يې هم كله ناكله ځان خبراوه، خو داخلك لږ وخت پاتې شول چې وروسته پرې سرو امريكايانو شك كاوه چې دوي له بنديانو سره ښه معامله كوي،له هم دي كبله له محبس څخه لري كړل شول ، ماته يوه اسپانيوي عسكر شل ورځي مخكې ويلي وو چې موږ دلته نه پريږدي، او كيداي شي بل ځاي ته مو ولېږي، ځكه سره امريكايان شك كوي چې دوي له بنديانو سره كومك كوي، خو كيلي(كنجى) والا بيا له انسانيت څخه لري او له

تعصب څخه ډك خلك و ، چې تر ډېره وخته پوري په جزيره كي پاتي شول ، ان تر اوسه (زما تر ايله كيدو) پوري و ، اخلاق يې ناوړه و دلمانځه احترام يې نه كاوه او هميشه به يې بنديانوته مشكلات جوړول، بنديان به يې دې ته هڅول چې مشكلات جوړ كړي، او دوي يې وليكي او بياسزا وركړي، هر عسكر به يې كوښښ كاوه چې مشكلات جوړكړي، د دروغو راپورونه به يې خپلو مشرانو ته ليكل ،دقرانكريم بي عزتي يې څو ځله وكړه، بنديان يې وهل چې وروسته به يې يادكړو،اكثره به په كمپ كې مشكلات له دوي سره پيدا كيدل چې البته دبنديانو حوصله به ورته ختمه شوه، د شپې له خوا به يې په عسكري غټو بوټو دربهار كاوه، په زوره خبره به يې كولي اؤ برقونه به يې روښانول، دشپې تلاشيي به يې كوله دروازي به يې په ډېر زور سره قلفولې او خلاصولې تر څو بنديان نا ارامه اوسي، خو بيا هم دخدمت په وخت كې به يې څه ناڅه خدمت هم كاوه، خو نائن فور ۹۴ تر ټولو بد او متعصب عسكر ر ، وحشي او ډېر مغرور غوندی، بيخي به يې خدمت نه كاوه، او څومره چې بنديان په تكليف كېداې شواې دومره به يي په تكليفول، چې څومره به د بندي ضرورت وو نه به ورته راتلل،او دخبري ځواب به يې هم سم نه وركاوه، او دمريضانو راپور به يې ډاكترانو ته په وخت سره نه وركاوه، له نورو اړتياووسره به يې له بې پروايۍ ډک چلند كاوه. بې له موجبه به يې خلكو ته سزا وركوله، دلمانځه په وخت كې به يې مزاحمت كاوه، او دقرانكريم احترام به يې نه كاوه، دا يوائينې ټولي و چې بنديان ورسره دومره په تضاد كې شول او نه يې غوښتل چې دا عسكر په كمپ كې پاتي شي، اوبه يې پر شيندلي دكار به يې نه ورته ويل جواب به يې وركاوه د تفريح لپاره ورسره نه وتل ، تفتيش او تلاشي به يې نه وركوله، اوښه خبره به يې ښكنځل ورته كول حتي بنديانو قصد وكړ،

چى په هرډول وی بايددا خلك نه وي او كه دوي وي مونږ به تر خپل وروستي حده پوري مشكلات جوړ وو، همداسي وشول مقاومت وشو چې دځو مياشتو وروسته دوي له محبس څخه وويستل شول، او يا په نورو ټوليو وويشل شول ، داهغه ټولي و چې تر ډېره به موږ گومان كاوه، چې يهوديان به وي، او يابه اسرائيلي عسكر وي، خو له امكان څخه به لري هم نه وتركال ۲۰۰۵پورى همداعسكروه چى ارمى يي بلل اوپه زمينى قواووپورى يي ارتباط درلودى دهغه وروسته ناوى يعنى بحرى قواوى راغلى چى اكثره واك ددوى سره وو نسبتا ترزمينى ځواكونويي ښه گزاره كوله خوبياهم متعصب خلك پكښى وه چى مشكلات به يي جوړه ول اواستفزازى اعمال به يي تر سره كوله خوبيا مشكلات حل نه كړاى سول والله اعلم.

دامریکایي عسکرو تبدیل

په هرو شپږو میاشتو کې به عسکر بدلیدل ، خو په بدل کې به ډېر لږ سم او ډېر بیکاره، او متعصب عسکر راتلل البته ځیني عسکر چې زموږ سره یې ښه رویه کوله ښه راته بریښېدل، او مونږ به ورسره ښه اخلاق کول ، او ډېرو عسکرو به زمونږ په حال افسوس کاوه، او منل به یې چې امریکایې مشران موږ غولوي او بې ځایه مو استعمالوي، او په درو غو سره یې موږ دوکه کړي یو، او وعده به یې کوله چې ددغه محبس احوال او د معتصبه امریکایانو وحشي عمل به دوي میډیا ته باسي، او نړۍ به وربانديي خبر وي، چې همداسي به شاید شوي هم وي، په عسکرو کې یو یوداخلاقو، انساني پوهي او ادراك خاوندان هم پیدا کیدل، یوه ورځ یو مشر عسکر ما ولید چې دامریکایانو په وحشي سلوك باندي یې ژړل ، او تر سترګو یې رپ، رپ اوښکي تویېدلې او دابه یې ویل چې مونږ ظالمان یو، خو ځان به یې مجبور او ناوسه ښود ، دا په هغه پېښه کې و چې زه به یې انشاالله په لیدلو واقعاتو کې یادونه وکړم، هلته به همیشه دري ډلي عسکرو په مجموع کې چې سره، سپین، غنم رنګه، او تور و ، غنم رنګه اکثره په سلوك او اخلاقو کې ښه او څه شفقت به یې هم درلود ، طبعي تعصب یې نه درلود که به څوك پکښي پیدا کیدل کم به و – تور اکثره پسونو غوندي ناپوهه، لټان، او دمریانو غوندي طبیعت یې درلود ، کسالت یې ډېر و، خوراك، خوب به یې تر اندازې زیات کاوه، اودتعلیم سویه به یې ټیټه ښودله، او اکثره یې دخوارو غریبو هېوادونو مهاجرو ، متعصب خلك کم پکښي پیدا کیدل خو که به یو هم متعصب پکښي پیدا شو بیابه تر ډېرو بیکاره او بد وضعیت به یې کا وه لکه یوحیوان غوندی زماپه اټکل (سرو) به

استعمالول ، له امريکايي سرو سپينو عسکرو څخه به يي ډېر شکايت کاوه. ښکنځل به يې هم ورته کوله، او ويل به يې چې سره ډېر بد او ظالمان او خود پرسته (ځان پالي) خلك دي، پيسي او قدرت يې انحصار کړي دي، او مونږ ته چندان اعتبار نه راکوي او په بده اوخواره سترګه راته ګوري، خو په عين حال کې به له سرو څخه سخت ويريدل چې کله به يې زموږ سره خبره کوله، او يا به يې څه ځيزونه راکول نو شا وخوا به يې کتل،اوڅاربه يي کاوه او بيا به يې څه ويل اوکول- اما سره چې دحکومت اصلي او داعتماد وړخلك وو اکثرو يې څه تعصب درلود، اخلاق به يې که څه هم ظاهري نورمال و، خو له چل او فريب څخه ډك، عميق، او د دروغو ښه استاذان وو، او داسي معلوميدل چې نور عسکر به يې تعقيبول اکثره يې لوړ رتبه خلك و ، خو که به يې رتبه هم ټيټه وه تر غنم رنګه او تورو به معتبر او با صلاحيته ښکاريدل،او محققين به اکثره دوی و ، په لوړ رتبه خلکو کې هم لومړی غوندي و تعليمي سطحه يې لوړه ښوده او اقتصاد يې ښه معلوميده والله تعالي اعلم!!

او څلورم لړ خلك و ، چې په هره ډله کې يو يو پيدا کيدل چې امريکان انډيان ورته وايي. دا اصلي امريکايان دي چې دامريکا له کشف څخه وړاندې يې هلته ژوند کاوه، البته وحشي او ددنيا له رسم او کلتور څخه لري پاتې و، چې تر اوسه پوري دامريکا په ډېرو برخوکې ژوند کوي، اکثره نشه يان معتاد لټ اوبيکاره خلك و او تعليمي سطحه يې ډېره ټيټه وه، چې پخوا کې دبرتانوي امريکايانو په لاسو اکثره ووژل شول مځکې تري ضبط شوي، او باقي يې غرونو ته وتښتيدل، چې بيا به يې پر امريکايانوچريکي حملي کولي، چې وروسته له ډېره وخته تر قوماندې.لاندې شول ، او اوس په هغه منطقو کې اوسي چې ټکس يې نه

وي او دحکومت لخوا ورته بخښل شوي وي، ددوي پر صادراتو او وارداتو باندي محصول نشته او له کسالته ډك ژوند کوي، په امریکا کي ډېر بي اعتباره و ، په حکومتي چوکیو کې ورته ځاي نه و، او نه یې په کابینه او پارلمان کې استازي درلودل ، خو په دې څو کلونو کې ورته څه لږ حق ورکول شوي دي، په سنا او پارلمان کې هم څه سیټونه لري، خو دوي ځانونه مظلوم ښیې او دامریکا له ملي حقوقو څخه ځان محروم بولي.

دا هغه عسکر دي چې مطلق ټولو یرغلګرو امریکایانو ته ظالمان او بي رحمه وایې، او تر حده زیات یې بد راځي ، تر اوسه پوري یې دامریکایي الاصلو خلکودښمنان او قاتلان، او دنوي دنیا غاصبین بولي، دې خلکو زموږ سره ښه ګوذاره کوله، او موږ ته یې دمظلومانو په ستر ګه کتل او کله خوبه یې دتسلي خبري هم کولي،

دګوانتاناموڅلومړی کمپ

لومړی ځل چې موږ هلته بوتلل شوو یو کمپ ته وروستل شوو چې اته بلاکونه او یو انفرادي یعني دکوټه قلفۍ بلاك یې درلود، چې په هر بلاك کي یي اته څلویښت قفسه و دوه دګرځیدو ځایونه څلور ساده حمامونه یې درلودل، خو انفرادي بلاك بیا څلیرویشت قبره درلوده، چې عرض طول یې په اندازه دقفسونو وو، خو شپږ واړه خواوې یې په اوسپنیز دیوال جوړ شوي او بند شوي و، شاه ته یې یوه پیکه هینداره درلوده چې شپږ په دولس ا نچه کې وه، او مخ ته یې دهلیز ته یو کوچنی کلکین درلود ، چې په سیمانو او بیا په هنداري پوښل شوی و، او یو دډوډي ورکولوړوکي سوری یې درلود چې یواځې د ډوډۍ پروخت به یې خلاصاوه، او بیا به یې بنداوه، عسکر به یې بد اخلاقه و، او ډوډۍ به یې هم تر نوروبلاکونو کمه ورکوله، دیوه بلاك اوبل بلاك ترمنځ خبري بندي وي، که به چا کولي نو سزا به یې ورکوله، داغوستلوکالي یې سره رنګ و، خو ترکالیو لاندي به یې هیڅ نه ورکول ، دا غوستلو جامي ډېري پنډي او زیږي هم وي چې داکثره ورنو پوستکیو به ورسره حساسیت پیدا کاوه، په کوټه کې د هر بندي لپاره لومړی ځل د دوو نازکو توسانو، یوه پټو، دوه دځګ ګلاسونو، یو داوبو بوتل، دځان دوچولودوه دسمالونه ،یو وړوکي پلاستیکي فرش، یو دغاښونو برس، او کریم، یوه قرآنکریم اود یوه ماسك ا جازه وه، دسزا په وخت کې به یې ورته یواځې دخوب پلاستیکي فرش پر ښنود.، نور به یې ټول شیان ترې اخیستل خو اکثره وخت به سزا، سزا، سزا وه ځکه عسکرو نه غوښتل چې بندي په راحت کې ووینې.

ددویم کمپ په جوړیدو سره شرایط بدل شول دکمپ مسؤول جنرال بدل شو، خلك په درجو ووېشل شول سختي او عذابونه ډېرشول ، دکوټه قلفي بلاکونه دري نور هم زیات شول ،دتیریدو وخت یې زیات شو، او په هر څه به خلکو ته سزا ورکول کیدله، مذهبي کتابونه ختم شول ، دړیرو خریبل شروع شول ، او دتحقیق په وخت کې به هم له خلکو سره ښه چلند نه کیده،دبندیانولپاره له لومړي څخه بیا تر څلورمې پورې درجې جوړې شوې چې اکثره خلك به په څلورمه درجه کې و ، دڅلورمې درجې بندي لپاره یوازې د یو کوچني پلاستیکي دناستي دفرش اجازه وه او بس، نور به په یخه اوسپني فرش ویده کیده او څه به یې نه ورکول چې ځان پرې تودکړي اوهډوکي پرې نرم وساتي .

دارزګان ولایت دچارچینواوسیدونکي مرحوم ملا عبدالغفور چې تر ډېره وخته زما ګاونډي پاتې و، همیشه به په سزا، سزاکې و، او له امریکایانو سره به یې تعصب دهري ورځې په تېریدوسره ډېریده، ډېر ځله به یې ماته ویل، چې دا ظالمان دبخښنلو ندي له یوه عسکر سره یې هم دخبرو توان نه درلود ، او کله خو به یې عسکرو ته دچړې په ډول په غاړه لاس تیراوه، او دانتقام خبري به یې له خولې وېستلې همدارنګه یې امریکایي ترجمانانوته بد ویل ، که څه هم ما ورته ډېرډېر ویل چې وروره خوله ونیسه او ناوړه خبر مه کوه، اوس ددي خبرو ځاي او وخت نه دي ګټه نه رسوي سزادرته ډیره وي، هم داسي دسزا په وخت کې دردمن خوشي اوازاد شو چې لږ وخت وروسته مي دده دشهادت واوریدل او ځم دي ته ورته دملا شهزاده پېښه وه چې هلته مورږ په محمدیوسف پیژانده،ملاشهزاده دکندهارولایت دپنجوایي ولسوالي دزنګي ابادکلي اوسیدونکي و ، اوهم داسي ملاعبدالغفور غوندي دردمن خوشي شو چي لږوخت وروسته یي له شهادت څخه خبرشو. الله

جل جلاله دي ترې راضي شي . که به څوك له امريکايانو سره دښمن هم نه و،، نو دامريکايانو دداسي ظلم او ناروا عمل سره، به يې ددښمنۍ عقده اخيستله، چي ښه مثال يي داوسني حکومت ملاتړي و چي دامريکايانو راتللوته يي لبيك اوښه راغلاست ووايه اوورسره يي ترخپل وسه همکاري کړي وه دزړه له کومې اخلاص يي ورسره کړی و، خوچي کله ګوانتانامو ته راوستل شول په خپل تيرعمل نهايت پښيمانه و دانه چي يواځي پښيمانه و ، بلکې ددښمنۍ پوره عقده ورسره پيداشويوه.

دوهم جنرال چي بيا عراق ته تبديل شو ملر ياديده،ملر ډېر متعصب کافرظالم و. دسزا ډېر اسباب ده برابر کړل، هر عسکر ته يې واك ورکړي وچې څه يي زړه وغواړي هغه وکړي، او ايکو کمپ چې بيخي دتنها او تاريکو قفسو خاوند و. ده جوړ کړ، دايکو کمپ ډېر مختلف ځايونه درلودل، مثلايوه ميانه کوټه وه او په هغه کې دننه بيا قفس و، چې مخ ته يې حمام و، او تر دوو دروازو شاته به بندي و، چې يواځې په يوي ريموټ کامري به تعقيبدل، هيڅ به يې نه ليدل او نه به يې د هيچا ږغ اوريده ، سهار او ماښام به ورته نه معلوميده شپه اوورځ به ورته يو ډول و ، چې ډېر ورونه به دداسي سختي انزوا څخه په نفسي او روحي مرضونو مبتلا شوه.

احمد ورور چې مغربي الاصل و، او په انګلستان کې يې له ډېره وخته دمهاجر اود پنا غوښتونکي په څير ژوند کاوه، دده په قول پاکستان ته داسلامي زده کړي په خاطر راغلي و، چې بيا د پاکستان او امريکا دانسان پلورني د سوداګري په نتيجه کې ګوانتانامو ته رسيدلي و.

له ما سره په کندهار کې ګاونډي و، او په انګليسي ژبه يې رواني خبري کولي دا له هغو خلکو څخه وو، چې په کندهار کې نږدي يو

خروار ځنځیرونه ترې چا پیره شوي وه، دغه ورور له ډېرو سزاګانو څخه په روحي او عصبي ناروغیو اخته شو، چې وروسته به په اروایي لحاظ ډېروخت له کنترول څخه وتلی و، خو بیا به هم سزا ورکول کیده، ان تر دي چې داسي وخت راغی چې په ځان سره به نه پوهیده او دماغ یې له لاسه ورکړی و. کله چې ګوانتانامو ته ولاړ نوریې هم حالت خراب شو او دامریکایانو عکس العمل به یې انتقامي غوندي ښوده. له ډېره وخته وروسته په یوه انفرادي کې چې دسزا لپاره جوړ شوي و زما ګاونډی شو. د شپې په نیمایي کې راوستل شو. خو په دغه ټوله شپه کي مي خوب ځیني ونکړ ، که څه هم زما او دده تر مینځ پنډاوسپنیز دیوال موجود وو ټوله شپه یې نعتونه ویل، او دقرانکریم تلاوت به یې کاوه چې اکثره به یې غلط هم وایه او په زوره زوره به یې نصیحت کاوه، دده په عقیده چې له سلګونو سوګندونو سره بدرګه کیده، دا کال دمهدي (رح) دظهور کال دی او په دي سره یې دځان تسلي کوله، خو په دویمه ورځ یې بیا عسکر په پېشقاب چې له خوړو ډك وو وویشت او بیرته ایکو کم ته دسزا لپاره بوتلل شو، دې ورورنږدې دري کاله په ایکو کې تیر کړل ، ایکو هغه تنګ ځای دی چې ددوو کوټو شاته یا په مینځ کې کوچنی قفس و، چې هیڅ به دې ځوك نشوای لیدلای او نه به دي دچا رڼا اوریدلي شوای، او نه به پکښي ګرځیدلای شوای ، او که به دي هر څومره په زوره زوره چیغي او ناري وهلي نو هیڅچا به دي اواز نشوای اوریدلي، یواځې په یوه ریموټ کامري سره به عسکرو تعقیبولې چې دضرورت پر وخت کي به دي دکامري مخ ته لاس ښوراوه نو عسکر به درته راتلل او بس، نه کتاب نه کتابچه وه چې سرې پرې ځان بوخت کړی واي ، یواځې ته، څلور دیواله او ډول ډول فکرونه چې اخر کار یې لیونتوب دی، دغه ورور که څه هم با سواده پوه سړی و، خو هر څه یې له

لاسه ووتل امریکایان په دې ښه پوهیدل چې دغه ورور د ډیفریشن په وروستي پړاو کې دی او ځان یې له کنټروله وتی دی، خو بیا هم سزا او عذاب ورکول کېده او بې رحمه سلوك ورسره کیده. دې ته ورته طارق، عبدالرحمن، ډکتور ایمن، چه اصلاً یمني وه پاکستان ته دتعلیم لپاره په قانوني لاره راغلي و، او بیا افغانستان ته له پاسپورت او ویزې سره راغلي و ، په کابل کې یې دالوفا په موسسه کې دمعالج طبیب وظیفه درلودله. او په هیڅ قانون کې طبیب نه بندي کېږي خو دکتور ایمن سعید باطرفي تر اوسه بندي او بالاخره لیونی شو. نوموړي دهډوکو ډاکتر و، له ډیرو افغانانو سره یې طبي مرستې کړې وې خو نتیجه ....؟ او ډېر نور ورونه و چې حواس یې خراب شول او دلیونیانو په څیر به یې ژوند کاوه، خو بیا هم د سزا له جدوله ونه وتل. سره لدې چې لیوني مرفوع القلمه دي او دالله (ج) له خوا مسؤولیت نلري خو هلته همداسي عمل جریان درلود.

دډلتا دوهم او دریم کمپ:

تقریبا تر کال ۲۰۰۳ پوري زه په همدغه کمپ ډیلتا بلاك پنځلسم قفس اوګولډ بلاك اتم او پنځلسم نمبر قفسونو کې پاتي شوم، چې وروسته دویم کمپ کلو بلاك، اوه دیرشم نمبر قفس ته انتقال شوم، کلو بلاك نسبتاً تر نورو بلاکونو ماته خوند راکاوه، ځکه کله ناکله به مو ددریاب تماشاه کوله، او کله به مو ددریاب کښنتي لیدلي،کلوبلاك تقریبا دریاب ته پنځوس متره مصافه درلوده، څه موده وروسته بیا انفرادي ته بوتلل شوم چې تر ډېره وخته بیا هلته وم، په محبس کې به معمولاً دریوشفتونو کار کاوه، چې بیا دوه شفته شول، لومړی په اونۍ کې یوځل غسل او یو ځلي دګرځیدلو ځاي ته بیول کیدو، چې یواځې تر پنځلسو دقیقوپوري وخت راکول کیده، خو لاسونه به مو تړلي و چې وروسته بیا نیم ساعت شو، او په اونۍ کې دوه ځلي اوهم به کالي یوځلي په اونۍ کې راته بدلیده، تر ډېره وخته دنوکانو دپریکولو، او دماشین یعني دسرخریبلو دماشین انتظام نه و، چې بیاوروسته په اوني کې یوځلي ورکول کیده - خوراك به عسکرو وېشه او په لویو شنو صندوقوو کې به راته، کله چې عسکري عاجل خواړه په ګرمو خوړو تبدیل شول، بیاهم دورځي به عسکري کڅوړي راکول کیدي، او بیا دسهار او ماښام ډوډۍ ګرمه او دغرمي هغه هم‌هغه عسکري کڅوړي وي، چې وروسته تر کلو په ګرمه ډوډۍ تبدیل شوه، خواړه به البته کافي وه خو عسکرو به کم وراچول، او څومره چې به یې زړه غوښتل هغومره به یې راکول ، داسې وخت هم و، چې په یوه میاشت کې به یو ځلي هم په نس نه مړیدو، خو کله به چې څه زړه سواندي عسکر و نو بیا به یې تر اندازي زیاته ډوډۍ راکوله چې بیا به هم دناروغۍ سبب ګرځیده،

دوېش قانون ، او دډوډۍ اندازه معلومه نه وه، هرڅه په موظفو عسکرو پوري اړه درلودله، په ځګن قابونو کې دخوراکونوتوزیع کیده، یوه پلاستیکي کاشوغه به هم ورسره وه چې یواځې دیوځل لپاره استعمالیدله، خو ډېر ځله به ورونو شك کاوه چې هم دا ظروف څو ځله استعمالوي، نو هغو ورونو چې به شك کاوه قابونه کاشوغي ګیلاسونه به یې ترخوراك وروسته ماتول- دسهار له خوا به یوه له ځګ نه جوړشوي کوچني ګیلاس شیدي، او یو ګیلاس یخ چای هم راکاوه ، البته لومړی ګرمي وي او وروسته بیا په یخو تبدیل شوي، ډوډۍ ډول ډول ډولونه درلودل، غوښي به هم پکښي وي لکه کب، چرګ، دغویې غوښه، بینډۍ، سبزي،لوبیا ، ګولپي، پتاتي(الو)، وریجي، هګۍ، مصنوعي پاتي، وریجي، پاتي څلور قسمه دسیلو ډوډۍ، اونورڅه لږ شنه چې نومونه یې زما نه وه زده البته دغه ټول شیان به یې په نوبت پخول خو دومره بې مزې اوبې خونده چې حدیې نه و، صرف په اوبو کې به یې ایشول اومې (خامې) غوښي کلکي چې له خوړلو سره به یې قبض حتمي و، او کب خو به نو دومره بدبویه وو، چې په بلاك کې به ورته طاقت نه کیده، کب خو طبیعي بدبویه وي، خو چې کله په اوبو کې وایشول شي، او دغوړیو مخ ونه ویني نو بیا خودي خداي سړي ځیني وساتي، خو بیا هم موږ وږي وو ، دچرګ دغوښو سري لشکي به هم داسي سري ښکاریدي، لکه تازه چې ویني پکښي ګرځي، وریجي خو به دومره لږ وي چې نصیب الله ورور خو به په یوه ګوله ټولي تمامولي او دویمي ګولې ته حاجت نه پیدا کیده، ډوډۍ دري څلور ډوله وه چې یو ډول یې یواځې تقریبایوه ګوله کیده ماشوم هم نه باندی مړیده، دیادوني وړده چې دري میوي به یې په ورځ کې راکولي چې تر ټولوشیانوبندیانوته غنیمت وو، زموږ لپاره ځکه غنیمت وو چې هغوي

به دډوډۍ ځاي نيوه، او دسهار لخوا يو ګيلاس شيدي وي چې هغه هم زموږ په مرښت کې پوره مرسته کوله خوکه به عسکر متعصب وه نوبه يي داسي خرابه ولی چی دخورک به نه وی، او نوره ډوډۍ يې اکثره وخت ډېره کمزوري وه او که دپنځو نفرو استحقاق يې يوه سړي ته ورکړی واي، نو ممکن ورباندي يې صبر شوی واي، په ځانګړي ډول دسرو امريکايانو په نوبت کې، دلمانځه لپاره اجازه وه، اذان به مو کاوه، خو کله کله به امريکايانو عسکرو تمثيلول، يعني له اذان سره به يي ناري وهلي،د مکي نښان پرتخته ليکل شوي وو،دجماعت لمونځ مولومړی نه وو ځکه صف مونه برابرېده ځيني ورونو چې په فقه کې معلومات درلود دعذر له کبله يې دجماعت کول جائز وګڼل، چې وروسته مخکي وروړ جماعت راکاوه او موږ به هر يو په خپله خپله غرفه کي دجماعت نيت کاوه، خو ځيني ورونه يې بيا خلاف و ، او دصف برابرول يې واجب ګڼل او په خپله غرفه کې به يې لمونځ له خپل ځان سره يواځې کاوه، او دتهجد اذان هم په دغه شکل وه چابه کاوه اوچابه نه کاوه، خو په کوټه قلفيو کې بيا دجماعت کول ترديي هم سخت وه او کله ناکله خو به وخت هم نه ورته معلوميده او بي وخته لمونځونه به يې کول، په هر بلاك کې کوچنۍ ګويا نصب شوي وه، چې داعلان په وخت کې به يې استعمالوله او کله کله به يې ريکارډ شوي اذان هم پکښي کاوه، چې ډېر ځله به يي دسهار اذان مازيګراودمازيګردهم بې وخته کاوه او دوروڼو دغلطۍ سبب به ګرځيده، خو بيا به موږ دلمانځه وخت په سيوري معلوماوه او په شرعي شکل به مو خپل لمونځ ادا کاوه.

ددريم کمپ په جوړيدو سره مشکلات نورهم زيات شول، ډوډۍ کمه شوه، او کيفيت يې نورهم خراب شو، په سزاکې نوره سختي هم راغله، مثلاً دکيوبيك په نامه بلاك جوړ شو چې تر ټولويې سزا سخته وه،په دغه

بلاك کي به بندیانو په یوه نیکرکې ژوند کاوه، دننه په قفس کې به یې
هیڅ نه درلودل چې وایې غوندي او یایې پرځان واچوي په یخ او په
ګرمۍ کې به په یخه او ګرمه اوسپنه بې کالیو ویده کېدل لمونځ به یې
په لوڅ عورت سره کاوه، اود یو بل په منځ کې حجاب نه و، ډوډۍ یې
ډېره کمه وه، او دعسکرو له بد سلوك سره مخامخ وو، بیت الخلا ته
دتګ په وخت کې یې حجاب نه درلود، او په بې سترۍ کې به دحاجت
ځای ته ورتلل، خوب به یې اکثره وخت په ناستې کاوه، او دډېر یخ په
وخت کې به یې په دغه تنګ قفس کې ټوپونه وهل چې دا دتودیدو
یوائیني طریقه اوچاره وه، خو کله کله به ترديي هم نور سختیده چې
دتشناب اوبه به یې دشاه دخوا پربندي کړي، او تشناب کاغذ به یې هم
نه ورکاوه چې وروسته به بندي دومره په تکلیف شو چې اوبه به یې نه
څښلې، ډوډۍ به یې نه خوړله ترڅو تشناب ته ضرورت پیدا نکړي، خو
کله چې به حاجت ته ولاړ نو له بدبويۍ څخه به یې ټول بندیان به عذاب
کیدل او دځان نظافت یې بې له لاسه په بل څه نشوای کولاي، او بیا به
یې دلاس پریمینځلو ته اوبه نشوې پیدا کولی، ډوډۍ به یې هم په پلیټ
کې نه ورکوله مجبور وو چې په لاس کي یې واخلي په هغه لاس چې بېله
اوبو یې ځان پرې پاك کړی و، څومره وحشي او له انسانیت څخه لري
سلوك او بیا دبشر حقوق اونړیوالي ډرامي!!!

ددې سزا وخت به یې تر یوي میاشتي کم نه و چې بیا به یې تر څلورو
پنځو میاشتو پوري دوام کاوه، خو ځیني ورونه چې دماغونو یې ټکان
خوړلي وو او ځان به یې نه شو کنترولولاي، له عسکرو سره به یې بنه
معامله نکوله نو تر ډېره وخته به پکښي پاتې کېدل، او بل بلاك بیا
مشخص دلیونیانو لپاره جوړ شوي و، مخصوص ځایونه او مخصوص
ډاکټران یې درلودل،اکثره به هغه کسان پکښي میشت کیدل چې له

ډېرې تنګسې او تکلیف څخه به یې دځان وژنې تکل کاوه، دځان وژنې پیښې قریب هره ورځ پېښېدلې، چې بیا به یې په ډیلتها بلاك کې په ځنځیرونو ټینګ تړل، او یا به یې په مخدره توکیوسره نشه او ارام ساتل ، چې ډېر خلك ددوا دډېر استعمال ، او دسختو جکشنونو(پیچکاریو) له کبله معتاد شول، او بل به هغه افراد ورته بیول کیدل چې دامریکایانو په جاسوسي به بد نام شول ، نو بیا به نورو ورونو تنګول او په بلاکونو کې به یې نه پرېښودل ښکنځل به یې ورته کوله بدبه یې ورته ویله نارې (لاړې) به یې پرې توکلې، خوب ته به یې نه پرېښودل، خبرې به یې ورسره نه کولې،ترڅویاتوبه وباسی اویابل ځای ته ولاړسی چې له ډېر تکلیف څخه وروسته به یې امریکایانو ته ویل چې لدې ځایه یې تبدیل کړې، او که به یې نه تبدیلول نو بیا به یې ځانونه ځړول چې دغه ورته دجاسوسي ښه ګټه وه چی خوندیي تری اخستی او بیا به دلیونیانو بلاك ته بیول کیده چې دا بیا په څوځله ددوي دجنون یا لیونتوب سبب ګرځیده (مکوه په چا چې وبه شي په تا) چې لدې جملې جاسوسانو څخه څه افغانان هم وه سردار، او فدا، د زرمت اوسیدونکي، او انور دکونړ اوسیدونکي چې بیا مرتد هم شول ، خدای او رسول ته به یې بد نسبتونه کول، او دقرانکریم دسپکاوي هوډ یې هم وکړ چې وروسته دبندیانوپه ډیراصراردامریکایانو له خوا تري واخستل شول، خو انور بیا ویل چې توبه یې وکښله اوداوعده یې وکړه چې بیابه داسي نه کوي په خپلوکړوپښیمانه سو، دغه خلك چې په زرمت کښې نیولي شوي او عمرونه یې تر اتلسو کلونو کم هم وه پر هرڅه معتاد اونشیان و، چې دکم عمری له کبله ددین څخه ګرځیدلي و داکسان په زرمت کی دڅمودنامی قمندان افراد و چی دامریکایانوسره یي کارکاوه. والله اعلم.

څه عراقيان وچې شمېر يې پنځه تنه و علي، شاکر، ارکان، محمد، او يو بل چې نوم يې ياد ته نه راځي، يو يمني و ابو ثرده نوميده، اويود سوريې وه عبدالرحيم نوميده ، دامعلوم کسان و خو په افغانانوکي دري نور نفر هم و چې دجاسوسي اشتباه پري کيدله، او په عربو کې هم و چې موږ به يې په ګاونډيتوب سخت خپه کيدو، او چې کله به راڅخه لري شول نو بيا به مورب العالمين ته دشکر سجده کوله، او ډېر به يې قول او عمل ته متوجه وو او له خپلو خولو سره به مو هم ډېر پام کاوه، خو دیادوني وړده چې همدغه ټولي چي په دروغوسره يي خلکوته مشکلات جوړول په پای کي ډېر ذليل شول چې امريکايانو هم پرې باورنه کاوه ځکه معلومات يي موثق نه و ، او تر موږ دوي ورسره ډېر په تکليف شول ، دغه کمپ دډلتا کمپ په نامه يادیده ، او دغه منافقين تر موږ ډېر په تکليف شول که څه هم د صليب نشان يې په ځيګرونو ځوړندکړ،ږيري يي وخريیلي اوسرونه يې په امريکايي موډجوړاوبرابرکړل خوڅه ورسره وسوه.......ددغه کمپ ترميم به هميشه کيده اونوي نوي ځايونه به په کښي جوړيدل چې دوخت په اوږدو سره يې پراختيا موندله، ددوي له پراختيا څخه به موږ دا اټکل کاوه چې دا کار لنډ مهالی (موقت) نه ، بلکې دلوي پلان مفهوم لري او کيداي شي دا اراده تر ډېره حده محدوده پاتي نشي والله اعلم.

پنځم او شلورم کمپونه

ددې با وجود دوه نور کمپونه جوړ شول ، چې یویې ډېر سخت اودعذاب ځاي وو، او دویم یې ډېرپه امریکایي بندکي د راحت ځاي و، دراحت کمپ د شلورم کمپ په نامه یادیده چې دژوند ډېري اسانتیاوي یې لرلې، او سخت کمپ دپنځم کمپ په نامه یادیدي چې دژوندقریب ټول شرایط پکښې ناانساني وه ، مثلاً کله چې پنځم کمپ جوړ شو ددې عمومي کمپ له ساحي څخه وتی و، اوازه به یې ډېر سخته وه، او محققینو به هم دبندیانو تر غوږو دسختو شرائطو ازانګي ورتیرولي، اوپه کال ۲۰۰۳ دجولاي په میاشت کې یې اویا نفر بندیان په ناڅاپي ډول دکمپ څخه ورته وروستل،ترډیره حده موږ نه پوهیدلو چې چیرته به یې بیولي وي، چا به ویل بل ځاي ته انتقال کړای شول ، اوچا به ویل خوشې شول ، چا به څه ویل او چا به څه، خو ما له یوه عسکره څخه وپوښتل چې حال راته ووایې ځکه ډیرځله به دې عسکرماته په غلا دنړۍ معلومات راکول، خوددې واقعي څخه یې بخښنه وغوښت ، او ویل یې چې موږ ټولو ته یې قسم راکړي دي چې بندیان خبر نکړي، خو بیا هم دلاس په اشاره سره یې وپوهولولم، خپلي پنځه ګوتي یې زما دقفس پر پنجره غوړولي کښېښودي، اوراته ویل یې زما لاس ته ګوره زه پوه شوم چې څه معني لري، خو دا پته غلا تر ډیره وخته پټه پاتې نه شوه چې دلږ وخت په تیریدوسره بیرته لوڅه اوبربنډه شوه، په لومړی ځل کې اکثره عرب ورونه بوتلل شول چې قریب دیارلس افغانان هم پکښې و، لکه ملا فاضل محمد دارزګان، محمد قاسم فرید دزرمت، معلم اول ګل دجلال اباد، شاه ولي دکندهار، محمد نبي دخوست، او عبدالکریم دخوست، حاجي روح الله د کونړ، عزت الله دکاپیسا، چمن دلوګر،

عبدالجلیل دهلمند ، نورالله نوري دقلات شاه جوي، معلم محمد ظاهر دغزني، چي زما تر راوتلو دمخه محمد نبي ، محمد جواد، محمد قاسم، معلم اول ګل، شاه ولي، عبدالرزاق، عبدالجلیل، عبدالکریم، عزت الله، بیرته تر یوکال وروسته راتبدیل شول ، عبدالرزاق ،شاه ولي دکندهار اومعلم اول ګل نورو کمپونو ته راغلل، خو حاجي ولي محمد صراف دبغلان ملا خیرالله خیرخوا دکندهار عبدالحلیم دقلات او روحاني دغزني، ورته وروستل شول چې ټول اته کسه زما ترخوشي کیدو هلته پاتي و . الله دي یې مل شي.

دپنځم کمپ شرائط څه سخت و خو دالله ج په فضل او توفیق سره ځیني ورونه پوره ډاډه او خوشحاله وه، په مجموع کې د ټولو ورونو معنویات لوړ و ، شرائط یې که څه هم سخت بی رحمانه، ظالمانه دبشرضد و، لومړې بندي کوټي وي چې دلمر رڼا او یا دهوا لپاره یې هیڅ کړکۍ اوهنداره نه درلودل، او یو کوچني سوری هم نه ؤ چي تازه هواورته ورسي، یوه جاسوسي کامره دچت په سرکي نصب شوي وه او یو دسمینټو ووړ تخت دکوټې په منځ کې جوړ شوی وو، تشناب، خاك انداز او داستعمال داوبو کوچنی نلکه هم دخونې دننه جوړشوي و ، فرش او دیوالونه یې دسمینټو له خښتو جوړ شوي و، دروازي یې په برقي ریموټ خلاصیدلې، او تړل کېدلې، دډوډۍ ،دوا، ځنځیرونو دتړلو لپاره یې ډېر کوچني سوري درلودل، چې د ضرورت پروخت به یې خلاصول او بیرته به یې ژر تړل ، صرف دیوه قرانکریم اجازه به یې درلودله، دډوډۍ ورکولو طریقه لومړی ډېره سخته وه، دمخامخ کیدو اجازه یې نه درلودله او مخ به یې دعسکر طرفته نه کاوه دشاه دخوابه یې ډوډۍ اخستل چې تر ډېره حده به بندي خپل لاس سوري ته دننه لیدلو په وجه نشوای برابرولاي، او که به یې برابر هم کړ نو ډېر ځله به قاب

ترې په مخکه چپه کیده، که به چپه هم شو نو نوره ډوډۍ به یې نه ورکوله، تر ډېره وخته یې دوتلو حق نه ورکاوه، که به یې ورکاوه هم نو په اونۍ کې یو ځل به و ،دګرځیدو ځای یې د ګرځیدو لپاره کافي نه وو، یواځې دلمر وړانګې به غنیمت وي، دوابه یې په ډېر تکلیف او تر ډېر فشار وروسته ورکوله او که به ورکول کیده هم نو ګټه به یې نه کوله، ملا فاضل محمد چې دمعدې سخت تکلیف یې درلود،یو کال یې مکمل اومسلسل وړاندیزونه کول خو چایې وړاندیزونه ونه منل، او نه یې ورته دوا ورکړله چې په پای کې مجبور شو او دډوډۍ نه خوړلو اعتصاب یې پیل کړ شپاړلس ورځې یې دډوډۍ د نه خوړلو، او داوبو نه څښلو هړ تال ته دوام ورکړ، چې وروسته ډېر ضعیف او ناتوان شو او دکمزوري نه بې هوښه په ځمکه غورځیدلی او لویدلی و، چې بیا د بیهوښۍ په حالت کې روغتون ته بیول شوی و ماته ملا فاضل محمدوویل چې ماته دعسکرو مشر د ډوډۍ خوړلو وړاندیز وکړې خو ما ددوا غوښتنه ترې وکړه او ددوا ورکولو په شرط مې ډوډۍ وخوړله، چې بیایې دپوره تداوي وعده ورسره کړې وه، دیادوني وړ ده چې د امریکایانو اکثره وعدې دچلونو دامونه اوهوایي درواغ وو ، او کله یې هم ورباندې وفا نکوله، دعسکرو معامله غیر اخلاقي، او غیر انساني وه او کله چې به یې تحقیق، او یا میډیکل ته بیول نو سترګې به یې پلاستر کیدې، غوږونه به یې سخت په ګوشیو بندیدل، په خوله به یې ماسك اغوستل کیده، لاسونه او پښې به یې ټینګ تړل کیدې، او دوتلو په وخت کې به یې لاسونه دشاه له خوا ورتړل، چې په وروستي وخت کې یې څه شرائط لږاسانه شول ، هر وروړ چې به دپنځم کمپ څخه راووت یواځې هډوکي به یې پاتي وو له رنګ څخه به یې سرې ویریده ، رنګونه به یې بیخي تك سپین اوښتي وو او کټ مټ لکه مړي چې یې له

قبره را ایستلي شوی وي او بیایې پر پښو را روان کړی وي، یو ورور عرب چې نوم یې ابو حارث دکویټ اوسیدونکي وو زما سره ډېر وخت ګاونډي پاتي شوي وو، بیا پنځم کمپ ته بوتلل شو خو چې کله بیرته راوایستل شو مابیخي نه پیژانده، او څومره چې ورته ځیر هم شوم ځاي ته مي نشو راوستلاي بیخي یې له شکله ویریدلم او که په خوب کې مې هم لیدلاي واي یقیني و چې ځني ویرېدلي به واي، الله دي ټول ورونه ددي ظالمانو له ناولو منګولو څخه په صحت او عافیت راوباسي امین، او دغه کمپ به وُرونو دپنځم قبر په نامه یاداوه چې یقیني دژوندو قبرو، ماپه لاره کي له یوه ورورشیخ صابر څخه چي بوسنیااوسیدونکي و وپوښتل چي چیري یې هغه هم داسي جواب راکړاته ویې ویل دژوندوپه قبرکی چي یقیناً تراوسه مي په زړه کي پاتې سوزونکی داغ دی.

څلورم كمپ

څلورم كمپ په دغه نيت جوړ شوی و چې کوم خلك خوشې کيږي هلته به ځي اوښه سلوك اومعامله به ورسره کوي ډوډۍ به كافي ورکوي ميوې به ډېرې ورکوي ترڅو يې وزنونه بيرته نورمال اوپوره شي، په دغه کمپ کې چې ددوو سوو ۲۰۰ نفرو ظرفيت يې درلود دژوند شرائط يې ډېرښه برابر و او دعسكرو سلوك او معامله بيخي ښه او برابره وه، دغه كمپ پنځه بلاکونه درلودل او هر بلاك څلور غټې خونې او يو لوی سالون دحمامونو او تشنابونو لپاره درلود، او هرې خونې دلسوکسانولپاره اوسپنيزکټونه اوڅه دلمانځه ځای درلود ، او دبلاکونو مخته يې دګرځيدلو او ډوډۍ دخوړلوپراخه ساحه درلود چې په يوه وخت کې به شلو نفرو پکښې تګ راتګ کاوه او ډوډۍ به يې خوړله، ډوډۍ يې ډېره وه ديو ځايي ژوند اواوسيدلوامتياز يې درلود او لمونځ به يې په جماعت سره کولای شوای، دورزش دځينو انواعو اجازه يې درلودله او دمنډې لپاره يې كافي مسافه درلودله، حمام يې په ورځ کې څو ځله کولی شوای او په هرې کوټې کې يې دوه دهوا پنکې درلودل په اونۍ کې يو ځل به يې نمائشي فلم كه چاغوښته كتلای شوای خوديادونې .وړده چې ډيرو روڼو يې مخالفت كا وه اويوځلې خويوعرب ورورټلويزون مات هم کړ ، په څو سپين ږيرو خلكوخو به يې مكتب (ښوونځی) هم وايه دمكتب دځينو شاګردانويازده كوونكيو عمر به تر اويا كاله لوړ و، خو چې كله به مو تعليمي كتاب غوښت نو بيا به يې نه راكاوه، له ډوډۍ پرته يې نور امتيازات درلودل، مثلاً په اونۍ کې يو ځلې مغزك، خورما، عسل، كيك، شيريخ هاټ ساس،ماينس، چيك اپ اونور داسې خو په نورو كمپو کې به بيا بندي

ورور په يوه ګوله ډوډۍ پسي خېژونه وهل اوهميشه به يي دلوږي فريادکاوه.

دپنځو بلاکونو په منځ کې يي پراخه مسافه درلوده چې په ورځ کي به يې هر بلاك ته د ۳۰ دقيقو دوتلو اجازه ورکوله چې پکښې کوچني دفوټ بال، او والي بال، او يو ميز د پينګ پانګ لوبو لپاره جوړشوي و او که به چا منډه وهله نو ورته اجازه به وه خواکثره وخت به دبهرنيو کتونکيو او ملاقات کوونکيو له کبله کينسل کيده. دا هغه کمپ و چې په هره اونۍ کې به ملاقات کوونکي يعني تورستان، ژورنالستان، او دامريکايانو لوړ پوړي مقامات چې سناتوران هم پکښې شامل و راتلل. عکاسي به يې کوله او هرڅه به يې په تلويزيون او عکاسي کامرو عکاسي کول، البته موږ ته به اجازه نه راکول کيده چې خبري ورسره وکړو او يا ورته دنورو ورونو دردوونکي حال ووايو. ددې کمپ جامي له نورو څخه په رنګ جلا وي رنګونه يې سپين و ، او زير پيراهني به يې هم درلوده او وروسته دوي، بيا دري جوړي شول چې پريمينځل به يې موږ خپله هم کولاي شول، او دپريمينځلو لپاره به يې صابون،او شامپو هم راکول کيدله. دکمپ په لومړي افتتاح کې چې به څوك دغه کمپ ته وروستل کيده نو دا خبره به په خلکو کې خپريدله چې فلانکي ايله خوشي شو، او موږ به هم دغه يقين کاوه، او امريکايانو به هم دا ويل چې هلته به څوك تريوي مياشتي زيات نه پاتي کيږي، خو وروسته دا مياشت په کلونوسره بدله شوه،دامريکايانودا خبره موږته نوي نه وه ددوي داسي وعدي ډيري وي چې بيابه د وخت په تيريدو سره له منځه تللې اويابه ايکسپايرکيدلي دبلاک په مخ يوه دهدايت ياقانون پاڼه ځوړند سوی وه په هغه کی داسی ليکلی و ستاسی همکاری اواطاعت تاسی ته دژوندڅه امتيازات درپه برخه کړی دی داامتيازستاسو حق نه

دی ستاسو لپاره نورتنګ اوسخت ځایونه سته که تاسی خپلی همکاری
ته دوام ورنه کړی نو هلته به بوتلل سی معنی یي داوه چی دبندی لپاره
حق نه وو اویوازی سزابدحالت دده حقو اوبس. بیرته به راشو دریم کمپ
ته!!!

دافغانستان وفد یا هیئت

دکلوبلاك څخه انفرادي بلاك ته بوتلل شوم او هلته مي ډېر وخت تېر کړ، یوه ورځ یوه عسکر راته وویل: تحقیق ته ځان تیار کړه له غرفي راوایستل شوم او یو داسي ځاي ته بوتلل شوم چې مخکي مي نه و لیدلي. دغرفې دمنځ په کړۍ پوري یې ټینګ وتړلم. او دمحقق دراتګ انتظار مي کاوه خو ومي لیدل چې څو تنه افغانان غرفي ته راغلل سلام یې واچاوه او شاه وخوا په چوکیو کې کښیناستل ځانونه یي داسي معرفي کړل ،چې موږ دافغانستان دحکومت نمائندګان یو دوه پښتانه یودکندهاراوبل دجلال ابادوو او څونفره پنجشیریان و ،کندهاري سړي یو ګیلاس اوبه راته راوړي، وروسته یې پوښتني شروع کړې ټولي هغه پوښتنيٓ وي چې موږ به امریکایانو ته پري انکار کاوه او هغوي به دا سوالونه ډېر ډېر تکرارول اویوه امریکایې ښځه عسکره څو ځلي خوني ته راغله او په غوږ کې به یې څه ورته وویل او یا به یې لیکلي کاغذ ورته ورکاوه ماترډېره شك کاوه چې دا دافغانستان استازي نه ،بلکې یوه دسیسه غوندې ده، او دوي مي دامریکایانو ترجمانان بلل ،اوپه زړه کي به مي ویل که دافغانستان استازي یا وفد هم وي نو ددوي په دستور سره غواړي چې موږوغولوي اوترخولې موخبري وباسي کوم چي امریکایان پکښي شکمن وه سره لدي چي خبري خلاصي شوي وي، له سوالونو وروسته څه مناقشه وشوه او ما ورڅخه څه پوښتني کولي اوغوښتل مي چې پوه شم چې رښتیادافغانستان دي او مطلب یې څه دی.

ما وپوښتل چې که ممکن وي راته ووایاست چي دڅه لپاره راغلي یاست ؟ دوي وویل غواړو تاسي ازاد کړو. ما وویل ښه خبره ده، خو دا

ستاسي اوسني عمل کتې متې تحقيق ته ورته دی نه خوشي کيدواوازاديدو ته. که څنگه؟دوی په خواب کې گنگوړه غوندي شول او ما هم پسي پريښودل ځکه ماته ددوی بېوسي معلوميده چي کله به يي خبره کوله نوشاوخوابه يي کتل لکه غله غوندی اوډيرپه وهم کی ، خو کله مي هم اعتماد نه کاوه چې دا به زموږ دهيواد نمائندگان وي ځکه صلاحيت يې ډېر کم معلوميده ، نور بنديان بيا تر ما ډېر شکمن و او ددوي سوالونو ته يې په ښکنځلو ځواب ورکاوه . البته دوي هم ډېرو بنديانو ته زړه نه و ښه کړی چې ورسره ووينې ځکه زينه پر زينه درسوايۍ اومنفي عکس العمل سره مخامخ کيدل ،بنديانوله دوي څخه څه غوښتل اوڅه هيله يې درلوده. بنديانو تسلي غوښته خواخوږي يې غوښته، دهېواد په حال يې ځان خبرول غوښتل، او له وفد سره يې شخصي دزړه خبري غوښتي خو وفد دا يوه خبره هم نه پر ځاي کوله، په تحقيق کې تر امريکايانو سخت و له خبرو يې ځان نا خبره ښوده. له امريکايانو يې سره کومك کاوه نو ځکه د نااميدۍ اومايوسي په وجه دبنديانو له سخت غبرگون سره مخ شول، ددوی لپاره به ښه دا وه چې دتحقيق پر ځاي يې دبنديانو داحوال پوښتنه کړي واي، دمحبس له وضعيت څخه يي لږ ځان خبرکړي واي تحنې، دخوشي کولو اطمينان ، دهيواد په عمومي حال ددوی‌خبرول، له کورونو څخه په احوالونو وروړلو، دخواخوږي احساس او په شخصي توگه ور سره غم شريکي تر سره کول ، نه داچي دامريکايانوپه نيمگړتياووکي يي ورسره مرسته کړي واي زماپه نظرپه امريکايانوپلورل اوپه لاس ورکول کافي و . خو دا هغه څه و چې دوي به نه غوښتل او يا به يې نه شواي کولي. والله اعلم

ځو ورځي وروسته بیرته لومړی کمپ ته انتقال شوم ، په ۲۰۰۴ دجون دمیاشتي په شپاړلسمه څلورم کمپ ته انتقال شوم چې هلته بیا تر یوه کال او څو میاشتو پوري میشت وم.

څه لیدلي واقعات

په لومړی دویم دریم کمپونو کې مو ډېر څه لیدلي او اوریدلي دي ځوریدونکی هیښونکی غمژنه ونکی ربړه ونکی ،په دغه دریوکلواوشپږمیاشتوکي دډېرو ستونزو سره مخامخ شوم، ډېرې ناوړې،او ناخوالي مو ولیدلې او دډېرو نادرو په اړه مو واوریدل چې اکثره یې داسلامي، او غیر اسلامي قوانینو مدني، اوغیر مدني،ملي، او بین المللي حقوقو څخه خلاف وي.

په کال ۲۰۰۳ کې د روژې مبارکي میاشتي ته دوي ورځي پاتې وې، ځینو امریکایي لوړپوړیو موږ ته وویل چې دوي به د روژې دمبارکي میاشتي په احترام اومناسبت تاسو ته ډبله ډوډۍ درکوي او دروژه ماتې په وخت کې به پنځه خرماوي او یوه وړه قطي عسل درکوي، که څه هم دروژې دمبارکي میاشتي به مناسبت دا لږ شي و، خو مونږ ته ډېره ښه اوغټه خبره معلومیده او ورباندي ډېر خوشحاله شوو، خو د سبا ورځي په شروع سره عسکرو دومره بد سلوك شروع کړ چې هغه د چا خبره شر ته یې دریا وهله مغروره اومتکبر به ګرځیدل چیغي ناري اودربي یي جوړکړي وو په بلاك کې معمولا اته څلویښت نفره اوسیدل دبلاك په اخر کې درو نفرو ورسره مشکل جوړ کړ او یوه نفر ورباندي اوبه و شیندلي، هغه غریب یې هم دسزا لپاره انفرادي بلاك ته بوتلي خبره خلاصه شوه خو په دا بل صبا چې دروژې لومړی ورځ وه دلومړی ځل دپاره دډوډۍ سزا راغله او سزا د ټول بلاك لپاره چې ۴۸ نفره وه

سزادبلاك سرجن تاكلي وه اودكمپ مسوول بې له دي چي په حقيقت خبرشي منظوره كړي وه، داسي ليكل شوي وه چې دګرمي دوډۍ پر ځاي عسكري وجبه د ۳۴ ورځو لپاره، او داوبو لپاره به څه نه وركول كيږي خورماعسل اونورامتيازات به نه وركول كيږي،موږ ته دحيرت خبره داوه چې دروژي په مناسبت دامريكايانو خبرتيا او بيا دلته دډوډۍ دسيسه او د معتصبو عسكرو بد سلوك اوورسره دډوډي سزا.

بيا مو دعسكرو مشران او ترجمانان راوغوښتل او ورته ومو ويل چې يو خو روژه ده د روژي په احترام بايد تاسو موږ ته سزاته واى راكړي، او بل يوه نفر اوبه شيندلي دي او هغه ته هم سزا وركول شوه نو ولي نوروته سزا وركوئ حال داچي هغه په هيڅ هم نه دي خبر، دريم دډوډۍ سزا لومړى ځل دي چې خلكو ته وركول كيږي كله هم داسي ندي شوي نوكه په دي كاردوباره نظروشي، خو ددوي ځواب به تل منفي و، بالاخره يې ښكاره خبره وكړه چې موږ نظامي خلك يو او ديو سړي په ګناه ټوله نيسو او ټولو ته سزا وركوو اودازموږ په قانون كي شته، ولاړه خبره خلاصه شوه، خو دا داسي لوڅ دروغ و چې موږ له ويري ورته دروغ نشول ويلى!!

يوه ورځ دقرآنكريم مبارك بي عزتي وشوه يوې ښځي عسكري چي بدشكله اوبداخلاقه وه ډيرتيره اوتيزاواز يي درلود،دي بدغوني په لومړي كمپ كې يو قفس تلاشي كاوه او قصدا يې دوه ځله قرانكريم په ځمكه راغورځولي و، بيا بنديانو غوښتل چې دي ښځي ته بايد سزا وركول شي اود قرانكريم د پوره حفاظت تضمين وشي خو كله هم امريكايانو داسي نه كول اوخپل غروريي دبندي لپاره نه ماتاوه بنديانوپه لومړى كمپ كي اعتصاب شروع كړ، دويم او دريم كمپونو كې يې هم ملاتړ وشو ددغو كمپونو ورونو ويل چې موږ به غسل او

تفریح ځای ته نه وځو او نه به کالي بدلوو، او دا به داحتجاج به توګه وي
چې دنورواعتصاب کوونکیو ورونو مرسته وشي، کله چې دوتلو او
تفریح وخت راغی بندیانو له وتلو څخه انکار وکړ او دکالو د بدلیدلو
څخه یې هم ډډه وکړه، تفریح ته وتل او دکالو بدلیدل دبندیانو حق و،
خو کله چې به موږ غوښتل دوي به نه ایستلو خو په دغه ورځ امریکایانو
دخپل ټریننګ لپاره له زوره کارواخست عسکر به چې شمېریې دولس
نفره و ، او زغري یې هم اغوستي وي او اوسپنیز پتري به یې په
زنګنونو تړلي و هر قفس ته په مارش مارش ورتلل تلویزیوني کامرو به
یې دفعالیت اوقهرماني عکاسي کوله لومړی‌به یې پر بندي غریب په
قفس کي ګاز شینده چې بیسده شي، بیا به قفس ته ورننوتل او په زور
سره به یې دباندي را ایستل، بیا به یې سر، ږیره، بریتونه، ورځي
ورخریيلي او بیا به یې په انفرادي بندقفسونوکې غورځول او دپریوتو
لپاره به یې هېڅ شي هم نه ورکاوه، ټولو بندیانو به دالله اکبر ناري وهلي
او ځینو به ښکنځل ورته کول او په ټول محبس کې داوسپنیزوکټونو
دربې اودرګی و، او دبندیانو دماغونه پکښې خراب شول . او دځیني
ورونو به یې نیمه ږیره ورخریلي او نیمه به یې ورپریښي وه، دځینو یو
طرف ورخریيلي او بل به یې پرېښي و ، دځینو یو بریت خریيلي و او بل
به یې پرې پرېښي و، دځینویې وریځي ورنیمایي کړي وي خو چې څنګه
به یې زړه غوښتل هغه به یې کوله حتي نایې (ډم) کافربه هم خپل ټوکه
ورباندي جوړوله او لوبه به یې ورباندي کوله.

۳- یو ځلي په انډیا انفرادي بلاك کې دتکبیرونو ناري شروع شوي او
داوسپنیزوکټونو ټکول ډبول زیات شول اوازونه ډېر سخت و لږ وخت
وروسته معلومه شوه چې عسکرو په انفرادي بلاك کې یو عرب ورور
چې دسعودي اوسیدونکي مشغل نوم یې و وواهه او ووژل شو په ټول

کمپ کي غوغا شروع شوه ټولو بنديانو دعا وکړه چې الله ج دي دمشعل ورور شهادت قبول کړي اوالله دي وبخښي، ټولو ورونو له امريکايانو څخه وغوښتل چې دمشعل ورور په اړه معلومات راکړي که نه نو ټول بنديان چې څه کولي شي هغه به وکړي، حالت متشنج غوندي شو هري خوا ته به عسکر دلويولويو ډانګونو سره تاويدل او هم زغره لرونکي عسکر ګرځيدل اوتوپ لرونکي موټروبه ګزمه کوله، دانفرادي کوټو په هغه کوټه کې چې مشعل پکښي وهل شوي و، سره دخطر ګروپونه وځړيدل او غرفي ته سره تخته وځړيده چې نور يې هم دبنديانو انديښنه ديقين وخواته نږدي کړله له مازيګر سره نژدي داعلان کولو ږغ وشو او په عربي پښتو اردو ژبو اعلان وشو چې ستاسي د ورور مشعل حالت ښه نه دی دعاوي ورته وکړي او تر اوسه ژوندي دي ، دې اعلان څه ارام کړل چې تر اوسه پوري خو ژوندي دي خو بيا به هم ورونو غوښته چې په احوال يې پوه شي، په سبا ورځ يو نفر هسپتال ته بوتلل شو او مشعل يې له نږدي وليده چې حالت يې ښه نه او دانديښني وړ وواو تر اوسه ژوندي وو اوپه عاجل واټ کې تر تداوي لاندي وو، وروسته له ډيره وخته يعني تر دوو درومياشتو معلومه شوه چې مشعل ورورفلج شويدي ژبه يې بنده او ټول دبدن اعضا يې بي حرکته شويدئ ولي ووهل شو، چا وواهه،څه جرم يي کړي و ؟ هيڅ معلومه نه شوه، له بندي سره دومره ظلم کله هم دبخښني وړ نه دی، او د نړۍ د ټولو قوانينو خلاف کار دي اونارواعمل دي.

مشعل دوه کاله شپږ مياشتي په هسپتال کې تيري کړي دلاس په بايسکل کې به يې يو ځاي بل ځاي ته انتقالاوه خو تر پايه جوړ نشو په خبرويې سړي نه پوهيده او د اعضاو حرکت يې لږ ښه شو خو کښيناستل

او ولاړیدل به یې د بل چا په واسطه کول دبدن دسخت، تشنج اوریږدخاوندشو او په پای کې د سعودي حکومت ته وسپارل شو.

دویمه نادره

یو عجیبه او نادرکارچې دکمپ دمسئوول له خوا به کېده داوو چې لومړی ځل ډوډۍ یو اندازه ښه وه میوه یې هم ښه وه، خو دوخت په تیریدوسره به ورځ په ورځ خرابیدله، علت یې داو چې هره اونۍ به یو عسکر په ټولو بندیانو ګرځیده قلم اوکتابچه به ورسره و او د ډوډي پوښتنه به یې کوله، چې څه مو خوښ دي په ډوډي کې څه بدلون غواړئ، او په موجوده مینو کې مو څه شي خوښ او څه مو ناخوښه دي، چې کله به اکثره بندیانو ورته ویل دغه څه مو خوښ دي راته زیات یې کړئ، او دغه مو نا خوښه دي کم یې کړئ نو په داسي چل سره به بر عکس عمل کیده، مثلاً له خوښ شویو شیانو څخه به کمیدل او نا خوښ نه به زیاتیدل چې بالاخره ټوله مینو دخوراك نه وه سم شیان بیخي ورك شول او بیکاره شیان زیات شول، چې وروسته له ډېره وخته موږ پوه شووچي علت هم دادي بیا به مو څه نه ورته ویل اوکه به یې پوښتنه هم کوله په خواب کې به مو ورته ویل چې څه راکوئ ستاسو خوښه ده پر مونږ فرق نلري، چې بیا له ډېر وخت وروسته مینو لږ څه برابره شوله.

۳- طبعي ده چې دبندیانو لپاره د وخت به تیریدو سره امتیازات ورکول کیږي، په شرائطو کې یې اسانتیا راځي او ژوند یې عادي کیږي، خو په دغه محبس کې برعکس کیدل دهري ورځي، میاشتي، کال په تېرېدلو سره دژوند اسانتیا وي کمیدلې، او شرائط سختېدل، مثلاً دسزا انفرادي بلاکونه ډېرجوړ شول، لومړی یواځي دملا پتېه وه چې څوك به تحقیق،سره صلیب، یا ډاکتر ته بیول کیده بیاداپتېه په

ځنځیرونوبدله شوه دا ځنځیران څه وخت وروسته دپښو لاسو او ملا ځنځیرونه شول ، او بیا په لاسونوکي دویم، دریم قلف زیات شو، سترګې به لوړی نه تړل کیدي بیا دپنځم کمپ لپاره سترګي، او غوږونه بندیدل ، مذهبي کتابونه لوړی ازاد و بیا په ټول کمپ کي مطلق بند شول کوم چي په کمپ کې موجود و هغه یې هم ټول کړل، علمي کتابونه لکه داقتصاد،او ریاضي، بیالوژي، سیاسي، تاریخي،جغرافیې او داسي نور کتابونه به کله ناکله راتلل دا ټوله دوخت په تیریدلو سره بند شول ، لوړی به په جزئي شیانو سزا نه وه بیا شروع شوه چې په لږ شي به درنه سزا ورکول کېدله، تحقیق به په رضا سره کېده بیا به سړي مجبور کېده چې خبري وکړي، ډېر ورونو ته ډېره سخته سزا ورکول شوه ، مثلاً په میاشتو میاشتو خلك خوب.ته نه پرېښودل کېدل لکه یو ورور ملا فاضل محمداخوند چې دخبرو د نه کولو په خاطر یو څلویښت ورځي اوشپې سزا شو دشپې له خوا به یې دتحقیق په خونه کې تاره او ایرکنډیشن به یې په وروستۍ یخې درجې سره ورته چالاناوه او عسکرو به په لرګیو ټیمان ورته ټکول لکه دغنمو په موسم کې چې بزګر چوغکي له کښته شړي، او دورځي له خوا به یې ګرځاوه یواځي دی نه وو په لسګونوکسان به همداسي سزاکیدل چي ډیریي عرب ورونه وه، دتحقیق بلاکونه به تیار دکندهاربښار دتوپخانې بازار و، بل ډول به په شپو شپو دبندیانو سراو پښي یو ځاي سره تړل کېدل او بیا به یې اېرکنډیشن یخي هواته کښینول ، او ځیني عرب ورونه خو به یې په وړو کښتیو کې کښینول او بیا به یې کښتۍ په ډېرې تیزۍ سره په دریاب کې څغلولې تر څو بدخوابه شي او وهم هم ورباندي تیر شي چي په هفتو هفتو به یې داسي سزاګاني ورکولي ډاکټران به په لوړیو مرحلوکي هر وخت ازاد و او بندي ته یې دوا ورکوله، خو بیا

داسي نه و دوابه په هفتو نه ورکول کيده او يا به تر ډېره وخته ډاکټرانو ورته هيڅ توجه نه کوله، او نه به يې دمرض تشخيص کاوه يو ورور چې دکندهار دښورابك دولسوالۍ اوسيدونکي و،چي نوم يي ولي محمد و، تر يوي مياشتي زيات يې له مريضۍ څخه فرياد کاوه، او دورځي په تيريدو سره يې مريضي سختيدله، دوه مياشتي وروسته له حرکت څخه ولويد دولاړيدلو نه و،بدن يې ټول په درد شو او ټول بدن يې وپړسيد بيا هم ورته پوره توجه ونه شوه وروسته موږ (نور بنديان) مجبور شولو چې مشکلات جوړ کړواودامريکايانوتوجه ورته راوګرځوو دروازي مو وټکولي اوپه ټولوبه موپه لوړاواز دتکبير ناري وهلي او په زوره مو دقفسو تختونه ټکول تر څو عسکر وارخطا شول مشران يې راوغوښتل ترجمان راغلی او بيايې ولي محمد کلينك ته يوړی وروسته يې دويني تر معاينې دسرطان مريضي معلومه شوه. يواځي نه چې معلومه شوه، بلکې سرطان يې له ويني سره ايني ته تللی و چې له عاجلو عملياتو سره يې څه دمه وشوه، داځکه چې که يې په وخت سره دمريضي علاج شوي واي، او يا يې دبنديانو دحقوقو مطابق هره مياشت ټيسټ (معاينه)کيداي نو داسي لږې پيښي به واقع کيدلاې. نور دې ته ورته سخت شرائط هم ډېر وه همدا رنګه ورکول شوي امتيازات بيرته اخيستل کيدل.

پنځمه پېښه

همیشه به موږ دډوډي دکمښت شکایت درلود او له لوږي به مو فریاد کاوه، تر صبر به خبره تیریدله ځکه ورځ، اونۍ میاشت، او کال نه و، کلونه وو او کله نا کله خو به مو دجنیوا کنوینشن ته هم اشاره کوله چې بندي ته باید کافي او دطبیعت خواړه ورکول شي، خودامریکانانو ځواب به مو داسي مونده چې تاسو په موږ دډوډۍ حق نه لري دغه لږ ډوډۍ چې درکوو دا هم زموږ احسان اوستاسوامتیازدي حقوق خو د بشر لپاره دي، تاسي دبشر او انسانانو په حقوقو کې حق نه لري او تاسي دشکایت حق هم نه لرئ معني داچي شکایت هم ورباندي ښه نه لګیده.لکه بوش ملعون دی ته ورته مخ کی هم بشرته دشیطان القاب کاره وّل.

بل دا چې دژوند ټول امتیازات به پلورل کیدل ، او هرڅه دبل څه په بدل کې ورکول کیدل، مثلاً که به یو سږي یا یو بندي کولاي شو چې محقق له ځان څخه راضي کړي نو دومره به نازول کیده چې ډېر څه به ورکول کیدل، او که به یې څه شي له محقق څخه طلب کړ نو به یې ورته وویل چې ته به څه کوي، حتي له یوه ځایه بل ځاي ته به دي که بدلیدل غوښتل نو قانون داو چې محقق ته ولاړشي که به محقق راضي نه و نو ممکنه نه وه چې بدل شي، او که به دي راضي کړ نو بدلیداي شوي دتشناب کاغذ، ساده،کاغذ، داوبو بوتل څلورم کمپ ته تلل، درجه لوړیدل ټول به دي په سودا کیدل او دسوالو په ښه ځواب، او یا په نوي خبره، یا په جاسوسي سره ډیرموقت پرمختګ کیده.

کله کله چې به ژورنالستان او ځیني حکومتي چارواکي تماشي ته راتلل اکثر به څلورم کمپ ته رهنمايي کیدل دا ځکه دڅلورم کمپ

شرائط تر نورو ښه وو او دوي به هم دخلکو دغولولو لپاره دنيا ته ښکاره کوله او هغه ژونالستان چې به دې کمپ ته راتلل دستوري غوندي وو بي طرفه نه ښکاريدل ځکه هغه عکاسي چې دوي يي فرصت درلودخلکوته نه ده ښودل شوي،اوبل داچي هميشه به دغه ټولګي مکرر راتلل، يوه ورځ دمعمول په ډول بيا هم ليدونکې راتلل يو عرب بندي ته يو عسکر خبر ورکړي و، چې دنن په سيلانيانوکي دامريکا دپخواني ولس مشر کنيډي ورور چې په ګانګرس کې ښه واك لري او برحاله سناتور دي راځي بنديانو غوښتل چې خپل دمظلوميت اواز خلکو ته ورسوي کله چې دزائرينو دغه ډله کمپ ته راغله مونږ يې ټول په خپلو کوټوکې قلف کړو، زيارت کوونکي به په کمپ کې هغه غرفي ته بوتلل شول چې نمايشي ورته جوړه او چمتو شوي وو، وروسته هسپتال ته ولاړل چې هغه هم ورته ښه برابر شوی و، دکمپ ديوه بلاك تر شاه دروازه هسپتال ته نږدې وه هغه کتونکي هغه دروازي ته نږدې شول، په بنديانو کې دوه ورونه وو چې په روانه انګريزي ژبه يې خبري کولې شوي دوی له فرصت څخه استفاده وکړه او په لوړ اواز يې زائرينو ته وويل چې که زمونږ خبري ته غوږ ونيسي مهرباني به مووي هغوی ورته وويل چې تاسو ته در ليدل شوي هر څه نمايشي دي دلته هغه څه پراته دي چې کله هم بندي ته نه ورکول کيږي، که تاسو واقعاً غواړئ چې په حقيقت پوه شئ نو پنځم، لومړی، دويم، دريم، ايکو ،کمپونوته ورشئ او هلته وګوئ چې دخلکو دژوند شرائط څومره سخت اوناوړه دي هلته خلك وږي، مريضان، او لوڅ پراته دي.دويم شکايت دا وچي بل موږ محکمه غواړو موږ بيګناه خلك يو ستاسو په اصطلاح تروړستان نه يو بايد تاسو مونږ محکمي ته حاضر کړئ ترڅو معلوم شي دلته څوك شته او څومره کسان امريکايانو په قفسونوکې ساتلي اوبندکړيدي

خوددغه شکایت په وجه دکمپ مسوول جنرال په غوسه اوقهرشو، شلونفرو شکایت کوونکیوته یي سزاورکړه او له څلورم کمپ څخه یي وایستل اوټول امتیازات یي ځیني واخستل.

پنځه کسان له بوسنیا څخه راوستل شوي و او هلته په ګوانتاناموکي بندیان و ، تحقیق ډیر تریږ کیده او درني سزاوي هم ورکول کیدي، شیخ صابر،ابو شیما ، محمد ، مصطفي، اوالحاج ډیر مظلوم او مسلمانان خلك و دوي تر پایه په دي نه پوهیدل چي ولي مونږ راوستل شوي او ګناه جرم مو څه دي، شیخ صابراو ابو شیماغریبان خو پنځم کمپ ته هم دسزا لپاره بیول شوي وه، همیشه به دوي په دي سره ځوریدله چي تاسو ولي بندیان یاست او موږ ته باید اقرار وکړي چي ولي دلته راغلي یاست اوعلت یي څه دي دا هغه سوال و چي باید بندیانو کړي واي شیخ صابر ماته وویل چي موږ ورته وویل موږ خو په علت نه پوهیږو خو تاسو که موږ ته علت و نه وایاست نو موږ به نور له تاسو سره دتحقیق په وخت کي خبري نه کوو، ډیر وخت یي خبري ونه کړې خو بیایې ځواب داسې موندلی وو،عجیبه دماشومانولوبه ده سبحان الله ځواب داچي امریکایان په هغو خلکوباندي پوهیږي چي امریکایانو، او یا د امریکا منافعو ته خطر وي که څه هم موږ په تاسو ظاهري ثبوت نلرو لکن ستاسو په دماغونو کې مفکوره داوه، چې په مستقبل کې امریکایانو ته خطر وررسوئ اوپه امریکایي ودانیوحملی ترتیب کړی، نو ځکه تاسو امریکایانو ته خطریاست موږ دلته راوستلي یاست اوموږحق لرو چي تاسوبیله محکمی ترهره وقته وساتو مونږچی داسی فوق العاده حق امریکاته چاورکړی دی ، دیادوني وړ ده چې دغو ورونو نه افغانستان لیدلي و ، او نه یې له کوم تنظیم سره رسما تماس درلود یواځې دسربیانو دظلم په وخت کې یې چي دبوسنیامظلوم مسلمانان یې په

شهادت رسول جهاد اوداسلامي مسوولیت له کبله دخپلوورونو ننګه
کړې وه اونتیجه یې داشوه . والله المستعان.

له قرانکريم سره
دامریکایې عسکرو معامله

دقرانکريم بې احترامي او بې عزتي خو له لومړۍ څخه امریکایانو
ته عادي کاروو له موږنه یې هم همداسی توقع درلود ،خوموږته
دژوندمهم فرض وو که څه هم امریکایان موږته په دې فکر وړي و چې
ولي موږته قرانکريم دومره مهم دی، اکثره وخت به دقران پاك بې
حرمتي دستونزو سبب ګرځیده او دا کار خو به ډېر ځله قصداً پیښېده،
او کله به سهوا، خو قصدي اعمال به ډېر کیدل لکه هغه دکندهار پېښه
چې وړلندې مې ذکر کړه، خو په ګوانتانامو کې تر لس ځله هم ډېر دا
کار وشو، پنځه ځله خو امریکایانو په خپله رسماً مِنلي ده، څو ځلي
تردي وروسته پیښې وشوې څو ځلي په پنځم کمپ کې ورته پیښې
وشوي چې اوسني مشکلات تړې جوړشو . دسوریې اوسیدونکي حمزه
بطل ووهل شو مخ او سترګي یې پړسیدلي وي او قرانکريم هم دعسکر
په لاس اخیستل شوي و، زموږ سره دا وعده سوی وه چې قرانکريم ته به
عسکر لاس نه وروړاندي کوي او نه به یې تلاشي کوي خو په پنځم کمپ
کې دحمزه معامله وروستۍ پیښه وه چې دعسکرو له خوا وشوه ،او
بیایې مبارك قرآنونه سره لتولي و، سره ددي چې له موږ سره وعده
شوي وه چې دتلاشي پر وخت باید بندیان خپل قرانونه له ځانه سره
یوسي چې ددغو وعدو پر خلاف سلوك دبندیانو د سختي غوسې سبب
وګرځید او عکس العمل یې مشکلات اواعتصاب و ترڅوخپله کرکه
ورته څرګنده کړی.

بندیان په دنیا کې عاجزه او نا وسه طبقه ده چې هیڅ یې په واك کې نه وي او نه څه کولي شي، خوپه تیره دامریکایانو یرغمل شوي بندیان بیا په عاجزو کې تر ټولو عاجز انسانان دي چې دبشر له ټولو حقوقو محروم بي برخي او په نا انساني انزوا کې ساتل شوي دي، خو له ډېر عجز سر بېره ورته قرآن مبارك دژوند تر ټولو اړین وو نو ځکه به یې دقرآن لپاره ځان واژه، ګران بدن به یي زخمي کاوه، او وږی، تږی به یې ژوند کاوه.

قران الکریم دبندیانو لپاره دعذاب او سزاترټو لویه وسیله وه چې امریکایې عسکرو به هروخت دبندیانوپه ضد کاروله او همیش به بندیانو ورباندي غیرت کاوه، او امریکایانو به ورته دزړه دخوښې سزا ورکوله.کله چې به امریکایي ځناوروغوښتل بندیانوته سزاورکړی نوقران الکریم ته به هڅه کول اوبیابه یي پړه پربندیانواچول، موږ په دي پوهېدلو چې قرآن زموږ دعذاب او سزا سبب دی ، امریکایان تري ناوړه استفاده کوي او دبندیانو په ضد یې استعمالوي خوڅه موکړي واي چاره مونه درلوده .

مونږ به همیشه غوښتل چې په کمپ کې باید قرانکریم نه وي مونږ دقران مبارك پر تسلیمدلو ټینګار کاوه،چي دتسلیمولوپه وجه یي هم دستونزو سره مخامخ شولو اوامریکایانوولي داکار کاوه؟؟ چې کله به موږ قرآن له ځان سره نه پري ښود هم به سزا راکول کیده او که به مو دځان سره ساته نو حفاظت به مو یې هم نشواي کولاي په دواړو حالته کې مشکلات پیدا کیدل چي په سلو کې اتیا فیصده عذاب موږ ته دقرانکریم په سبب راکول کیده، او پاتې شل فیصده نور مشکلات وه، دقران په عوض به موږ نور مذهبي کتابونه غوښتل خو داکار صورت ونه نیوه او یواځي موږ دقرآ ن دساتلو اجازه درلودله اوبس.

دعبدالله خان دخولې انځور

داروزګان ولایت دچارچینو ولسوالي اوسیدونکی عبدالله ورور چې اصلي نوم یې خیرالله وو او دخیرالله خیر خوا په نامه نیول شوی وو او بیا له ډېر وخته وروسته له ګوانتانامو څخه خوشي او ازاد شو. دخپلو سترګو لیدلي حال راته داسي ووایه چي کله په کندهار کې دوی بندیان و. هره ورځ به دتلاشي په نامه امریکایې عسکرو ددوی دتوهین هڅه کوله، دده په وینایو څلي عسکرو تلاشي کوله زه یې له تفتیش وروسته پړمخي پر خاوره وغورځولم، او زما مبارک قرانکریم یې له تلاشی وروسته پانه پانه په مځکه وغورځاوه، چې کله یې قرانکریم وغورځاوه ددوي دتلاشي سپي چې لدوی سره وو پرقران الکریم حمله کړه.او په خوله یې وشنډه چې کله مونږ دغه حال ولید دالله اکبر ناري مو پیل کړي سپي بیرته قرانکریم له خولي وغورځاوه او عسکر بیرته قرانکریم پورته کړي او ما ته یې راوغورځاوه چې دغورځولو په وخت کي قرآن کریم په هغه ستل کې ولوید چې بندیانو ته یې دقضای حاجت په خاطر ایښي و. عبدالله ورور وایي بې له ژړا بله چاره نه وه زه هم پړمخي په خاورو کې پروت وم، او قرانکریم خو په هغه حالت کې و. مابه یواځي داویل اې مبارک قرآنه ستا خو هیڅ ګناه نشته یواځي دا چې دانسانانو په خاصه توګه دمسلمانانو دهدایت کتاب یې او زما هم بې له دې چې په تا عمل کوم بله ګناه نشته، نو ته په اخرت کې پر ما شاهد اوسه، او زه به پر تا شاهد اوسم چې دنړۍ استکباري قوت دنوري کفري نړۍ او په مسلمانانو کې دمنافقانو په مرسته او کومك زما او ستا سره دغه چلند کاوه اوداسي مظلومیت په حالت کي وو.

دسعودي اوسيدونكي شاكر يوځلي تحقيق ته بيول شوی و او دده په وينا ، قرانكريم دمحقق تر پښو لاندي په دې غرض ايښودل شوی و، كه شاكر رښتيا خبره ونكړي اوهغه څه ونه مني چي محقق يي غواړي نو محقق به پر قرانكريم باندي پښې كيږدي والله اعلم،

ددې خبري په رسواكېدلو سره ډېرو ورونو غيرت وكړ، او ډېر په عذاب شول په مياشتو مياشتو يې ډوډۍ ونه خوړله او له رنګارنګ ستونزو سره مخ شول، دتلاشۍ په وخت كې ډېر ځله عسكر دقرانكريم سره موښتل اويا به يې لاندي راغورځاوه او بيا به يې دخطا او سهوي رنګ وركاوه او عامل به يې له هيڅ ډول ستونزې اوسزا سره نه مخ كيده، او نه به سزا وركول كيدله، يو ځلي خو دا هم پېښه شوه چې كله به بندي ته سزا وركول كيدله نو قران الكريم به هم ځيني اخيستل كيده ، او چې كله به بيا بندي په خپل اختيار نه غوښت نو بياد سزا موده ورته نوره هم اوږديدله، دقرآنكريم داحترام تشي وعدي تر پايه هم په ځاي نشوې خو دبنديانو دسخت مقاومت له خاطره دوي مجبوراً څه نا څه اقدامات وكړل خوامريكايانودشاكر عكسونه دكريكاتور په شكل جوړكړه دشفي لخوايي دبنديانوقفسونه ته ورغورزولي و په هغه كي دشاكرترعكس لاندي ليكلي و(المنافق) ترخودنورو بنديانوګمان پر بد كړي .دی ته ورته ډيره بل عرب عبدالهادی نومی عكسونه جوړ سوی و چی دترازو دوه پلی اوميزان و، په يوه تله كی دعبدالهادی عكس اوپه بله تله كی دړواغ چی ددرواغو تله ډيره درنه اوهغه بله سپكه وه، عبدالهادی په دی متهم و چی ګواكی دی د زرقاوی ورورودی اودهغه په هكله معلومات لری خوعبدالهادی دانه منله، كله چی امريكايانوغوښتل چی يونفر منفور كړی نوداسی كړنی به يي كولی خوهغه به بالعكس په خلكوكښی دحبوب سو ځكهٔ چی دامريكا يانوپه

خبره هیڅاهم اعتماداوبروسه نه کوله اودامریکایانوښه دښمن خوندورکاوه اومحبت به یي ورسره کاوه .

قرانکریم به له بندي سره په قفس کې و، او یو نازک ماسك ورته دپورته ساتلو په خاطر ورکول کیده ، چې حفاظت یې وشي ډېر عسکر چې مشکلات به یې نه غوښتل قرانکریم ته نه نږدې کیدل او احترام به یې کاوه خو کله چې به بندي تحقیق، ډاکټر، یا دګرځیدلو لپاره دباندي ته دځنګ ګاونډیو ورونو به یې دقرانکریم ځارنه کوله ترڅو ورسره بې احترامي ونشي

دخوبندیانوله
ښخه اوربدلي انځورونه

دوه بندیان چې زما سره نژدې کاونډیان و یو دتاجکستان، او بل دیمن اوسیدونکي و، تاجکستاني ورور محمدیوسف، او یمني ورور مختار نومیدل دادوه هغه کسان وه چې ده قلعه جنګي په ظالمانه دسیسه کې تر تسلیمیدلو وروسته ژوندي پاتي شوي و، دوي به دخپلي تسلیمي، او بیا دبد سلوك، او بیا دبمباریو، دناخوالو قیصي په بار بار راته کولې، دوي ویل چې مونږ دوستم خداي ناترسه ظالم ته په دي نامه تسلیم شولو چې بي عزتي به راسره نه کوي، او دژوند حفاظت به مو کوي، خو بیا دتسلیمۍ وروسته هر څه بدل شول، زخمي وروڼه تر تسلیمي وروسته وویشتل سوه اوبیاشهیدان شول او یا ژوندي تر خاورو لاندي شول او په ژوندو وروڼو هغه توهینوونکي څه وشول چې کله یې هم له مسلمان ښخه څه چې ان له انسان ښخه توقع نه کېدله، په کاڼو ویشتل، په لرګیو او کونداغونو وهل، په سپېږمو ، سترګو، غوږو لرګي منډل، او نور داسي کړه تر کالو کشولو پوري ترڅو بربنډ شي، د ټولو لاسونه تر شاه وتړل شول او پښي هم دځینو وتړلې شوې او بیا په کانټینرونو کې واچول شول دومره زیات به په کانټینر کې اچول کیدل چې له ډېره زوره او نفس تنګۍ نه بیا هم ډېرو خلکو ژوند له لاسه ورکړ، جنګي کلا ته راوستل شول او په ډېره بي رحمۍ یو پر بل وغورځول شول، تږي او وږي وو ډوډۍ، اوبه به نه ورکول کیدې ، او ټولو چې په جیبو کې څه درلودل ځیني لوټ شول کله چې څه اوبه یا ډوډۍ را کول شوه نو دحیواناتو په شکل وه، دډوډۍ دخوړلو لپاره تر شاه تړلي لاسونه راخلاص نه کړل شول، او یو دبل په خولو به مو وچه ډوډۍ سره پرې

کوله یابه مو په خوله کشوله تردي حده چې دوستمې ملېشو به دپنډوس غوندي لوبي راباندي کولي، او په لغتو به يې يو له بل سره جنګولو، دوي به ډيرډيرويل چې موږ په دي سخت پښېمانه وو چې ولي تسليم شولو، ځکه تر داسي وحشي او غير انساني عمل خو مرګ ځو چنده بهتر او عزتمن و،محمد يوسف تاجکي خو دا هم ډېر ويله چې کله زما د جيب پيسي اوسامان لوټ شو يوه ازبك مليشه مي په خوله کې وکتل ما پخوا دژېړو پوښ داره غاښونه په خوله کي ايښي وه دوي فکر وکړي چې دا به سره زر وي په ډېر قوت سره يې غاښونه را ښخه کشول،څرنګه چې هغه ډېر ټينګ و نو بيا يې دپلاس په واسطه کار شروع کړ خو بالاخره ما ورته وويل چې دا ژېړ دي طلا نه ده بي قيمته شي دي همداسی يې دنوړو عسکرو په تاېيد سره زه پريښودم،ديادوني وړده چې محمديوسف تاجکي دده په قول افغانستان ته دويزي اوپاسپورټ له لاري راغلي وواوپه کندوزکي يې مزدوري کوله.

خو مختار چې دعمر له لحاظه کم و هميشه به يې د جنګي کلا دياد سره ترغټو سترګو اوښکي راتلي او افسوس به يې کاوه، ده راته ويل چې کله به موږ ډېر سخت په عذاب شولو نو مو په خپل منځ کې وويل چې تردي ژوند خو مرګ ښه دي کوښښ به وکړو چې لاسونه سره خوشې کړو، او بيا به په موجوده ازبکو حمله وکړو تر ځو يا مړه او يا لدې ځايه ووزو خو دوتلو امکانات بيخي کم و ، همداسي وشوَل دډېرو لاسونه خلاص شول او دالله اکبر په چيغه دلوي خداي په نصرت سره مو په عسکرو حمله وکړه سلاح مولاس ته راغله، جنګ شروع شو او امريکايانو لړوخت وروسته بمبارد پيل کړ تردي چې اکثره وروڼه شهيدان شول، تر شپږو ورځو جنګ دوام وکړي وروسته دوستميانوکلا ته اوځينوکوټوته دفترولوپه زريعه اور ورکړی بيايي اوبه خوشي کړي

ترڅوله داوراو اوبوڅخه دسلاح کارواخلي کلا اوخوني تولي له اوبو ډکي شوي ، اوبه زياتي شوي اومهمات اومرمی مو هم خلاصي شوې بيا بيرته ونيول شولو، دا هغه غميزه وه چې په سلګو نو انسانانو په استفزازي چلندسره خپل مرګ او دبل مرګ ته مجبور کړل شول اوزړه ورته ښه کړي .

يو بل بندي محمد يوسف افغان راته دخپل نيولو قيصه وکړه ويل به يي چې زه طالبانو په جلب کې بيولي وم، او کله چې تسليم کړل شولو نو تر ډېره حده به مونږ فکر کاوه چې ژوندي به پاتې شو او خپلو کوروته به سالم ورسيږو، خو داهيلي مو هغه وخت په ناهيلی بدلي شوې چې ويشتل، او ضربه کول پيل شول، سلاح تسليم شوه لاسونه تر شاه وتړل شول او په بنديانو کې چاړ شروع شو، خلك ويشتل کيدل، په برچو وهل کيدل، او زخميان خو په هغه کندوکي ژوندي ښخ کړل شول چې دبارانونوداوبو په زور جوړي شوي وي، ښه کالي، صدری (واسکټ)، لنګوټي، ساعتونه، دجيبونوټول سامان، اودپښو څپلی خو به هر يوه لوټولي ناري (لاړې) توکل،په سوکانو، لغتو، څپېړو وهل، ښکنځل خولاعادي کار وو، په سلګونو کسان ضربه کړل شول، او دا کار دلاري په اوږدو کې دري ځلي وشو، وروسته په يوه کانتينر کې واچول شولو چې په هغه کانتينر کې چې زه وم قريب تر ۳۰۰ پوري نفر وو دکانتينر دروازي په زورسره بندي شوي، دحيوانانو نه ،بلکې د پرورو په رنګ يې په لغتو پکښې تخته کولو، دمزارشريف ښار و دسهار تقريباً اته نهه بجي وي دوي شپي او ورځي په همدغه کانتينر کې تيري شوي، ددروازي له بنديدو لږ وروسته دخلکو نفس تنګي پيل شوه او زورونه،تيلي،او ټمبي شروع شوي چيغي،غلبلي او ناري شروع شوي خو چا نه دروازه خلاصه کړه او نه چا راته اوبه او کومك راکړ،ان تردي حده

په خلکو کې تکلیف زیات شو چې خلکو حواس له لاسه ورکړل ، او یو په بل به یې خولي لګولي، او یو د بل غوښي به یې په غاښونو سره پرې کولي، او په ځانونوبه نه سره پوهیدل.دی وایي چې ډېر ځله مواوازونه اوریدل چې ځیني بندیانو ورونه به ویل چې هغه دي رسول اکرم (ص) راغی، او چا به دجنت ناري وهلي او بیا به یې روح له تنه جلا کیده، په همدې دوي دري ورځو کې دغه بدحالت و او دري ورځي وروسته دکانتینر دروازه خلاصه شوه زه لاهم دکانتینر په پاي کې ژوندي پاتې وم، او زما په شمول یواځې دولس تنه ژوندي پاتي وو او باقي ټوله په دغه وحشي عمل سره له دنیا څخه ولاړل اوشهیدان شول، زه دمړو په جسدو باندي راتیرکړل شوم او بهر راووتم، دده په وینا لومړی ځوك چې زما سترګي پري ولګیدي هغه ځوك وو چې مایي کله هم فکرنه کاوه،اوزه یي هم دیادولوجرات نلرم. او بیرته ژر وتړل شوم او سترګي مي بندي شوي، او دشبرغان کرغیړن محبس ته بوتلل شوم،دیادوني وړده چې له مزارشریف څخه تر شبرغانه پوري یواځې ددوو ساعتو دموټر لاره (تقریباً ۱۲۰ کیلو متره مسافه) ده، ده وویل کله چې په شبرغان کې له نورو بندیانو سره یو ځاي شوم نو نورو بندیانو هم دخپلو ترخو قیصو څخه خبر کړم، او په ټولو باندي همداسي ناوړه اوبي رحمه حالت تیر شوي وو چې په نتیجه کې یې تقریبا د اته زره تسلیم شوبو کسانوله جملي څخه د دریو زرو په اټکل تر ډېرو ستونزواوستونزو وروسته ژوندي پاتي شوي و ، او پاتې پنځه زره شاه خوا تسلیم شوي اسیران تر خاورو لاندي، او یا د بدنامي له کبله وسوځول شول . دا لیدلي حالات دي خو سیاسي اړخونه یې ډېر ژور اوعمیق دي چې ولي دا کار وشو دچاپه مشوره وشو، او تر شایې دچا لاس و خوزمادلیکلو لپاره دومره څه کافي دي. دلته باید ووایم چې هغه مهال ددوی تر تسلیمی

وروسته څو ځلي ما ((لیکوال)) له اسلام اباد څخه دټیلفون پر کرښه له دوستم بي رحمه سره خبري وکړي او هر ځل به يې دبنديانو دسالميت اطمينان راکاوه، دملل متحد دبشري حقوقو، دسري میاشتي دمقاماتو سره مي په اسلام اباد کې عاجل ملاقاتونه وکړل، او په عاجل اقدام کولو مي ځيني غوښتنه وکړه تر څو دخلکو ژوند بچ شي، او د بشري حقوقو دخوندي ساتلو ځارنه وکړي.زه په دي سره پوهيدم چي دوستم دوينوزبيښنلو ژوی(ژوره) ده خداي خبر چي بنديان به سالم پريږدي همداوجه وه چي لاس اوپښي به مي هري خواته غورځول همدارنګه زماترنيولومخکي مي له موجوده ولس مشرحامدکرزي سره هم داسيرانوپه ساتلوکي دټيلفون په کرښه دده توجه وغوښتله،اوله پاکستاني ديکتاتور پرويزمشرف څخه مي هم رسمادهمکارۍ غوښتنه وکړه خو ونه شوه څه يي نه کول يايي نسواى کولاى والله اعلم.

يوه بل بندي چې نوم يې عبدالغني زمري وو دخوشاب دکلي اوسيدونکي و،ده دخپلو نيولو په هکله راته وويل کله چې زه له کور څخه بوتلل شوم او د کندهار والي ګل اغا ته په دي نامه معرفي کړل شوم چې ګواکې زه هغه کس يم چې دکندهارپر هوايې ميدان مي توغندي توغولي دي، هلته پوښتني راڅخه ډيرې وشوي خو زه له هغه څه څخه ناخبره وم چې دوی را باندي تورلګاوه بيرته دوالي دورورعبدالرازق په لاس هغه چاته تسليم کړل شوم چې پخواني مشهور کمونست قمندان الله نور نومی وو، چې دکمونست رژيم په وخت يې دلښکرګا په ولايت کې نظامي دنده درلودله په زرګونو مجاهدين يې شهيدان کړي وو او دکمونيست رژيم له نسکوريدو وروسته پاکستان ته تښتيدلی و خو دامريکايانو له يرغل وروسته بيا ځرګند او فعال شو. په همدي وخت کې دکندهار دهوايې ډګر دامنيت مسؤول و او هغه ته

وروسپارل شوم، او له سپارلو وروسته هغې کوټې ته بوتلل شوم چې دیوالونه یې ټول په سرووینو رنګ و اوسپنیز کیبلونه راغلل او وهل شروع شول خو بیا هم ما هغه څه په ځان نه منل چې دوي به یې تور راباندي لګاوه، بیا دسزا او شکنجو تکتیك بدل شو دشپې لخوا به ځړول کیدلم او څو قسمه ځړیدل مي ولیدل دصلیب غوندي پیپونه تیار شوي و په عرض به له یوه لاسه تر بل لاسه تر لستوڼو ایستل کیدل او بیا به یې په نري لیلوني رسۍ سره وتړل، بیا به یې ځړولم ترڅو به زه بیهوښه شوم او بیا به یې سرچپه په پښو ځړولم، او دورځي خو دکیبلونو ګوذارونه و ترڅو ورځو همداسي حالت وچې بیاالله نورقمندان په خپله راغی اوراته ویې ویل که هرڅومره ځان ټینګ کړې بیاهم به اقرارکوي اوکه اقرارونه کړي نوپه دغه کیبل به په ملادوه ځایه کیږي او قسم دي که ژوندی خلاص شې په هم دي مجبوري مي هغه څه په ځان ومنل چې دوی راته ویل، تر اقرار وروسته بیا امریکایانو ته ډالۍ شوم.

دیوه بل وروړقیصه

یوه بندي ورورچې نوم یې غسان او دسعودي عربستان اوسیدونکي و دخپل اسارت قیصه یې داسي راته وکړه، ده ویل موږ لاهور ته نژدې په یوه سراي کې ددي لپاره اوسېدلو چې بهر لاره پیدا کړو او له پاکستان څخه ووزو، خو دوتلو لار په ډېرو روپیوراته پیدا کیدله او دومره کافي پیسي موږ نشوي پیدا کولی او دتیتې بیې لپاره مو کوښښ کاوه اودځیني پاکستانیو چاروا کیوسره موخبره روانه کړې وه، یوه شپه ناڅاپه دربی شو اوپه کورکي اوسېدونکي پاکستاني ورور په ډېره وارخطایې سره راته ناره کړه چې امریکایان راغلل، او دکور شاه وخوا یې محاصره کړې ده، موږ له خوبه راویښ شولو خو د پاکستاني عسکرو پرته مو نور څوك په نظر رانغلل شاه وخوا مو لاره وڅارله دوتلو لار مو ونه موندله، پاکستاني عسکر څکه داخل ته ژر رانغلل چې ګومان یې کاوه زموږ سره به اسلحه موجوده وي څو دوي ته تاوان ونه رسیږي، خو زموږسره هیڅ هم نه و یواځي کوچني دترکارۍ چړې مودفاع لپاره اماده کړې وې،پاکستانی عسکر کرارکرار رانژدې کېدل او بیا به یې ترجمان راته ولیږه چې تاسو په خپله ځانونه موږته تسلیم کړۍ موږ به درسره مرسته اوکومك وکړو.

موږ ورته وویل چې له تاسو سره امریکایان دي او هغوي ته موږ ځانونه نه تسلیموو خو دوي وویل چې امریکایان نشته موږ صرف معلوموو چې تاسي څوك یاست اوڅه کوئ موږ ورته وویل چې موږ عرب مسلمانان مجاهدین یو ستاسو وروڼه یو دالله لپاره زموږ سره غرض مه لرئ، خو دوي په څو څو ځله په الله (ج) سره قسم کاوه چې دوي تاسي ته تاوان نه رسوو دوي به داډیرډیرویل چې موږ هم مسلمانان یواومسلمان

به څنګه بل مسلمان وروركفارو ته تسلیموي، تاسي زمونږ ورونه یاست، کله به مو هم امریکایانو ته تسلیم نه کړو، خپل دولت ته مو وراستوو، او بل دا چې ستاسو سره به موږ دورور ګلوي سلوك کوو او ستاسو احترام به کوو کله چې موږ ددوي په قسمونو او وعدو اعتبار ونکړ ، نو بیایې څو نورخلك راواستول چې صورت او سیرت یې په شریعت برابر معلومیدل، ښې غټې ږیرې یې درلودې اوعلمي معلومات یې درلودل، موږ ته یې ځانونه دلشکر طیبه مجاهدین معرفي کړل ځانونه یې راته نژدې کړل، او خبرې به یې په ایت او حدیث کولې په عربي ژبه یې ښه تسلط درلود ،او هغوی په الله ج دقسمونو لړۍ ګرمه وساتله چې مونږ به امریکایانو ته نه تسلیموي او دوي مسلمانان دي خپلو هیوادونو ته به یې سالم رسوي، او په اخر کې یې دتعهد لپاره یو خط هم ولیکه چې دا وعده پکښې شوي وه چې موږ به نه تسلیموي دخط په پای کې یې په دغه مبارك ایت چې دموسی او شعیب علیهما الصلات والسلام په وعده ذکر شوي خاتمه ورکړه – والله علی ما نقول وکیل.

مونږ دمجبوریت له کبله ځانونه تسلیم کړل، مګر هغه څه مو ونه لیدل چې وعده یې کړې وه، پاکستاني عسکرو لومړی لوټ کړو او په ډېره بې رحمۍ سره یې وتړلو او بیایې امریکایې عسکر راوستل چې زموږ تماشا وکړي، کوم چې دوي ورته مخلصانه خدمت کاوه، او دهغوی شاه ته ولاړ و بدردیې راته ویل وهل، او ټکول شروع شول او بیا په هغه تورو کوټوکې وغورځول شولو چې ډېرې تیاره او کوچنۍ وې او سمدلاسه راته شکنجه راکول شروع شول ،دشکنجې په وخت کې به ځیني عسکرو موږ ته داسې هم ویل چې تاسو زمونږ ورونه یاست خو مونږ مجبور یو چې له تاسو سره داسې معامله وکړو یعني شکنجه او بد

سلوك هم دمجبوریت له کبله کیده، خو عجیبه داوه چې ویل یې که تاسو موږ ته ډېري پیسي راکړئ نو تاسو به امریکایانو ته تسلیم نکړو خو زموږ سره دومره پیسي نه وي چې دوي پرې راضي کړو،نوبالاخره موږ امریکایانو ته په ډېرې بې عزتي سره وسپارل شولو او دسپارلو په وخت کې به پاکستانیانو داسي ویل چې خدا حافظ تسلیمي او خدا حافظي ای مجبورستانه خدای خبر چی غوږبه خلاص سی؟!!.

دوه ورونه چې یو دیني عالم اولیکوال عبدالرحیم مسلم دوست او بل دانګریزي ژبي تکړه استادبدرالزمان بدر ودجلالآباد داوسیدونکي و ، په پاکستان کې یې دمهاجروپه توګه ژوندکاوه او خپل شخصي کور یې درلود چې بیا دپاکستانیو چارواکو لخوا نیول شوي اوپه امریکایانو پلورل شوي وو، دا هغه کسان وچې کله یې هم له طالبانو سره رابطه نه درلوده او نه یې په طالبانوکي کومه دنده ترسره کړي وه، دخپل بند او نیولو په اړه یې راته وویل چې موږ دصحافت کار کاوه او دیوي مجلي او ځیني اخباري ایجنسیو سره مو په مزدوري باندي کار کاوه، دوي تقریباً دري میاشتي له اي ایس اي سره په زندان کې تیرې کړي وی ویل یې یواځې موږ دافغاني غیرت له مخې دافغانستان پر حالاتو لیکني کولي اوافغان وژنه موغندله چي اکثره دپاکستان له خاوري بمباریده اوخپل ډك زړه به مویه ازاده لیکنه تشاوه او کله مو هم داسي عمل ندي کړي چې دپاکستان پر ضد وي،اویاوسلوال عمل وي دشپي له خوا زموږ په کور چاپه ووهل شوه، او پاکستاني عسکر مو په ښځو او ماشومانو کي د شرمښانو غوندي ولویدل، دکور سامان یې ټول ولټاوه او زموږ دوو ورونو لاسونه پښې یې ټینګ راوتړل او په خوله او سترګو یې پلاسترونه راته ولګول ښځو ماشومانو مو چېغي، وهلي،موږ اود فامیل نور وګړي نه پوهیدلو چې پاکستانیان دڅه لپاره دا کار کوي،خو کله چې د

اي ايس اي توري بندي خانې ته وروستل شولو پوه شولو چې دا ځاي به دځه غرض لپاره وې، توهينوونکې خبري سپك وضعيت به راسره كيده، او كله كله خوبه دافغانستان په هكله دپيغور خبري راته كيدلې، تحقيق شروع شو اكثره پوښتني هغه وي چې له مونږ سره يې هرګز علم نه و او نه مو ورسره ارتباط درلود، امريكايي ځارنوالان هم تحقيق ته راتلل خودپاكستانيانو خبري تر ډېره دپيسو او معاملي وي، ځرنګه چې له مونږ سره ددوي درضايت پيسي نه وي بيا پر امريكايانو وپلورل شولو دیادوني وړ ده چې دغه ورونه امريكايانو هم په خپل نظامي محكمه كې بري و بلل اوازاد يې كړل اوهيڅ يي پرې پيدانكړل ،همدي ته ورته حاجي ولي محمد صراف ، عبدالرحمن نوراني او ډېري افغانان و چې د پيسو په نه وركولو سره پاكستانيانو پر امريكايانو خرڅ كړي و په دي نامه چې ګواكي دوي له القاعدي ياطالبانوسره تماس درلود. خو هغوي بې له كوم ثبوته خوشي كړاي شول حاجي ولي محمد يو صراف وو چې دپيسو دبدلولو او دسروزرو سوداګري يې كوله دا دده شخصي سوداګري وو، تجاران له هرچا سره معامله كوي دهر حكومت، او هري موسسي، او هر فرد سره تجار خپله ګټه لټوي دچا دسياست او حكومت سره اكثره اړه نلري. حاجي ولي محمدورور خو يو شخصي موټر او څه نقدي پيسي هم له لاسه وركړې وي او تر اوسه مظلوم دګوانتانامو په زندان كې بې برخليكه پروت دی اوبچيان يي په انتظاركی دی.

اكثرو ورونو به همدي ته ورته خپلي كيسي راته كولې خو ددې كتاب دحجم لويېدلو په خاطر نه غواړم چې هر څه وليكم دومره نمونی به كفايت وكړي انشاء الله دیادوني وړده چې دعربو ورونو سره په پاكستان كې بد او بې رحم سلوك تر افغانانو ډېر شوی وو، البته دګوانتانامو اكثره بنديان دپاكستان دهمكارۍ اوانسان پلورنې دسوداګري نتيجه

وه او ددوی دانسان پلورني سوداګري دپانګوني غټه برخه ده چي دهمدغه سوداګري له برکته مسلمانان دګوانتانامو په جزیره کې دزحمت شپي اوورځي سبا کوي اودزړه له کومي پاکستان ته دخرابي ښیراوي کوي یقین لرم چي ددغومظلومانوله ښیراڅخه الله بي نیازه ذات غافل نه دي اوپه خپل وخت به نتیجه ورکړي الله دي ټول مسلمانان په خیر له ظلم او اسارت څخه وباسي. دبندیانو په منځ کښي پاکستان په مجبورستان شهرت درلود له دې کبله چې هرڅه به یې کول بیابه یې ویل (پاکستان مجبور هي).

دبشردحقوقوناري خواوس هم دنړي ګلوبل کوره لړزوي اودنړۍ په هرګوټ کي په لوړاوازدخلکودغوږو پردي شلوي اواحترام یي دهرچافریضه ګرځولي.دافغان مرتد عبدالرحمن ، او علي محقق نسب په لړبندخودنړۍ فرعوني ولس مشران هم ناقراره شوه کولتوراومذهب هم ترپښنولاندي شو په دي هکله غواړم لږتشریح ورکړم.غواړم لږ لوستونکي متوجه کړم چې دبشر دحقوقو دخوندي ساتلو په غرض ددویم جهاني جنګ وروسته، چې پکښي نهایي ظلم وشو اوډېر بیګناه انسانان پکښي مړه شول په ملیونونه انسانان په شکنجو، وهلو، او حتي په نیازي کمپ کې وسوځول شول دامریکایانوپه اټوم دجاپان په هېروشیما اوناګاساکي په ولسي وګړووغورځول شوچي ډېر شمېرانسانان په کښي ویلي شول،ښځي، نارینه، سپین ږیري، کوچنیان په مذهبي او نورو دسیسو وځورول شول،چي بیا ملل متحد ایجاد شو په دي غرض چي مساوي عدل په دنیا کې را شي او په چا تیري اوظلم ونشي او نړیوال قانون وضعه شو، چې دنړۍ دټولو وګړودحقوقو تحفظ وکړي او هر ډول ستونزې ته دحل ټکي پیدا کړي، او دهر جرم لپاره قانوني مجازات، دبشر درناوي او مذهبي دودونوته احترام وشي، او

بدني اخلاقي فيزيکي توهينوونکي اعمال صورت و نه نيسي با صلاحيته محاکم په ملي، او بين المللي قوانينو سره حکم وکړي، خلکو ته ددفاع حق، او دامنيت ډاډ ورکړي، دټول بشر لپاره حقوق مساوي وي جرم جرم وبلل شي که يې عامل هر څوک وي، او دهيڅ بشر سره ظلم ونشي که هر څوک وي، مذهبي منطقوي نژادي تبعيض ته موقع ورنه کول شي چې په نړۍکي دګډواوسېدونکيوانسانانو فاصله زياته کړي، خو تر ټولو لوي هدف داوو چې استکباري امپراتوري په حقيقي او معنوي ډول ختمي شي، او دقوي هېوادونو دظلم لاسونه کوچني،او کمزورو هيوادو ته پرينښودل شي چې ظلم پرې وکړې، خو متاسفانه چې دملل متحد اداره داستکباري هيوادونو اله وګرځيدله او دغير قانوني ظلمونو کړنه په همدغه چوکات کې قانوني بڼه اخلي والله المستعان.

دجنيوا تړونونه چې په ميلادي کال ۱۹۴۹ کې دنړي دهيوادونو لخوا تصويب شوه و انسان ته چې هر څوک وي په لوي او درانه احترام قائله ده ، دا تړونونه چې په ۱۹۸۵ کال کې بيا تايېدهم شول دجنګي حالاتو او جنګي اصولو مفصلي خبري کوي، دجنګ په وخت کې دملکي وګړو مدني حقوقو او فرهنګي اقتصادي شتمنيو تضمين او دبنديانو دحقوقو حفاظت کوي، هر انسان چې ژوند ، او دهغه دفاع، او دژوند ټوله اړتياوي يې طبعي حق دي حق ورکوي،، قانون او دژوند داړينو پيښنو اصول جوړ وي ډېر خله ورته بايد ووېل شي چې دبشر لپاره اړتيا وي اړيني او ډيري ضروري دي،خو دا هر څه دچا لپاره دي په دي کې مسلمان هم حق لري اوکنه؟؟؟؟؟ په ابو غريب، او ګوانتانامو کي اوملل متحد دبشر دحقوقو داداري دراپور له مخي په مختلفو شپاړلسوامريکايي کمپو کې زندانونه چې ځيني يې تر اوسه هم نه دي کشف شوي چې دبنديانو شميره يې تر زرګونو رسېږي، په افغانستان،

او عراق کې چې ددنیا میډیا یې په سر واخیسته ټول مسلمانان و ، ولې ددغه ترون له توافقاتو څه بې برخې شول، یواځې دانه چې انساني احترام یې وساتل شي، حیواني حق هم ورنکول شو، اوبدبختانه تر اوسه هم دا لړې دوام لري،. شکنجه کول وهل توهینول بې خوبه کول تحقیرول ان سرچپه راځړه ول په انبحاری اعمالوباندی تشویقول اومجبوره کول په بمباریوسوزل چی یوازی بخښنه یې کافی سی حتی وژل به کوره کول اونوروعذابوته لاره ورکول الله دی رحم وکړی.

ددرواغو معلومولو ماشين

يو ځل دتحقيق لپاره بوتلل شومه، خونه يا غرفه مي په بل شكل وليدله،په غرفه كي يوه سپينه چوكۍ وه پر هغه كښينول شوم، لاسونه او پښني يې دمعمول په خلاف راخلاصي كړي يو امريكايې سورجګ نرى سړي چې ځليدونكى شنى سترګى يي درلودى ډيرچالاكه غوندى معلوميدى مخ ته راغى مخامخ راته كښيناست ، او ديوه سپين ږيري فارسي ژبي ترجمان په واس

طه يې راته وويل دا ددرواغو معلومولو ماشين دي چې هغه ته يې دغه ماشين (Lie Detector Machine) وايه.

چې څوك دروغ وايې هم يې معلومويې او كه څوك رښتيا وايې هم يې معلوموي، نو كه ته موافق يې موږ به تا په دغه ماشين وګورو، ځكه زمونږ شك دي چې ته مونږته دروغ وايي ، نو مونږ به معلومه كړو چې ته دروغ وايې اوكه رښتيا وايي،ما ويل ښه خبره ده خو دا بايد دمخه شوي واي ولي مو موږ ته تر اوسه تكليف راكاوه چي په كلونوموايسار كړي وو ،په هرصورت زه موافق يم، اوشفاهي څوسوالونه يې هم وكړل .

سوال – په تا څوك ښه عالم دي؟ جواب زما پيدا كوونكي

دويم سوال- ترهغه وروسته زه خپله

اودريم سوال اوترتاوروسته؟

ځواب :هيڅوك دومره علم نلري چې زما په رازونواوزړه خبر شي، ده راته وويل دريم زه يم، چې دماشين وروسته ستا په زړه عالم شم، ما ورته ويل پام كوه چې دخدايي دعوه ونكړي ستا پلار هم زما په زړه نشي عالم كيدلاي، خو ته خپل سوال كوه وروسته يې ماشين ته وركړم او سوالونه يې شروع كړل سوالونه عادي و، ماشين يواځي دبدن حرارت

دويني فشار دبدن له تشنج څخه کار اخيست دزړه ګراف به يې عکاسي کاوه او پر بندي به يې يواځې فشار راوست ، دا هغه اله وه چې يواځې ددروغو په وخت کې سړي وارخطا شي دويني فشاريې لوړ ولاړشي، او بدن يې هيجاني غوندي شي يواځې نور هيڅ هم نشي معلومولای خو قوي زړه کامياب وي، او کمزوري زړه به ناکاميږي ،همدارنګه دسوالو په جريان کې يې بيا دخداي (ج) له طرفه استازي توب هم کاوه مثلاً پوښتل يې آيا تا دخداي (ج) نافرماني کړي ده کنه ؟او په دي سوال سره نورسوالونه معلوموي، چې دسړي عقيده ښه وي سمدستي ځواب ورکړي نو هيڅ نشته، او که به په ځواب کې انديښمن شو نو ددوي شك به هم پيدا شو. ماشين پنځه شيان درلودل دوه ويرونه يې پر سينه اونس ور تړل دوه دګوتو پر سرونو، او بل پر بازو باندي ديادوني وړده چې دغه اله دنړي په ټوله عدلي ارګانونو کې بي اعتباره اعلان شوي ده، خو امريکايان يې يواځې دوېرولواوځورولو لپاره استعمالوي، طبيعي ده چې انسان ته دروغ ويل ښه عادت نه دي او بد کار دي په دغه بد کار سره البته سړي وارخطا کيږي، همدغه يو سبب و چې د وارخطايې په وخت کې فشار لوړيږي، زړه درزا کوي، او خوله په بدن راماتيږي چې دغه ماشين هم ددغه راز تاثيراتو څخه استفاده کوله.

دامریکایانو تحقیق

یوه ورځ تحقیق ته بوتلل شوم او څه نوي محققین راته راغلي و .چې ما کله نه و. لیدلي، او یوه لنډۍ توره ښځه هم پکښې وه یو پښتون ترجمان هم ورسره و. چې ددوي خبري به یې ماته ژباړلې څه اوبه یې دڅښلو لپاره او څه وچ چپس یې هم په میز ایښي و. څه د جوړ او نا جوړ پوښتنه یې وکړه، وروسته یې یوه نقشه په میز راته کښیښودله دنقشي سر له افغانستان څخه شروع شوي و تر متحده اماراتو پوري له امارات متحده څخه تر سوډانه، له سوډانه څخه بیا تر اروپا پوري، له اروپا څخه بیا تر جنوبي امریکا پوري وروسته یې دنقشي لامل د طلا یا سرو زرو سوداګري راته وویله، چې پر دغه نقشه باندي یو غیر قانوني سوداګري کیده او ته په دغه سوداګرۍ کې شریك وې، ما ویل څه رنګه سوداګري وه ؟ دوي راته ویل دسرو زرو سوداګري وه ، زه دې خبري یواځې دانه چې حیران کړم، بلکي ددوي ناپوهۍ ته هم حیران شوم چې ولي په داسي شیانو باندي وخت ضائع کوي. ما ورته ویل نقشه خو دلالت پردې کوي چې سرچینه یې افغانستان دي او کیداي شي دغه معدن هم هلته وي او تولید یې هم له هغه ځایه څخه کېږي ، دوي وویل بلې همداسي ده، ما ویل سمه ده که تاسي دا ثابته کړئ چې افغانستان د سرو زرو تولید درلود ، نو زه به هر څه په ځان منمه، خو بیا هم دوي په دي اصرار کاوه چې زه ورته تشریح ورکړم خو وروسته بیا خبره پاتې شوه. یو بل سوال یې هم وکړ چې ته په هره اونۍ کې یو ځلي پیښور ته تلي که نه؟ ما ویل نه. دوهم سوال: ته چې هره اونۍ تلې نو د څه لپاره تلي؟ دا محققین له امریکا څخه دتحقیق لپاره ګوانتانامو ته راغلي وه. اوډیر خاص

محققین و چې د سوال په منفي او مثبت هم نه پوهیدل زه په دې حیرت کې حیرتونوته تلم چې خداې خبرله داسې سرتمبه ووسره به زموږبرخلیک څنګه کیږي اوافغانستان خولاهلته پریږده.

په ګوانتانامو کې تحقیق ډېر مختلف غونډي و په یوه اصل باندې متمرکز نه و، او دتحقیق هدف به نه پکښې څرګندیده، دلتهون موخه پکي واضحه نه وه، او ډېري نادر وهمي، تصوري مختلف تحقیقونه، او حتي تدریبي برخي یې درلودلې، په هره ورځ کې به نوي نوي پوښتني کیدلې نوي نوي مستنطقین به راتلل ، دجرم او جنایت خبري شاته پاتې شوې، علمي تحقیقات، دسفرونو معلومات، دژوند ټولي تجربي، دکار اړین اړخونه، لیدلي اوریدلي ټول اسرار،او دعلماء، مدرسو ، علمي مراکزو، سیاسي اشخاصو، تاجرانو، او غني زیرمو، معادن صنائع، سیاسي غونډي، سیاسي تنظیمونه، تولنیزتوپیر، قبایلي قومي منطقوي ډلې، حتي جغرافیایي ارزښتونه او داسي نور. او په لومړي مرحله کې تحقیق څه هغه واقعیتونوته ورته وو چې دهغه وخت میچنې پرې ګرځیدی، خو وروسته یې بڼه بدله شوه زما څخه دافغانستان دټولو سیاسي خیرو، ټولو مشهورو علماوو،او ټولو علمي مدارسو پوښتني وشوي، او جواب ته به یې مجبور ولم، دافغانستان دټولو معادنو، او غني زیرمو، لکه تیل، ګاز، کرومایټ، بیرایټ، سره سیما، تیل لاجورد یاقوت، بیروچ، قیمتي ډبري، اوسپنه او نورو پوښتني هم کیدلې، خود یورانیم دموجودیت ،او معدن څخه په سلګونو ځله وپوښتل شوم، او په نه خبرتیا او یا نه معلومات سره یې یوه میاشت کوټه قلفي هم شوم، په پاکستان کې دمشهورو علماوو، مدارسو هغه غونډي چې دعلمي مطالعي، او یا اسلامي مفکورو، په غرض جوړي شوي وي پر معلوماتو یې ډېر تاکید کیده، لکه دقطبیه جلسه په منصوره کې ،د دیوبند جلسه

په پیښورکي، او په لیبیا کې دعلماء کرامو داتحاد جلسه تصویر شوي ماته راوړل شوه او د مقررینو، او عالمانو په هکله راڅخه پوښتني وشوي ، دعالم اسلام ټول مدارس، او علما تر سوال لاندي راتلل ، داسي علما او مدارس چې ماېي کله هم نوم هم نه و اوریدلي، دزکاتونو دورکړي، دخیریه موسسو دمرستو او غرضونو پوښتني، دلویو شرکتونو او په هغه کې دبرخمنو خلکو ونډي، دمذهب او مذهبي خلکو رسوخ، دکلتور عنعنو او دودونو معلومات، دهیواد دعامه خدمتونو، صادراتو، او وارداتو، او دمادي منابعو څرګندونه، په تعلیم او روزنه لګول شوي پانګه او ودې ته ورته نور. یو ځلي خو محقق ماته وویل دکول کښتۍ چي په یمن کې انفجار شوه یوولس امریکایي صاحب منصبان پکښي مړه شول ستا پکې لاس و او ته په دغه وخت کې یمن ته تللي وي، ما ویل ځنګه تللي وم پر کومه لاره باندي،ده ویل ته ایران، او له ایران نه قطر، او له قطر نه یمن ته تللي وي، ما ورته ویل ستاسو دکښتۍ دراتلو وخت، دتم کیدو ځای معلوم و، دوی ویل نه ما ویل ما منفجره مواد له ځانه سره وړي و کنه؟ دوي ویل خبر نه یو، بیا مي ورته ویل ښه چې ستاسو دکښتۍ وخت او د لنګر کیدلو ځاي معلوم نه و نو زه بیا ځنګه دنامعلومه کښتۍ لپاره ایران، بیا قطر، بیا یمن ته ولاړم، او بل ما تر اوسه ایران قطر یمن نه دي لیدلي که تاسو دا ثابته کړه چې ما په دغه دریو ملکونو کې دیو ملك زیارت هم کړی وي نو ستاسو ټول تهمت (تور) زه پر ځان منمه، خو ددوي هر څه وهمي و یواځې سړی به یې تر سام اوفشارلاندي راوست . بل محقق چې ځان یې دهر لوي معرفي کاوه نوم یې (Gray)و او په ځیګر یې لیکلي وه کشتوم این ویستیګتر (Costom Invistagator)او یوه ډله نورې امریکایانې ښځي ورسره وي، ویل یې زه ستا لپاره له واشنګټن څخه راغلی یم مداري غوندي و،

او ممثل ته ورته خوی یي درلود نیمه ږیره یي کونډۍ وه لکه دعربو شاهانو غوندي ، ډېر راته نږدي شو لاسونه، او پښې به یې را کتل لکه ډاکټر چې مریض ګوري، زما دلاسو او پښو دولچکو، او زولنو داغو ته به یې اشاره کوله او ویل به یې ولي دا ظالمانو داسي ټینګ تړلی وي، ولي یې رحم نه درباندي کاوه. او ولي ولي ولي، خو زه ورته متوجه وم چې څه به وایې اخرېې راته وویل چې ما ستا لپاره ډېر ښه زیری راوړی دي او تا ته به ډېره خوشحالي حاصله کړي، هغه دا چې موږ ستا لپاره پنځه ملیونه ډالره تخصیص کړي دي، او دابه ستا په نامه په بانک کې جمع شي او حساب به یې ستا په اختیار کې وي ښه کوټۍ (کور) موټر به پرې رانیسي او په افغانستان کې به ډېر موړ او غني سړی یې ژریي قلم اوکتابچه په میزکښېښودل اوراته ویل یي ستادبانك دحساب نمبر راته ووایه"،ماته د پیشو او موږك قیصه را په یاد شوه چې د ډېره وخته په افغانستان کې د متل په توګه کارېږي چې دومره لنډ، مزل او دومره زیاته ګټه، او بل مي دکوچنیوالي حالت را په یاد شو چې موږ به خیالي کلاوي، کورونه جوړول، ودونه به مو پکښې کول او پر وچه ځمکه به مو پاچاهي جوړه کړه. ما ورته وویل ولي یې راکوي؟ ده ویل ددي لپاره چې ته به له موږ سره همکاري وکړي یواځې زموږ سوالو ته به سم جواب ووایه او څه چې موږ درته وایو هغه به ومني هغه ډېر شیان و .

ما ورته په خندا سره وویل زه الحمدلله دومره غني یم چې تاسو یې فکرنه کوئ، او ستاسي پیسو ته الحمدلله هیڅ ضرورت نلرم ستاسو پوښتنو ته ما رښتیا جواب ویلي او بیا به هم رښتیا ځواب ووایم خو دخبرو سوداګري مي نه کړي ده او نه وربانديي پوهېږم نور څه راسره نشته یواځې اوس زما ازادي پکار ده او بس ،دویم دبانك حساب نلرم

چي نمبريي درته وښيم، ده ويل ولي زړه ته دي نه لويږي او که په موږباندي باور نکوي.

ما ويل دباور خبره نده خو زه واقعاً اړتيا نلرم ستاسي کور ودان يواځې دومره وکړه چې زه ازاد شم دا ما ته هرڅه دي دهغه تمه هم وخته تر څلور ساعته تحقيق وروسته يې زه پريښودم او دوي ولاړل نه يي زه خوشي کړم اونه يي پيسي راکړي.

يوه لويشتکې ډنګره ښځه وه خپل ځان يې انګل(پرښته) معرفي کاوه او يو فارسي ژبې ترجمان هم ورسره و ، لومړی يې دا پوښتنه وکړه چې ته ما پيژني کنه؟ ما ويل هو، امريکايې يې دي وويل نه ښه مي نه پيژني زه ډېره باقوته ښځه يم ستا مرګ او ژوند ، ايله کيدل او بندي کيدل زما په لاس دي، بل چا به له تاڅخه تحقيق کړی وي، خو هغه ما ته منظور نه دي زه نوي تحقيق کومه، ماته به رشتيا وايې او سمه خبره به راته کوي، ما ورته ويل چې که له تا وروسته بيا بل محقق راشي نو هغه ته بيا ستا خبره منظور ده که نه هر يو چي راځي او هغه بيا له سره تحقيق شروع کوي، نو زموږ برخليک به کله معلوميږي، دي په ډېره سپين سترګي سره وويل ډېري خبري مکوه زه چې څه درته وايم هغه کوه، له غروره به دي واچوم، ما هم حوصله له لاسه ورکړي وه زغم مي نشواي کولاي او څه چې په خوله راغله هغه مي ورته وويل او نوري مي خبري لنډي کړي ترڅو راڅخه ډيربدالفاظ ونه ويل شي داهم په غصې سره ووتله او بيا مي ونه ليدله دوتلوپه وخت يي دومره وويل ګوروبه زه به دی خوښه سم تازمابی احترامی وکړه خولله الحمد بيامی څه ونه ليدل، زه په دي نه پوهيدم چې واقعاً دغومحققينو پر موږ دډېرو ساده ګانو او بي فکرو ګومان کاوه.او خبري به يې د کوچنيانو دخطا ايستلو په ډول راسره کولي او که يي استعداد اوفکر هم دومره ويوه ورځ يوپرېږ

پړسېدلی سرې چی ټیټه تنه یي درلودل اوخیته یي نژدی خولی ته رسیدل په ډېره ګستاخی سوالونه راځخه کول اوزما په خبرو به یي ملنډې غوندی وهلی داستهزاپه شکل به یي خندل خویوسوال یي ډېر عمیق اودزړه دکومی سوال وکړی هغه داچی مسلمانان به کله موږته دتسلیمی سر ټیټه وی؟ زه په جواب زړه اونازړه شوم بیا می هم جرات وکړی ورته ومی یل ستاسوداامیدبه کله هم پوره نه سي انشاءالله اوټول مسلمانان به تاسوته سرټیټ نه کړی په مسلمانانوکی به خامخا حتمایوه ټولی ستاسی سره جهادکوی ترڅو امام مهدی رح ظهورکوی چی دهغه په ظهوربه مسلمانان ښه قوت پیداکوی په تاسوبه غلبه کوی،دویل داټولی به څوک وی القاعده یاطالبان به وی که بل څوک؟ماویل والله اعلم خودومره پوهیږم چی یوه ټولی به وی اوکله به هم تاسوستاسوشوم اهدافوته ارام پری نږدی خونورنه پوهیږم چی څوک به وی، ده ډېره لویه ساه وکښل اوویي ویل کاشکی دغه مهدی ژرپیداسوی وای چی موږورسره معلومه کړی وای چي دمسلمانانودغه اخری امید هم ختم سوی وای ماویل موږهم په تلوارکی یو چی دی ژر راسی

ډېر محققین به بدلیدل اوپه بدل کي یي نوي راتلل او هر یوه به بیا له سره تحقیق شروع کاوه. نو ځکه لاتر اوسه پوري هم تحقیق جریان درلود او تر هره وخته هم اوږدیدلي شي، له ما څخه ډېرو محققینو تحقیق کاوه خو ځیني پکښي اخلاقاښه وه، کړنه به یې هم لږ ښه و، څه په انسانیت به پوهیدل خو ځیني به بیا ډېر متعصب و، او یا به یې استعداد ډېر کم و، او ځینو خو به بیخي مشکلات جوړول خلکو ته به یې بي ځایه سزاوې ورکولي او یا به یې په خبرو کې ځورول استفزازی اعمال به یي ترسره کول په کمپ کې قانون وجود نه درلود، څه چې به محقق، ISO ،دمحبس مسؤول DOC ،او جنرال،اود بلاك ان سي یوN.C.O ان

عسکر چې به څه غوښتل هغه به یې کول ، دعسکر خبره سندوه بیا به چا له بندي څخه پوښتنه نه کوله که به یې وکړه نو عملي کول به یې نه، مثلاً عسکر چې به سزا ولیکله هغه به سزاوه که به بل مسؤول ته وویل شول چې دغه سزا بې ځایه ده او دوي به په دي سره ښه پوه هم شول چې دا سزا بې ځایه ده خو بیا به یې ویل چې اوس خوکمپیموټر ته خبره رسیدلې ده، چا رسولې ده عسکر، او دوي به ویل چې امریکایې عسکر دروغ نه وایې اوربښتیني دي خو اکثرو به په دروغو سره ژوند کاوه همدا به یې کارواو بې ځایه به یې خلك ځورول.

خو کله چې زه څلورم کمپ ته بوتلاي شوم هلته شرائط ښه وه څه دژوند شرائط برابر و ، او دعسکرو اخلاق هم ښه و خو یواځې لویه تلاشي چې په اوه اته میاشتي کې به راتله سخته وه، او خبره به هم تر ډېره حده اوربدل کېدله خو بندیانو به هر وخت خپل مشکلات دنورو وروڼو له ستونزو سره تړل او دهغوي لپاره به یې هم دژوند اسانتیاوي غوښتلې، له ما څخه څو محققینو تحقیق وکړ، زما محققین، یا مستنطقین لومړی- ټام ، مایکل، بیا ټام، جان ګیري، مارګرین ښځه وه دوه نورو چې زمایې نومونه هیر دي، بیا جورج ریچ داود پرېډ مري، یوه ښځه روبل مزرا او نور چې نومونه مي هیر دي خو ډېر عارضي به نور هم راتلل زما سره، مایکل پرېډ داود جورج ښه وضعیت وکړ، او اخلاق یې هم ښه واحسان یې راسره کړی دی مننه یې کوم نور داحسان ادایې نه سم کولی ځکه نه یې پیژنم ، نه یې ځورولي یم، او نه یې سزا راکړې ده خو نورو بیا ډېر ځورولم الله (ج) دې په دنیا او اخرت کې بدل اوانتقام ورڅخه واخلي.

نمایشي محکمه

موږ به په محبس کې دسره صلیب داستازو اودنوونیول سوی ورونولـه خولوډېرځلې اوریدل چې دبشري حقوقو ادارو، او ځیني دولتونو به اعتراضونه کول، چې دغه بندیان چې په ګوانتاناموکي بي برخلیکه پراته دي باید برخلیک یې معلوم شي، او بندیانو به هم دخپل برخلیک لپاره مبارزه کوله او محققین به یې همیشه تنګول چې زموږ برخلیک معلوم کړئ، په اصطلاح مجرم. او غیر مجرم باید سره جلاشي، دتوقیف مرحله بایدنوره ختمه شي او هر څه دقانون په چوکاټ کې باید داخل شي.خو ددریو کلونو وروسته محققینو یوه بي قانونه نمایشي ټولی انتخاب کړه ترڅو بندیان مصروف او دنیا دوکه کړي، دغه ګروپ چې له محققینوڅخه جوړ شوي و، دبندیانو دموقف معلومولو اداره این انمي کمبیټیند ستي ټس ټرایبیونل ریویو بورد

(An enemy combatant status tribunal review board)

ددغه ټولګي لخوامونږ ته کاغذي لیکلي پرچي توزیع شوي او په ابلاغیې سره یي تاکید کیده، پکښې ویل شوي و تاسو دامریکا جنګي دښمنان یاست امریکاحق لری تاسی وساتي خو دغه اداره بیا تجدید نظر کوي چې څوك واقعي دښمنان دي او څوك نه دي،

که څوك جنګي دښمنان ثابت شي نو بیا ورته موقع ورکول کیږي چې په امریکاکې یوي ملکي محکمي ته چې دکلومبیا د ډستریکټ کورټ په نامه (Colombia District Court) یادیږي پیشنهاد وکړي او خپل ډوسیه چلینج کړي اوکه بری شی نوازادبه شی ،لومړی ځل ځیني ورونو ورته خوشبیني ښودله خو په حقیقت کې یوه غیر قانوني او توهینوونکي غوندي دوکه او سازش و، یو محقق به ځان معرفي کاوه

چې ستا دوسیه به مخ ته بیایې کمک اوهمکاري به درسره کوي او ستا شخصي (Personal Representative) نمایندګي به کوي. بل محقق به دحکومت استازیتوب کوي، څوك به ناظرین وي، څوك به قاضیان وي، په حقیقت کې ټول دامریکایې استخباراتو څارنوالان و . دیادوني وړده چې دغه ټول عسکري محققین یواځې ددې لپاره روزل شوي وو، چې له بندیانو څخه تحقیق وکړي نه دقانون او فیصلې لپاره. دغه ټولي دقانون له نظره هیڅ قانوني حیثیت نه درلود، او یو سړي هم په قضایي قانون نه پوهیده، ځکه نه یې مسلك او دنده وه، او نه یې قضایي زده کړې کړې وي. یواځې یوه لوبه وه چې روانه کړې یې وه اوده مسلمانانو په سرنوشت یې ملنډې وهلې . زه هم دغه استازي چې ځان یې زما سره همکار معرفي کاوه بوتلم او دتحقیق په خونه کې یې تر محققینو سخت چلنډ ژاسره وکړ ، او بیایې راته وویل چې زه ستا شخصي استازي یم، او له تا سره کومك کوم ستاددفاع لپاره به ستاشواهد راټولوم. اوس ته ماته ټول جریان ووایه چې ته څنګه نیول شوي یې اوڅه جرم دې کړی دی بیا به زه ستا دفاع وکړم، زما سره چې مخکې هم شك و، او تر اوسه هم په شك کې وم، په نرمه اوپسته لهجه مې ورته وویل، مخکې له دې چې زه تا ته خپل جریان ووایم زه څو سوالونه لرم که ته راته توضیح راکړې. ده وویل سمه ده سوال دې وکړه ؟ماورته وویل لومړی دا چې ته زما دفاع کوې په قانون پوهیږې کنه؟ قضایي زده کړه یا مطالعه دې کړې ده کنه؟ ده وویل نه. دویم ته چې کومې ټولې ته ما بیایې چې پر ما باندې حکم کوي، هغه خلك قضاء پوهان دي؟ ده وویل نه. دریم- ته او هغه ټولې چې پر ما حکم کوئ یا مې ته دفاع کوې په کوم قانون سره. دامریکا په ملي قانون، او یا په بین المللي قانون سره؟ ده وویل چې قانون ستاسولپاره نشته ځکه تاسو دقانون په چوکاټ کې نه یاست، قانون په تاسو نه

تطبیقیږي، یوازې دغه ټولی به پر تاسي فیصله کوي، څه چې یې غوښتل دوی به دځانه دربانده حکم کوی نه دقانون دلاری. څلورم موږ ته چې دغه لیکلي پیغام توزیع شو یادونه کوي چې موږ دري کاله له مخه جنګي دښمنان ثابت شوي یو، دا په کوم قانون سره اوچارابانده حکم کړیدی؟ ده وویل زه خبر نه یم.

بیا ما ورته وویل ښه چې ته په قضاء نه پوهیږي، قاضي په قضاء نه پوهیږي، قانون وجود نلري، او دري کاله مخکي زمونږ په غیاب فیصله شوي وي، نو اوس څه ضرورت دي چې زما سره صلاح، مصلحت وکړي، او زما موافقه واخلي، او ته چې زما دښمن یې زما استازي شي، زه کله هم موافقه نکوم، او نه داسي جلسي ته ورځم او نه تا استازي کوم، څه چې کوي خپل کار مودي بل ځلي ما مه وینه، خو دغه ظالم په دې زه مجبورولم، چې ته به خامخا ما استازي کوي او که مي نه استازي کوې، نو زه ستا په غیاب کي ستا استازي یم ، ما ورته په حوصله وویل، زه نه پر تا باور لرم نه ستاسو په محکمه باندي ځه چې څه کوي هغه کوه، زه نه چا ته اختیار ورکوم،او نه څه درته وایم، او نه دي استازي کوم، خو اخر خبره دي ته ورسیده چې بدالفاظ مي ورته وویل اوپه ډیرتکلیف سره یې زه پریښودلم، خو ددوی فیصله هم هغه وه چې څه یې کړي و ، لدي وروسته یوه بله جلسه دایره شوه چې هغه بیا دا معلومه کړي، چې ته اوس هم امریکا ته خطر یې که نه سره له دې چې ته دامریکا جنګي دښمن یې،اودغه دویم کمیسیون دایډمینستریشن ریویو بورډ په نامه یادیده A-R-B ما دغه اداري ته هم منفي ځواب ورکړ،او نه یم ورغلی، خو ددغه کمیسیون فیصله ماته نه ده ابلاغ شوي او په افغانانو کې تر دغه وخته چې زه راوتلم یواځې دوو نفرو ته ابلاغ شوي وه نورورونه لاپه تعلیق کی وه

څه تورونه او تهمتونه و ، چې بندي دامريکايانو جنګي دښمن کړي،اوامريکاته حق ورکړي چي بی حده بی سرحده يي وساتی القاعده، طالب، دا هغه د سر ټکي و ، دې ته ضرورت نه و، چې نور تفصيل ولري، خو ډېر بنديان چې دالقاعدي، او اسلامي امارت سره يې اړه نه درلوده نور مختلف تورونه و ، مجاهد، او يا يې و طالب ته ځای ورکړي، او يايې ډوډۍ ورکړي وي، او يا يو مشهور مجاهد يا طالب په نامه پيژني، يايې ليدلی وي، يا د چاودني، جنګ په نامه تورن وي، ان ځيني ورونه و ، چې دغه يو تهمت هم ورباندي ثابت نه وو، په جزوي شيانو تورن و چې عقل يې نه مني، مثلاً يو سړي دمجاهدينو کوټ اغوستی و، له بل نفر سره تيلفون په جيب کې و، او يوه بل په دوربين کې خپلي مېږې څارلې، او له چا سره دهجرت کارتونه وه، چې ۲۵ کاله مخکي يې اخستي و ، همدي ته ورته تهمتونه وه چې اکثره افغانان همدارنګه بنديان، اوبيا جنګي دښمنان ثابت شوي و .

ما ته ځيني ورونو چې نږدې و تفيصلي خبري کولې او مابه ددوي په حالت ډېر افسوس کاوه .

افغاني بنديان څوك و ، طالب،مجاهد، دموجوده حکومت غړي ، موچي پينه دوز، ښش، چوپان، ژورنالست، صراف، دوکاندار، دمسجد امام، پخواني مجاهد، حتي ددوي خپل ژباړن، او داسي نور، خو په عربو ورونو کې هم ديته ورته خلك وه، چې پاکستان يا پاکستان غوندي نورو دولتوپلورلي و ، مجاهدين، دموسسو کارکوونکي ژورنالستان، طالب علمان، سياسي مبصرين، حتي دذهن په ناديده مفکوره سره، چې مثال يې دبوسنيا شيخ صابر وو. دپښتنو دمنطقو ډېر وررڼه په عربو کې مزدوري کوي او په کال کې يو ځلي اويادوه ځلي کورونو ته راځي دغه ورونه هم نيول شوي او بنديان و ، ويزي به يې ختمي شوي وي

فریاد به یې کاوه . او هغه بندیان چې ددوي په نظر بري شول هیڅ ورنه کول شول ، دري کاله بند چې دوي پخپله وایې چې بیګناه نیول شوي و بی ګنا ساتل شوی و. ان هغه دمجاهد کوټ یې هم باندي ثابت نکړي چی یوه بهانه شی، بیا هم ناهیلي پریښودل شول. دري کاله یي بي موجبه بندیان کړل اوله خپل وطن اوبچیانوڅخه یي لري ساتلي و . چې بندیانو دامریکایانو دا ناروا عمل ولیده او په دي پوه شول چې یواځې دوکه راکوي او ورځ تیروي بیایې په اعتصاب لاس پوري کړ، ځیني بندیانو ډوډی نه خوړله او ځینو به ډوډی اوبه دواړي نه کولې، او ځینو به یو وخت ډوډی اخیستله ،تر دي چې ځینو عربو ورونو تر مرګه هوډ کړی وو، په همدي طریقه دوه سوه پنځه اویا کسه له ډوډی خوړلو محروم و ،او شمېر به یې ورځ په ورځ زیاتیده، څه یې غوښتل، محکمه، د بشر احترام او بس.

۲۲ ورځي دډوډی نه خوړلو اعتصاب روان و، او تقریباً دبندیانو څلور په پنځو کې یې برخوال و ، یواځې مریضان سپین ږیري پاتې وه، ددي لپاره چې دخلکو مشکلات دفع شي دکمپ مسؤول جنرال بندیانو ته وعده ورکړه، چې ځیني مادي دجینوا دکنوینشن مطابق به بندیانو ته حقوقوق ورکوي، خو فعلاً دي بندیان ډوډی وخوري او هړتال دي ودروي، شیخ شاکر چې دسعودي دتابعیت درلودونکي و، او په برتانیه کې کډوال ستوګن و، په انګریزي ژبه ښه پوهیدي، او په بندیانو کې یې هم محبوبیت درلود په بندیانو ګرځاوه، تر څو بندیان ډوډی وخوري، او اعتصاب ودروي او دا وعده به یې ورکوله، چې بندیان دي خپل استازي وټاکي، هغه به دبندیانو په ستونزو غور کوي او امریکایان به ددغه نمایندګانو سره تفاهم کوي، او دجینوا دکنوینشن ځیني مادې به په دکمپ په داخل کې تطبیقیږي ترڅوپه تفاهم سره مشکل حل سی.

بندیانو اعتصاب وڈراوه او ډوډۍ یې شروع کړه. دبندیانو له ما بینه شپږ استازي وټاکل شول. چې دبندیانو مطالبي ترتیب کړي او بیایې له امریکایې مسؤولینو سره مطرح کړي. شیخ شاکر، شیخ عبدالرحمن، شیخ غسان، شیخ صابر، شیخ ابوعلي، اوزه ، د مجلس لپاره انتخاب کړل شوو. موږ کوښښ کاوه چې څومره ژر باید دبندیانو په مطالبو غور وکړو. او دامریکایانو غولوونکي دسیسو ته ځیر شو تر څو بندیان په موږ بدګومانه نشي. دوه ځله دمجلس په کښیناستلوکې ستونزه راغله او موفق نشولو چې سره کښینو. خو په دریم ځل په داخل دکمپ کې سره کښېناستو. په لومړۍ جلسه کې چې دکال ۲۰۰۵ د اګست په اوومه وشوه، په دغه جلسه کې دامریکایانو دمحبس مسؤول هم وو نوم یې(Bomb garner بمب ګارنر) او یو دمحبس قوماندان او یو بل ورسره و. او شپږ کسه دبندیانو استازي و . بمب ګارنر لنډ چالاکه سړی چاغ او له چلوډك معلومیده. او بندیانو ته خوبه یې داهم ویل چې زه ابلیس شیطان یم. او واقعاً شیطان ته ورته و. لومړی ده په خبرو شروع وکړه. دخبرو متن یې داسي وو. زه امین کمپ غواړم. ستاسو مرسته غواړم. زه په دي پوهیږم چې بندیان تاسو ته غوږ نیسي زه ستاسو سره همکاري کوم. ستاسو فیصلو ته احترام کوم. او ما دامریکا ددفاع وزیر رمزفیلډ سره خبره کړي ده. چې تاسي ته ځیني دجینوا دکنویشن مطابق حقوق درکړي. البته انتخاب به یې په موږ پوري اړه لري. بندیانو په خپل وار سره خبري وکړي په جرات سره یې ورته ویل. چې امریکایان دي دمظلومو بندیان شکنجه کول ځورول توهینوونکي. اعمال غیر قانوني کړنه. او د بشر ضد اعمال. ودروي نور دي زموږ په عزت او په دیني شرائعو. لوبي نکوي. څلور کاله یې دنیا په دي وغولوله چې تروریستان یې ساتلي دي موږ بې له قانوني کړو په قفسونو کې اچول شوي یو. نور

باید دا چلونه ختم شي ، خو شیطان غوندي امریکایې به هر څه په ځان منل او ویل به یې چې څه تیر شوي هغه تیر شویدي، خو په اینده کې به زه او زماترلاس لاندي امریکایان تاسو ته د بشر په سترګو ګوري،اوانساني احترام به موکوي کڅه ترمالوړ اوترمالاندی خلک ستاسولپاره ښه ژوندنه غواړي. خو دا هر څه د فریب او چل کار و. هر څه وعدي دروغ وي، هیڅ ونه شول دمجلس اعضا له سختو عذابو سره مخ شول له بندیانو جدا شول او چایې معلومات نه درلود چې چیرته به وي، مشکلات بیرته شروع شول خلکو ډوډۍ پرېښودل، په ټوله کمپ کې تقریباً تر دریو سوو ډېر بندیان دي ته چمتو و . چې نوره ډوډۍ ونه خوري او ۲۰ کسه خو داسي هم و چې نور به دامریکایانو په درو غو اعتماد نه کوي، او تر هغو به ډوډۍ، نه خوري او اوبه نه څښي، تر څویې روح له بدنه جلا کېږي. ډېرخله به اعتصاب کېده خو بیا به دامریکایانو دفریب او دروغو په وعدو ماتیده، خو وروستی اعتصاب تر ټولو سخت او دامریکا یانو دبي اعتمادۍ اعتصاب و. چې زما تر خوشي کیدلو یعني دکال ۲۰۰۵ د سپتمبر دمیاشتي تر یوولسمي پوري یې، دخلکو شمېر زیاتیده. او خلك دمرګ له خطر سره مخامخ کیدل هره ورځ به خلك دکمزورۍ له کبله لویدل ، او بیا به هسپتال ته وړل کېدل. دبیهوشۍ په وخت کې به دواورکول کیده. چې کله به په هوش کې راتلل نو به یې دسیرومونو تارونه له پوزو او رګو څخه غورځول. دوا به یې ځانته نه پرېښودله. او هوډ یې کړی و چې تر مرګه پوري به دغه هړتال ته دوام ورکوي، حوصله او زغم ټولو له لاسه ورکړی و. نوریې دامریکایانو ناروا ظلمونه پر ځانونو نشواي زغملاي، او تر ژوند یې مرګ ته ترجیح ورکړي وه. هسپتال له داسي مریضانو ډك و. او نور مریضان ټول معطل وه. ډاکتران ټول په عاجل ډول لدوي سره بوخت وو

یو خبر خو دا هم ماته ورسید چې دخلکو حالت خراب شو ډاکټرانو ته امر وشو چې په زوره دوا او خواړه بندیانو ته ورکول شي، خو دډاکټرانو مسؤول جنرال له دې کاره ډډه وکړه چې قانوني مسؤولیت له غاړې واړوي، جنرال چې اوسني ظلم ته یې دوام ورکړی و، ملکي ډاکټران ددې کار لپاره چې پنځه نفره و راوستل بندیانو ته یې په زور خواړه د سپږمو له خوا ورکول، اوویل کېدل چې دغه ډاکټران چې دقانون خلاف خلقو ته په زور ډوډۍ ورکوي په رشوت راوستل شوي دي او د پیسو په مقابل کې یې دا ناروا، او ناجایزه کار کاوه، او دالړۍ دخبرونو له مخې تر اوسه یعني ۲۰۰۷/۱/۱۹ پورې دوام لري څه غواړي، دبشر احترام، او انساني حقوق، قانوني محکمه، خو امریکایان دي کار ته احترام نه کوي دیادوني وړ ده چې دافغانستان اسلامي امارت په وخت کې شپږ کسه غربیان په دي جرم سره نیول شوي و ، چې دوی غیر اسلامي دعوت کاوه او له خپلو دندو څخه یې ناوړه استفاده کوله، او دوخت دحکومت دقانون خلاف کار یې کاوه، دیوي میاشتي لپاره توقیف شول او محکمه یې هم روانه وه، بدچلند نه دي ور سره شوي،قانوني وکیلان ورکول شوي و ، ملاقات یې ازاد وو، خواړه یې ښه برابر و ، دوه کسه امریکایان پکښې و ، ملل متحد یوه ماده دبندیز وربانديي زیاته کړه، سره لدي چې اثرات یې دافغانستان په ۲۸ ملیونو وګړو مستقیماً لویدل، خو اوس چې مسلمانان په زرګونو کسان په کلونو کلونو په زندانو کې پراته دي، دعدل او انصاف، او ددنیا داصولو ناري وهي څوک یې غږ نه اوري، او نه یې د قانون منګولو ته سپاري هغه ملل متحد دي هغه دنیا ده – ولي ، ولي-

د ګوانتانامو دبرزخ هدف څه وو

دلته دشك او دسوال دواړه نكتې ځايېدلى شي چې په ګوانتانامو كې زندان جوړول مسلمانان پكښې ساتل دكومې موخې لپاره و، او دامريكايانو په مغزوكې ددې كار پايلي څومره ګټوري وي، ډير كتونكي په دې عقيده دي چې امريكا هغه برزخ ته دمسلمانانو په وروستلو كې دوي موخي درلودي، اول دا چې دنړۍ ټول مسلمانان چې دامريكا دمعنوي استعمار له پاليسۍ سره مخالفت لري په كلكه ووېروي چې وښيي امريكا دچا له پروا پرته څه چې وغواړي هغه كوي، او دخلكو برخليك هم ددوي په واك كې دى، دويم دا چې كومه هيولا ددوى په نظر كې نقش شوې چې ظاهرايې دتروريست نوم وركړى په هغه جزيرۀ كې وساتي چې ديوه ملك قانون هم نه پكښي چليږي او په دې توګه دخلكو په برخليک، عزت او مذهب لوبه وكړي.

بوش چې بي ګناه مسلمانانوته يې ډير توهينوونكي القاب كارول، تر ډيره په سوچه درو غو سره بريالى شو چې دامريكا ملت او هم دنيا وغولوي، چې ګوياده او دده عسكرو په ګوانتانامو كې دده په اصطلاح سرې خواره تروريستان ساتلي، دنيايي ددوى له شره ژغورلې او ځان يې ددې ابتكار قهرمان ګاڼه، خو دوخت تيريدلو هرڅه په عكس وښودل، دا ثابته شوه چې په ګوانتانامو كې ساتل شوي، بنديان اكثره بي ګناه، بي جرمه دي او په تدريجي توګه خوشي كړل شول، بوش چې غوښتل يې برمته شوي مسلمانان دبلا غوندي معرفي كړي په دې ونتوانيد چې دمحكمې لپاره څوك خپل ملت ته وړاندي كړې چې خپله بي اساسه دعوه ثابته كړي، چې كم تركمه ده په دغه جزيره كې نيم يا دريمه حصه يا څلورمه حصه مجرمين او تروريستان ساتلي دي، ملت او نړۍ ته يې

دروغ ښکاره شول او دنړۍ دنورو هیوادونو فشار دي ته مجبور کړ، چې دګوانتانامو دظلم او بي قانونه زندان دتړلو اعلان وکړي، که څه هم دامریکي دبوش داداري تصمیم نیوونکي په دې عمل سره پښیمانه دي او دا یوه لویه خطا بولي خو بیا هم دامریکي دظلم دپټولو په خاطر خاموشه دي. بالاخره دګوانتانامو دزندان نتیجه څه شوه، دامریکا لپاره ګټه شوه، که دمسلمانانو لپاره تاوان شو، زما په نظر څو مهم اړخونه لري چې دامریکي په تاریخ کې به د هغه دولت لپاره دعار او شرم انځور وي.

یو دا چې بوش ثابته کړه، چې دنړیوال قانون مراعات په بي وزلو او کمزورو دي زورځواکه هیوادونه د نړیوال قانون له چوکاټ نه وتلي دي.

بل دا چې دبشر احترام او حقوق دهغه چا لپاره دي چې په زور سره یې پلي کولي شي نه دمظلوم مسلمان لپاره، دریم دا چې قانون او اصول دامریکا لپاره ددوي په ګټو کې دي نه دیو حقیقت په بنسټ سره.

اوس دغو ټکو امریکا ته څه ګټه ورسوله.

لومړی: خلکو ته اوخاصتا مسلمانانو ته دبشرله حقوقو د تېري کوونکي هیواد په توګه معرفي کېدل.

دویم: دنړیوال قانون تر پښو لاندي کوونکی هیواد په توګه معرفي کېدل

دریم: له امریکا سره دنړۍ دمسلمانانو نفرت ډېرېدل.

څلورم: دظلم په برخلیك اخته کېدل.

پنځم: په اسلامي مملکتو کې دبي ساري بدبختیو پیداکول چې نژدې ده کورنیو جنګونو ته لاره هواره شي. دا هغه څه دي چې دهري ورځي په تېریدو سره دامریکا وقار ته ضربه ورکوي.

بله دا چې امریکا دګوانتانامو په زندان سره هر بندي دځان دښمن کړ، که څه هم په توقیفي بندیانو کې ډیر داسي خلك و چې دامریکا پالیسۍ ته یې ښه راغلاست ویلي وو خو ددوي ناوړه او ناروا بند او دبشر ضد کړنو ددوي دښمنان وګرځول، او په زړونو کې یې دهر امریکایي لپاره ډېر نفرت پیدا شو.

دویم: دګوانتانامو په زندان سره امریکا خلکو ته دشخصیت یوه تحفه ورکړه او هر بندي یې دومره مهم کړ چې دنړۍ دخلکو دپاملرنې تمرکز ورباندي کیږي، زما په اند هغه بندیان چې چایې نوم هم نه و اوریدلی، دګوانتانامو په وجه اوس یو رهبر جوړیدلاي شي، که وغواړي چې دامریکا په ضد څه وکړي یواځي د ځان په عوض یو جماعت خپلولي شي، وایي احمق دومره په بل نه کوي لکه په ځان.

دریم: څرنګه چې تروریست لقب هغه چاته ورکول کیږي چې په خلکو کې ویره اچوي ترڅو خپل هدف ته ورسیږي، دګوانتانامو بي قانونه دظلم او استکبار توقیف ځاي هم په دي نیت جوړ شوي، چې امریکا په خپل بي رحم او ناروا سلوك مسلمانان وویروي، ترڅو دوی ته دسلامۍ او تسلیمۍ غړ پورته کړي، که د تروریست معنی هم ویره اچول وي، نو د امریکا دغه کار یو غټ تروریستي عمل دي، سره ددي چې دوي وایي چې موږ دتروریست په وړاندي مبارزه کوو. همدي ته ورته تروریستي عملونه ورسره ضمیمه کیدلاي شي لکه خلك په پیسو رانیول دخلکو دوژلو یا نیولو په سرجائزه ایښودل.

دافغانستان
استازي او د خلاصېدو زېرى

په ۲۰۰۴/۵/۱۱ نېته چې دمبارکي روژي ۱۲ مه ورځ وه تحقيق ته بوتلل شوم، خو هغه ځاي ته چې مخکې مي نه و ليدلې ميز، کوچونه،نور تجهيزات او اي سي يې هم درلودل ، او تلويزيون هم پکښي نصب شوي و، لاسونه او پښې يې د عادت خلاف را خلاص کړل، او له لږ انتظار وروسته يو افغان او دري کسه امريکايان راغلل، دوه امريکايان محققين و ، چې له ما سره يې ښه وضعه کړې وه، او دريم امريکايې نابلده و، چې ځان يې په افغانستان کې دسفارت کارکوونکى معرفي کاوه، او افغان ځان دافغانستان دحکومت له خوا استازي معرفي کړ سلوک يې ښه و، خو بيا هم په شك کښې وم، او کله مي هم زړه نه منل چې دا به دافغانستان استازي وي، خو دځينو وروښو په ښوا و سلامونو مطمئن شوم چې دابه دافغانستان استازي وي، کله چې مي خبره نوره ورسره اوږده کړه پکښي راته دترحم او شفقت اثار ښکاره شول، خو کله يې هم راسره دپخواني هيئت په څير سلوك ونکړ، او وروسته مي دوه ځلي ورسره نور وکتل يو ځلي خو د ډوډۍ دعوت و، چې په لومړي ځل مي دځلورو کلونو پس هغه خواړه وليدل چې موږ ورته خواړه ويلي شو چې داحترام مناسبت پکښي په ځاى شوي و،له حده ډېره ډوډۍ مي وخوړه، ميوه او پيپسي هم پکښي وه، استازي وعده راسره وکړه، چې زما په خلاصيدلو کې به کو ښښ کوي، خو ددي با وجود دامنيتي دلائلو له مخي يو کال بيا هم پاتي شوم، ما هم موافقه درلودله چې دامريکايانو دژوند يو له هديرو څخه ووځم اوخپل وطن ته راوګرځم خوشرايط راته نه معلوميده، وروسته نور محققين راته راتلل او په هره

اونۍ کې به يې يو دوه ځله ليدلم په ځينې موضوعاتو کې به يې راسره تحقيق کاوه، او بيا چې به مې څه خوړل هغه به يې راکول او څه شي ته چې به مې ضرورت و راکول به يې، معامله انساني شوه او بد رد ويل پکښې نه و ، او دژوند ځيني شرائط برابر شول خو د نورو ورونو بيا هم هغه حالت و، چې کله به ما دمحقق څخه څه شي تر لاسه کاوه نو نورو ورونو ته مې ورکاوه، خو هر څه نه و يواځې عطر وشامپو چې تر نورو يې کيفيت ښه او دزيتون غوړي هم و

تر مياشتي دوو پوري خبره ګرمه روانه وه، خو بيا سره غلي غوندي شوه او استازي هم ماته ويلي وه چې ديوي مياشتي په اوږدو کې به راځي خو خبره له دوو درو واوښته ماته بيرته شکونه غالب شول ، اميد مې قطع شو خو دمحققينو وضعيت تغير ونه کړ سلوك او معامله يې ښه وه اوډېرډېر به يې راته ويل چې ډېر ژر به ولاړشي يواځې، داستازي خبره ده چې راشي، دکال ٢٠٠٥/١١/١ په لومړۍ ورځ محقق راته زيري راکړ، چې په بله اونۍ کې نمائنده راځي او تا به ورسره بيايې، خو مخکې له دې به تا بل ځاي ته انتقالوي چې وار خطا نشي خو بيا هم مطمين نه وم ځکه دامريکايانو دروغ دومره ډېر و چې پکښې رښتيا په ډېر زحمت موندل کيدل، خو دمحبس نورو وروڼو به زما پر سادګي هميشه خندل او راته ويل به يې چې دتعجب خبره داده چې څنګه ته دامريکايانو خبري ته اعتبار ورکوي، او ځينو ورونو خو به قسم هم کاوه چې دا يوه دسيسه ده، او يواځې دروغ دي ستا وتل له دي ځايه تر څو نور خلك دلته وي شوني نه دي، خو ځيني نور خلك چې په موجوده حکومت کې يې کار کاوه او د ډېر فساد، او چور، وغلا، په وجه امريکايانو بنديان کړي و ، هم په دي خبر شول ، بيا به يې زما دازارولو لپاره په خپلو منځو کې په زوره ويل چې موږ که بنديان شو نو

دوه دري کاله به وي، امریکایان خو زموږ دوستان دي بیرته به مو خوشي کړي پیسي او وظیفي به هم راکړي، غم ددغو خلکو دي چې عمر به یې ټول دلته تیریږي چې مطلب به یې زه وم، خو ما دځان سره ویل الحمدلله چې څه راباندي تیریږي یا تیر شول نو داسلام لپاره وو ماخوقتل، غلا، اودي ته ورته څه نه دي کړي،خو افسوس ددغو خلکو په حالت دی چې هم یې دافغانستان او اسلام سره خیانت وکړ ، او هم بندیان دي دداسي بند یوه اونۍ هم زما د ټوله ژوند تر بند اوږده، او دردمنه ده. الله دي هر څوك ورڅخه وساتي.

بله اونۍ داخله شوه، ما به په زړه کې ویل چې څنګه به شي خو بیاهم وارخطا نه وم، ځکه پوره اطمینان مي نه کیده، دهفتي په لومړۍ ورځ بل ځاي ته بوتلل شوم، چې مخکي مي نه لیدلي و، او نه مي اوریدلي و. دژوند ټول شرائط پکښي برابر و ، فرش کړې خونه جدا حمام، یخچال، تلویزیون، صابون، شامپو دخوړلو میوي ایرکندیشن او دچایو ایشولو تجهیزات برابر و ، چې په لومړي ځلي مي په خپل لاس شین چای جوش کړ او ومي څښنه چې ما یې له ډېره وخته ارمان درلود، محقق راته راغی او راته ویې ویل نور ته ازاد یې مبارکي یې راکړه او ددي منطقي مسؤول جنرال هم راغی مبارکي یې راته وویله خو محقق ویل چې سبا ته به استازي راځي او بیا به دتګ معلومات درکړي، نورو وروڼو ته مي ډېره اندیښنه وه چې په وچو شونډو ژوند کوي، ډوډۍ نه خوري او اوبه نه څښي. څه دبشر احترام او قانون دی؟.

دویمه ورځ په ځلورو بجو استازي راغی او راسره کښېناست دکور معلومات یې راکړل او دافغانستان له حالاتو یې خبر کړم ، راته ویې ویل چې سبا په ۱۲ بجو دشپي به انشاء الله پرواز وي، خو تر هغو پوري به ته استراحت وکړې ، ما دمحبس دوضعي راپور هیئت یا استازي ته ورکړ،

او ورڅخه ومي غوښتل چې دامریکایې مسؤولینو سره ووینې او دبندیانو دوضعې په ارتباط خبره ورسره وکړي ده وعده وکړه چې دا کار به حتمي کوي، سبا سهار بیرته هغه ځاي ته بوتلل شوم چې د سزا لپاره جوړ شوي و هلته بیا قلف او دپخوا حالت شو، خو دې ته په تمه وم چې دسره صلیب استازي راځي راسره ګوري، چې دمعمول له مخې هلته قانون هم داو، چې تر وتلو وړاندې به سره صلیب ورسره کتل چې ملك ته د تګ موافقه یې واخلي که څه هم امریکایانو ورته اعتبار نه ورکاوه.
خو له دې نه مخکې یودم څو امریکایان له تلویزیوني کامرو سره غرفې ته راغلل او یو دپښتو ژباړن یې مل و، یوه دوسیه غوندې کاغذونه یې په لاس کې و، چې پر انګریزي ژبه لیکل شوي او په پښتو ژبه ژباړل شوي و ، په انګریزي ژبه ابلاغ اوژباړن به په پښتو ژبه ورسره بدرګه کول !!
څه‌وو- څو مادي وي چې باید ما امضا کړې وای او منلي مي واي خو په داسي حالت کې چې دپرښنودلوزیري درکوي ،اونري تهدید هم ورسره مل دی په پارچه کې لیکل شوي و چې ماته یې دهغې د لاسلیك کولو وویل.
لومړی، بندي په خپل جرم اقرار کوي، دامریکاله متحده ایالاتو څخه بخښنه غواړي، او دخوشي کیدلو په هکله یې چې امریکایې جرم معاف کړ مننه کوي.
۲- بندي دالقاعدي او طالبانو غړی وو، بیا به له هغوی سره تماس او علاقه نه ساتي اوکمک به نه ورسره کوی.
۳- بندي به بیا په تروریستي اعمالو کې شرکت نه کوي.
۴- بندي به بیا دامریکا او دهغوي دمتحدینو پر ضد هیڅ نوعه سیاسي او نظامي فعالیت نکوي.

خو که چيرې بندي ددغو مادو تخلف وکړي بيرته به نيول کيږي او تر خپله ژونده به به بندکې ساتل کيږي.

دليك پای - د بندي دلاسليك ځای.

زه ډېر حيران شوم او راغلي امريکايان لوړ رتبه خلك و اوپر تلويزيوني ويډيو باندي ټول ريکارډ شول ، خو ما لاځواب نه و ورکړي کاغذيې را وړاندي کړ، چې لاسليك يې کړم، خو ما بيرته کاغذ په غصې سره وروغورځاوه او دځواب په ويلو سره مې داسې خوله پرانسته، زه مظلوم يم مجرم نه يم، کله هم خپل جرم نه منم، کله هم بخښنه نه غواړم، کله هم له امريکا څخه دخوشې کيدو مننه نه کوم کوم جرم مي کړی چې قانون ورته جرم وايي، کومي محکمي او کوم قانون مجرم ثابت کړي يم!!!

۲- زه طالب يم طالب وم طالب به يم، خو دالقاعدي غړيتوب نه لرم

۳- په کوم تروريستي عمل کې مي لاس وو، چې بيا به يې نه کوم راته يې و ښيئ که رشتيني ياست؟

۴- افغانستان زما کور دي، پر ما څوك حق نلري چې په خپل کور کې مي دکور دچارو بند کړي، او په داسي حال کې چې دکور مالك زه يم او بل څوك عارضي يرغلګر ما بندوي.

۵- بندي خو اوس هم وم په کوم قانون او ولي بندي وم، بيا مي هم بې له دليله بندي کولي شي نو له همدې لامله دلاسليك ضرورت نشته او نه يې امضا کوم!!

خو دوي په ډيراصرار سره راته وويل چې که دغه کاغذ لاسليك نه کړي، نو ته خوشې کيدلي نشي خو ما ورته منفي ځواب ورکړ، که مي عمر هم تير شي دابه ونه منم چې مجرم يم، څو ځله بهر ولاړل او بيا به راغلل چې کاغذ ورته لاسليك کړم خو لاسليك مي نه کړ، په څلورم ځل

یې راته وویل چې یو څه خو ولیکه په خپل لاس سره یې ولیکه چې دغه مادي نه مني څه چې ته مني هغه ولیکه ، دارتیا له مخې مي قلم را واخیست او لاندي لیکنه مي وکړه: « زه مجرم نه یم کله مې هم دجرم مرتکب نه وم یومسلمان مظلوم یم پاکستان ،او امریکا له ما سره ظلم کړیدي، څلور کاله یې بې برخلیکه ساتلي وم، موافقه کوم چې دامریکا په ضد به په نظامي عملیاتو کې برخه نه اخلم.» والسلام.

دا مي لاسلیك کړ او دوي راڅخه ولاړل ، زه په چورت کې ډوب پاتي وم، چې دوي به دا لیکل څنګه مني او دوي کولاي شي چې هر څه بدل کړي. په هرصورت له دې لږ وخت وروسته دسره صلیب استازي راغلل راسره کیښناستل او دخوشي کولو زیری دوی هم راکړ، خو لږ وروسته یې راته وویل چې ته موافقه لري چې افغانستان ته ولاړ شي که نه؟

ما ورته وویل که موافقه و نلرم، نو تاسو را سره څه مرسته کولاي شئ او که به په دغه محبس کي پاتي یم، دوی خپله ناوسي وښودل چې مونږ څه نشو کولاي بیا هم دامریکایانو کار دي، رښتیا هم دوي ناوسه وو، او ما بله چاره نه درلوده یا راتګ افغانستان ته، یا بند خو افغانستان زما کور دی زه ورسره مینه ، محبت لرم، خو یواځې له دوي څخه مي دا معلوموله چې دڅه لپاره راڅخه پوښتنه کوي چې په وس کې مو هم څه نه وي، او دامریکایانو نارواوو ته قانوني بڼه ورکوئ، دسره صلیب مراسم خلاص شول ، بیرته پنځم کمپ ته بوتلل شوم چې له خپلو بندي وروڼو سره خدای پاماني وکړم، هلته وروڼه سپېره لکه له قبرو چې را ایستل شوي وي ، په یوه قفس کې وسره راټول کړای سوی وه ، چې زه هم ورغلم، تقریباً یو نیم ساعت ورسره کښېناستم او بیا ترې رخصت شوم، رښتیا هم چې دځان خلاصیدل راته بدښکاریدل،ځکه چې ددین وروڼه مي راڅخه دژوند په بدحالت کې پاتې کیدل، که څه هم ټول وروڼه زما

په خوشي کېدلو خوشحاله و ، په پنځم کمپ کې مي يواځې له افغانانو سره وکتل صرف اته نفره هلته و ، چې مخکي مي يادکړل ، خو له عربو ورونو سره دکتنې اجازه رانکړل شول، له هغه ځايه لومړي کمپ ته بوتلل شوم په لومړي کمپ کې مي له افغانانو څخه بيا رخصت واخست، بيا څلورم کمپ ته راغلم، په څلورم کيمپ کې مي له ټولو ورونو څخه رخصت واخيست له عربو او افغانانو ټولو څخه، وروسته بيرته هغه ځای ته بوتلل شوم چې څه استراحت وکړم، او ډوډۍ وخورم، يوولس بجي وې لمونځ مي ادا کړ ډوډۍ مي وخوړل ويده شوم، پر يوه بجه بيرته راويښ کړل شوم دموټر په واسطه ميدان ته راوستل شوم، او په هغه پټه مي لاسونه تړل شوي و ، چې لومړی ځل به دوي بنديان ورباندي تړل، دموټر دروازي خلاصي شوي دسيمې جنرال سرښکاره کړ، او عسکرو ته يې امر وکړ چې له لاسو څخه يې پټۍ خلاصي کړئ، او له موټر څخه يې لاندي ښکته کړئ دهوايي ډګر ټول ګروپونه مره شول، چې مخته مې وکتل يوه الوتکه پرواز ته چمتو ولاړه وه ورنږدي شوم، يوې خواته امريکايان و ،او بلې خواته افغان راغلي استازي ولاړ و، چې په رسمي بڼه يې دافغانستان راغلي استازي ته تسليم کړم، استازي دخوشي کولو مبارکي راکړه، او راته وييې ويل چې الوتکي ته وخيژم، دا وروستی ځل و، چې دامريکايي عسکرولغړن درانه لاسونه مي له اوږو بيرته شول او په خپلواک ډول الوتکئ ته وختلم، وړه جيټ الوتکه وه چې افغان هيئت له ځانه په کرايه راوستې وه، جنرال الوتکي ته راوخوت او ګوډ باي Good by يې راته ووايه او څلور کسه نور امريکايان هم په الوتکه کې و ، دالوتکي عمله څلور نور امريکايان وو، داسي معلوميدل چې امنيتي کسان وي سره لدې چې الوتکه دشخصي شرکت ملکيت وه، دشپي دري بجي وي چې الوتکه هواته والوته، افغان هيئت

راته افغاني کالي او لنګوټه راوړي وه، په الوتکه کي ازاد وم ښه په راحت سره مي دالوتکي په داخل کې تګ او راتګ کاوه، تشناب ته تلم ویده کیدم او ډوډۍ اونوري میوي راکول کیدلي، لس ساعته وروسته الوتکه په انګلیند کې دتیلو لپاره ښکته شوه له یوه ساعت درنګ څخه بیرته هوا ته والوته، تر اوو ساعتوروسته دکابل پر خواجه رواش هوایې ډګر ښکته شوه، خو کابل له څلورو کلو وروسته راته ډېر نابلده ښکاره شو په ځانګړي ډول په هوایي ډګرکې دنوي تغیراتو له امله چې امریکایانو دومره امنیتي کوځي پکښي ایستلي وي چې نږدې کوچني ښار معلومیده دخاورى ډکى بوجى اوسیمیتى دیوالونه، دکابل په هوايي ډګر کې مي دشکر سجده وکړه او وروسته ټاکل شوي ځاي ته بوتلل شوم، اوس مي نږدې لس میاشتي پوره شوي په کابل کې په هغه سراي کې اوسیږم چې دموجوده حکومت له خوا کرایه شوي دي، له خپلو اولادو سره ژوند کوم امنیتي چاري مي دحکومت پر غاړه دي او دموجوده حکومت په خبره دیوه کال لپاره خوبه شرائط همداسي وي خو کله چې کال پوره شي نو بیا نه پوهیږم چې څه به کیږي.

له ټولو ورونو مسلمانانو څخه دځان او ټولو مظلومو ورونولپاره ددعا غوښتنه کوم.الله دې ټول وروڼه دکفاروظالمانودتوقیفونواوهم دټولوزندانونو په خیرسلامت راخلاص کړی الله رب العالمین مو دي تردې له سختو ازموینو وساتي، او په امتحانونو کې دې الله (ج) دبري توفیق راکړي.

په ګوانتانامو کې
دمظلومو بنديانو شهادت

که څه هم ما خپل کتاب ختم کړی وو اوچاپ ته مي چمتو کړي وو، چې په ډير تاسف سره مې دجون په ۱۱ مه کال ۲۰۰۶ کې په ګوانتانامو کې دمظلومو بنديانو دشهادت خبر تر غوږ شو، دايو بې ساري ځوروونکی او زړه پرې کوونکی عمل وو، چې دامريکا دظلم په توقيف ځاي کي يې صورت ونيوه، زه دخپلو ورونو لپاره له لوی خداي(ج) څخه دجنت الفردوس غوښتنه کوم او قريبانو ته يې جميل صبر غواړم، که څه هم دالومړي ځل نه دی چې د امريکا په عسکري تم ځايونو کې مسلمانان خپل ژوند له لاسه ورکوي، خو دګوانتانامو لپاره دا لومړی ځل وو چې داسي کار صورت ونيوه، اوس دا معلومه نده چې دا واقعه څنګه پېښه شوې او دغو درې مظلومانو څنګه خپل ژوند له لاسه ورکړ،دلته يواځي يوه مرجع ده چې معلومات ورکوي چې هغه امريکايان دي، چې ددوی دعوه کړې چې بنديانو له خپلو تجهيزاتوڅخه استفاده کړي او ځانونه يې خپله وژلي، زه پخپله دامريکايانو په يوه خبره هم باور نه کوم او نه ورباندي باور کولي شم، ځکه دزندان په ترخو شيبو کې ماته لويه تجربه دا پيدا شوه چې امريکايان ددرواغو استاذان دي او دخلکو دغولولو لپاره په درواغو هېڅ پروا نکوي، همدارنګه يې له موږ سره ګوزاره کړي چې دتوقيف په وخت کې ما ددوی په ويناوو کې بيخي رشتيا نه شول پيدا کولی، ان دوخت په ښودلو کې به يې دروغ راته ويل: مثلا که به لس بجي وي نهه يا يوولس به يې ويل، همداراز د ورځ اوتاريخ په اړه . والله اعلم

که بالفرض ددوي په وينا اکتفاء وشي اوس بايد دي ته ځير شو چې ولې؟ او څوك ګرم دي؟ او ددغه مظلومانو دقتل مسئوول څوك دي. لکه چې ما مخکي دايادونه کړې او بيايي هم کوم، چې دامريکا دعسکرو بې پروا اوله تعصب څخه ډک چلندچې له سپکوونکيو کړنو څخه برخمن وو، بيخي دزغم نه و، او بندي يې دي ته مطلق مجبوراوه، چې بې تفاوته پاتې نشي، څرنګه چې دامريکايانو لخوا له بنديانوسره له ظلم پرته بل چلند نه وو، نو ټول بوج او فشاريواځې دبندي په زړه پاتې کيده، البته دوخت په تيريدو سره دټولو بنديانو دروحي ناروغۍ دپيداکيدو سبب کيده او همداسي وشوه چې زما په اند په سلو کښې سل بنديان په دغه مرض مبتلا شول، روحي يا ډيفريشن هغه مرض دی چې انسان ته لږ شيان دغرونو غوندي ډېروي همدارنګه دوخت په تيريدو سره انسان په ځينو حالاتو کې خپل کنټرول او حواس له لاسه ورکوي او ډير خطرناکه اعمالو ته زړه ښه کوي.

دګوانتانامو په بنديانوکې ددې ناروغۍ پيداکېدل او ښه تقويه کيدلو هغوی تردي حده راورسول چې ځينې لاملونه يې لاندې هم يادولی شو.

اول: دقانون نه موجوديت

دويم: بې ځايه اونا قانونه سزا ورکول

دريم: دعسکرو بد سلوك او تعصب

څلورم: دبرخليک نه معلوميدل.

پنځم : په انفرادي ځايونو کې دډېر وخت لپاره ساتل.

شپږم : دمذهبي څيزونو توهين لکه قرآن الکريم

اوم: د بوختيالپاره دکتابونواو نورو څه نه ورکول ترڅو خلك يواځې دفکر په تال کې وځنګيږي.

اتم: دبي خوبۍ سزا ورکول چې تر میاشتو، میاشتو پوري وي، چې په نتیجه کې يې سړي هرومروپه عصبي او روحي مشکل اخته کیږي.

نهم: توهیني سزا ګانې لکه بي ستره او بربنډ کول.

لسم: بندیانو ته دهغوی دکورنیو په اړه له اندېښنې ډک معلومات ورکول، دمثال په ډول یو بندي ته دمحقق له خوا ويل کیدل، چې پلار، ورور یا زوی، دې مور نیولی ، یا مو وژلی دی چې تبعا دانسان په دماغ بوج راولي که څه هم دې تکي به حقیقت نه درلود.

یوولسم په ښه طریقه: دمریضانو علاج نکول چې دبندیانو به ځانته او خپلې روغتیا ته اندېښنه وه .

دیارلسم: دلیکونو ځنډ او خنډ لکه دلیکونو دسطرونو خرابول ترڅو دسړي په ذهن کې شك ځای ونیسي.

که چېري دا ټوله عوامل په یوه سړي بوج شي ، نو طبعي ده، چې دخپل ځان کنټرول له لاسه ورکوي، او کله خو په ځان باندې نه پوهېږي چې څه کوي او خیږيې په څه کې دی، په هر صورت اوسنۍ پیښې که چیري دامریکایانو په وینا دبندیانو له خوا صورت نیولي وي، نو ټول عوامل يې چې داسي خطرناك کارته انسان هڅوي دامریکایانو له خوا برابر شوي دي، چې هغه دبشري حقوقو، دامریکا دملي اساسي قانون، دبین المللي قانون ترپښنو لاندې کول دي، اوس عمده سوال دادی ، چې ددغه جرم مرتکب څوك دی؟ او په جرم کې څوك شریکان دي؟ امریکایان او دهغوی سالار بوش خو پړه دبندیانو پر غاړه اچوي او هغه ددې کار مرتکبین بولي، خو که حقیقت ته ځیر شو نو ددې جرم مرتکبین ټول امریکایان دي، ځکه دا هم دوی دي چې د امریکا حکومت ته يې دداسي ظلم د دوامدارساتلو اجازه ورکړې ده، چې هغه ددوی دملي او بین المللي قوانینو خلاف دي، سره لدې چې حکومت دخلکو

لخوا منتخب حکومت او دهغه ملك داساسي قانون په پلي کولو مکلف دي.

افغانانو ته زما په اټکل دحل لاره!

افغانستان دهرافغان وګړي کور او ددغه کور غړي په دغه کور کې بې له تبعيضه او توپيره حق لري، هيڅ يو څوك ددي حق نلري چې ددغي خاوري بچي ددغه هيواد له حقوقو څخه محروم کړي دمذهبي دود دملي امنيت، او تحفظ، او دسوکاله ژوند لپاره، او دملي اقتصادي فرهنګي ګټو په خاطر چوپړ دهر افغان دنده ده ملي پيوستون، قومي توافق، دمذهبي، ملي عنعناتو، پر بنسټ دټولو وګړو برياليتوب دی، خداي (ج) دي وکړي چې دا بريا د ټولو ورونو قومونو په برخه شي، او خپلواك هوسا افغانستان ولرو.

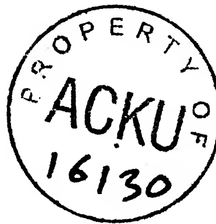
د پام وړلوی هدف افغاني وقار، خپلواکي، په اسلامي چوکاټ کې افغاني دودونو ته احترام دي، او دا هغه څه دي چې افغانانو تردي وخته په مضبوطو کلکو متو، داتفاق په قوي عزم دځان په وينو، دلوي خداي (ج) په نصرت سره ساتلي دي، چې دتيرو استکباري امپراتوريو شوم هدفونه يې خنثي کړي دي چې دهر زمان مستکبرينو په سخته او نرمه لهجه سره پلي کول غو ښتل، دا ځکه خپلواك افغانستان تر ډېره وخته سالم، او دخپل پريکړي واکمن او له غلامۍ څخه ازاد پاتي وو، چې داتفاق اواز به يې، دلوي خداي (ج) په مرسته دهر بدخوااوبدغوني، په مقابل کې زمزمه کاوه که په تاريخ کې دافغانستان تيرو دودونو ته ځير شو کولاي شو پوره پوهه پيدا کړو. دغليمانو شوم اهداف په تيرو پيړيو کې، چې مستقيم او غير مستقيم راتلل يواځي دحکومتونو په متو نه دي خنثي شوي او که په ډاګه کړو لويې ناروغۍ او سترې بدمرغۍ

دحکومتونو لخوا پیدا شوي دي، چې دقدرت د ساتلو، او دېردیودخوشحالولو لپاره، او دشخصي ګټو له خاطره وي ، خو دحل لپاره یې بیرته یا ملي پاڅون، او یا ملي وحدت دوا شویدي، چې افغاني زلمیو دسر په قرباني او مضبوطو متو کړي دي، لویه ستونزه چې دپښوا سره تو پیر لري داعتماد مسئله ده اعتماد هغه نالیدلي باور دي، چې غیر محسوس وربا ندي حساب کیدلاي شي، خو هم دغه عنصر په نني افغانستان کي کمزوری شوي دي حتی دبینه تللی، ددغه عنصر مضبوطول په ټولو افغانانو سره کېږي، افغان طبیعتاً اسلام پاله قوم دي، نو مشکلات یې هم یواځې له دغې لاري څخه ښه حل کیدلي شي، خو مهمه داده چې دي لاري ته تر نورو لارو ترجیح ورکړو، سیاسي نیمګړتیااودهغه پراخه لمن که څه هم ټول افغانان پکښي ځایېدلي شي، خو ښکاره خبره داده چې هرافغان قوم ټبرځانګړي ارز ښت، ځانګړي رول اداکولي شي چې هغه نیمګړتیاپوره اوډکه کړي،اودغي نیمګړتیا ډکول دافغانستان دستونزو اصلي حل دي، دحل لپاره دتوافق لټون اړین دی لوی عنصر یې داسلامي ملي عنعناتو درناوي او ورته غاړه ایښودل دي اسلام زموږدجامعي چوکات دی نوری ټولی چاری به په همدی چوکات کی صورته نیسی که څوک ددغه چوکاټ ترحدځان باسی نوبیله بدمرغی نه بله نتیجه نه لری ، دربه دره بیچاره افغانستان چې دلوبو ډګرګرځیدلي دی، په مختلفو نومونوېې وګړي وژل کیږي، ترور کیږي، اغوا کیږي، بندي کیږي،پردي یې په کورونو ،ښځو، ماشومانو کې لویږي، او څوك دوطن پرېښودلو ته مجبورېږي، دتروریست، قاچاقبر، منافق، زندیق، وطن پلوري، او داسي نومونو نور هم سره بیلیږي، دا ټوله هغه نیمګړتیا وي دی چې موږ یې له مینځه وړلو ته سخته اړتیا لرو - که څوك وربا ندي پوره پوهیدلي وي باید ددي کوښښ

وکړي، چې دافغانستان سراسري پريکړه لاس ته راوړي، او په پلي کولويې برياليي شي، او دا لاس ته راوړنه به دنيمګړتياوو دکولو ته لاره پرانيزي، پر همدې لاره به انشا الله دهدف منزل ته نږدي کيږو،هم داابتکارپه خپلومتوسره کيدلای سی.

ګرانو مؤمنو مجاهدو ورونو او خويندو په دي کې شك نشته چې ټوله به دخپلواك سوكاله ملي افغانستان په هيله ياست، او ددي لپاره به دعاوي او كوښښ كوئ، خو دا هلې ځلې به تر هغو پوري ګړندی ساتو چې دافغانستان دلوي كور وګړي، په خپل كور كې دخپل ژوند دسمسور تياليپاره سره مله شي، او كورنی كړكيچ چې تر ټولو سترغم دی به پشپړه توګه نابود شي، او داسلام دلوي رحمت تر سيوري لاندي ژوند ترسره شي.

والله الموفق والمعان

PROPERTY OF
ACKU
16130

پېژندنه

ښاغلی ملا عبدالسلام ضعیف د مرحوم ملا نور محمد زوی او د مرحوم مولوی سردار محمد لمسی دی، چې په ۱۳۴۶هـ لمریز د غبرګولي په میاشت کې د کندهار ولایت په پنجوایي ولسوالۍ کې زېږېدلی دی. لومړنی زده کړه یې له خپل مرحوم پلار څخه کړې دي، خو کله یې چې په ۱۳۵۵هـ لمریز کال کې پلار وفات شو، نو بیا یې له ورور څخه زده کړې پیل کړې او ښوونځي ته به تـه. نوموړی لا دوه کلن نه و، چې د مور د رحمت سیوری هم ترې واخیستل شو او د تل لپاره یې له غېږې بې برخې شو.

په ۱۳۵۷هـ ل کال د کمونستانو له کودتاه دوه میاشتې وروسته پاکستان ته مهاجر شو او هلته یې تر نهم ټولګي پورې زده کړې وکړې، چې ډېر وخت به اول نومره و.

تر دې وروسته یې جهادي جذبه راوپارېده، سره له دې چې کوچنی هم و، خو بیا هم د خپل مرحوم پلار له یوه نږدې ملګري ملا محمد صادق اخوند سره یې د پنجوایي ولسوالۍ په نلغام کې په صدقیه جبهه کې جهاد پیل کړ او خپلې دیني زده کړې یې هم روانې وساتلې. په پای کې د همدې جبهې مرستیال وټاکل شو، چې د مجاهدینو تر بري پورې یې د همدې جبهې د مرستیال هم د طالب او هم د مدرس په توګه دنده ترسره کوله. د مجاهدینو تر بریالیتوب وروسته د خپلو پاتې زده کړو د بشپړولو لپاره بېرته پېښور ته لاړ. هلته یې د حدیثو د تخصص دورې ترڅنګ اقتصادي، سیاسي او د انګلیسي او عربي ژبو زده کړې هم پیل کړې.

د طالبانو د اسلامي تحریک له پیل راهیسې له دې تحریک سره ملګری شوی دی. د هرات له فتحې وروسته د هرات د مرکزي بانک مسوول وټاکل شو. تر پنځلسو میاشتو دندې وروسته د ملي دفاع وزارت اداري ریاست ور په غاړه شو. تر شپږو میاشتو دندې وروسته یې استعفی ورکړه، خو درې میاشتې وروسته په ۱۳۷۸کال د کانو او صنایعو وزارت د مرستیال په توګه وټاکل شو. یو کال وروسته په ۱۳۷۹کال د ترانسپورت عمومي رئیس او په ۱۳۸۰هـ کال په اسلام آباد کې د افغانستان لوی سفیر وټاکل شو، چې د ۲۰۰۱ زېږدیز کال تر پایه هلته و. د ۲۰۰۲ زېږدیز کال د جون په لومړۍ د پاکستاني چارواکو له خوا په امریکایانو وپلورل شو او پوره درې کاله او لس میاشتې یې په امریکایي زندانونو کې تېرې کړې، چې په دې موده کې د قرآن عظیم الشان له تجوید سره د حفظ ستر نعمت هم ورپه برخه شو، چې په پای کې د ۲۰۰۵ زېږدیز کال د سپتمبر په یوولسمه امریکایانو د کرزي موجوده حکومت ته وسپاره، چې اوس پخپله هم په کور کې زده کړې کوي او هم خپل بچیان روزي.

اللهﷻ دې خوښ، هوسا او اوږد ژوند ورکړي